

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 1

- Ιω. 1,1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος.
- Ιω. 1,1 Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πνευματικῆς καὶ υλικῆς δημιουργίας, ἀναρχος καὶ προαιώνιος, υπῆρχεν ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὁ Λόγος ἦτο πάντοτε ἀχώριστος ἀπὸ τὸν Θεόν καὶ πλησιέστατα πρὸς αὐτόν, καὶ ὁ Λόγος ἦτο Θεὸς ἀπειροτέλειος, ὅπως ὁ Πατήρ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.
- Ιω. 1,2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν.
- Ιω. 1,2 Αὐτὸς υπῆρχεν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δημιουργίας ἠνωμένος πρὸς τὸν Θεόν.
- Ιω. 1,3 πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν.
- Ιω. 1,3 Ὅλα τὰ δημιουργήματα ἐγένιναν δι' αὐτοῦ καὶ χωρὶς αὐτόν δεν ἔλαβε ὑπαρξιν κανένα, ἀπὸ ὅσα ἔχουν γίνει.
- Ιω. 1,4 ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων.
- Ιω. 1,4 Εἰς αὐτόν υπῆρχε ζωὴ καὶ ὡς ἀπειρος πηγὴ ζωῆς ἐδημιούργησε καὶ διατηρεῖ κάθε ζωὴν. Δια δε τοὺς ἀνθρώπους δεν εἶναι μόνον ἡ φυσικὴ ζωὴ, ἀλλὰ καὶ τὸ πνευματικόν φῶς, ποὺ φωτίζει τὸν νοῦν τῶν εἰς κατανόησιν καὶ ἀποδοχὴν τῆς ἀληθείας.
- Ιω. 1,5 καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.
- Ιω. 1,5 Καὶ τὸ φῶς λάμπει μέσα στο σκοτάδι καὶ τὸ σκοτάδι δεν ἠμπόρεσε ποτὲ νὰ το ἐπισκιάσῃ καὶ τὸ ἐξουδετερώσῃ.
- Ιω. 1,6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης·
- Ιω. 1,6 Προάγγελος αὐτοῦ τοῦ φωτός κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας

ἐγένεν ἓνας ἄνθρωπος, σταλμένος ἀπὸ τὸν Θεόν, τοῦ οὐοίου
το ὄνομα ἦτο Ἰωάννης.

Ιω. 1,7 οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ.

Ιω. 1,7 Αὐτός ἦλθε με κύριον σκοπὸν να μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
φωτός, δηλαδὴ περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, και με το κήρυγμά
του να προπαρασκευάσῃ τοὺς ἀνθρώπους, ὥστε να
πιστεύσουν ὅλοι στο φως.

Ιω. 1,8 οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
φωτός.

Ιω. 1,8 Δεν ἦτο ἐκεῖνος το φως, ἀλλ' ἦλθε να μαρτυρήσῃ δια το
φως.

Ιω. 1,9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον
ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.

Ιω. 1,9 Ο Υἱὸς και Λογος του Θεοῦ ἦτο πάντοτε το ἀληθινόν φως,
το οὐοίον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον, που ἐρχεται στον
κόσμον.

Ιω. 1,10 ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ
κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.

Ιω. 1,10 Ἦτο ἐξ ἀρχῆς στον κόσμον, ως δημιουργὸς και κυβερνήτης,
και ο κόσμος ὅλος, ορατὸς και ἀόρατος, ἐλαβεν ὑπαρξιν δι'
αυτοῦ. Και ὁμως ὅταν το φως, ο Υἱὸς του Θεοῦ ἐγίνε
ἄνθρωπος, ο κόσμος δεν τον ἀνεγνώρισε και δεν τον
εδέχθη.

Ιω. 1,11 εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον.

Ιω. 1,11 Ἦλθε μεταξύ των ιδικῶν του, δηλαδὴ των Ἰουδαίων, τοὺς
οὐοίους με ιδιαιτέραν στοργὴν δια μέσου των αἰῶνων εἶχε
προστατεύσει, και αυτοὶ οἱ ιδικοὶ του δεν τον εδέχθησαν ως
Σωτήρα και Θεὸν των.

Ιω. 1,12 ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα
Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,

Ιω. 1,12 Ἀλλοι ὁμως τον εδέχθησαν. Εἰς ὅσους δε τον εδέχθησαν με

πίστιν ως Σωτήρα και Θεόν των έδωκε το δικαίωμα να γίνουν τέκνα Θεού, εις αυτούς δηλαδή που πιστεύουν στο όνομά του.

Ιω. 1,13 οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ’ ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.

Ιω. 1,13 Αυτοί δεν εγεννήθησαν από ανθρώπινα αίματα ούτε από θέλημα σαρκός ούτε από θέλημα ανδρός, αλλά εγεννήθησαν από τον Θεόν.

Ιω. 1,14 Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

Ιω. 1,14 Και ο Υιός και Λογος του Θεού έγινε άνθρωπος κατά υπερφυσικόν τρόπον και κατεσκήνωσεν με οικειότητα εν τω μέσω ημών και ημεῖς είδαμεν την μεγαλειώδη δόξαν του, δόξαν όχι ανθρωπίνην, αλλά θείαν και απέραντον, την οποίαν είχεν ως φυσικήν του κατάστασιν από τον Πατέρα, σαν Υιός του Θεού μονογενής, γεμάτος χάριν και αλήθειαν.

Ιω. 1,15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγε λέγων· οὗτος ἦν ὃν εἶπον, ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν.

Ιω. 1,15 Ο Ιωάννης μαρτυρεῖ δι' αὐτόν και κράζει με μεγάλην φωνήν, λέγων· “αὐτός ἦτο εκείνος, δια τον οποίον σας είπα, ὅτι ο ερχόμενος ὑστερα από εμέ εἶναι ασυγκρίτως ανώτερος από εμέ, διότι ως Υιός μονογενής του Πατρός υπήρχε ήδη, πριν εγώ γεννηθώ”.

Ιω. 1,16 Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος·

Ιω. 1,16 Και από τον άπειρον πνευματικόν πλούτον αυτού ὅλοι ημεῖς ελάβαμεν και χάριν επάνω εις την χάριν.

Ιω. 1,17 ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

Ιω. 1,17 Διότι ενώ ο νόμος εδόθη δια του Μωϋσέως, δούλου του

Θεού, η χάρις και η αλήθεια ήλθαν δια του Ιησού Χριστού, Υιού του Θεού.

Ιω. 1,18 Θεόν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

Ιω. 1,18 Τον Θεόν κανεῖς ποτὲ δεν ἔχει ἰδεῖ. Ο Υἱὸς ο μονογενής, που υπάρχει προαιωνίως πάντοτε στον κόλπον του Πατρός, εκείνος εφανέρωσεν εἰς ἡμᾶς και κατέστησε γνωστὸν τον Θεόν.

Ιω. 1,19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευῖτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· σὺ τίς εἶ;

Ιω. 1,19 Και αυτή είναι η μαρτυρία του Ιωάννου, ὅταν ἔστειλαν οἱ Ιουδαῖοι ἀπὸ τα Ἱεροσόλυμα ἱερεῖς και Λευῖτας να τον ἐρωτήσουν· “συ ποῖος εἶσαι;”

Ιω. 1,20 καὶ ὡμολόγησε, καὶ οὐκ ἡρνήσατο· καὶ ὡμολόγησεν ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός.

Ιω. 1,20 Και ὡμολόγησε, και δεν ἡρνήθη. Και ὡμολόγησεν ὅτι “δεν εἶμαι ἐγὼ ο Χριστός”.

Ιω. 1,21 καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· τί οὖν; Ἡλίας εἶ σὺ; καὶ λέγει· οὐκ εἰμὶ. ὁ προφήτης εἶ σὺ; καὶ ἀπεκρίθη, οὔ.

Ιω. 1,21 Και τον ἠρώτησαν πάλιν· “λοιπὸν ποῖος εἶσαι; Μήπως εἶσαι ο Ηλίας;” Και εἶπεν ο Ιωάννης· “δεν εἶμαι”. “Εἶσαι συ ο προφήτης, ο ἕνας και μοναδικός, τον ὁποῖον προανήγγειλε ο Μωϋσής;” και ἀπήντησεν· “ὄχι”.

Ιω. 1,22 εἶπον οὖν αὐτῷ· τίς εἶ; ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμπασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ;

Ιω. 1,22 Εἶπαν εν τέλει εἰς αὐτόν· “ποῖος εἶσαι; Πες μας, δια να δώσωμεν ἀπάντησιν εἰς ἐκείνους που μας ἔστειλαν. Τι λέγεις δια τον ευατόν του;”

Ιω. 1,23 ἔφη· ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

Ιω. 1,23 Εἶπεν ο Ιωάννης· “ἐγὼ εἶμαι η φωνὴ του ἀνθρώπου, που

φωνάζει δυνατά εις την ἔρημον τα λόγια του προφήτου
Ησαΐου· κάμετε ευθύν τον δρόμον του Κυρίου·
προετοιμάσατε τας ψυχάς σας, δια να υποδεχθούν τον
Χριστόν”.

- Ιω. 1,24 καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων·
- Ιω. 1,24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἀπὸ τὴν τάξιν των Φαρισαίων.
- Ιω. 1,25 καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπον αὐτῷ· τί οὖν βαπτίζεις, εἰ
σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς οὔτε Ἡλίας οὔτε ὁ προφήτης;
- Ιω. 1,25 Καὶ με τόνον επιτιμητικὸν τὸν ἠρώτησαν καὶ τοὺ εἶπαν·
“διατί λοιπὸν βαπτίζεις, αφοῦ συ δεν εἶσαι ὁ Χριστὸς οὔτε ὁ
Ἡλίας οὔτε ὁ προφήτης;”
- Ιω. 1,26 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων· ἐγὼ βαπτίζω ἐν
ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἕστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.
- Ιω. 1,26 Ἀπήντησεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπε· “ἐγὼ μεν σας
βαπτίζω με νερό· ἀνάμεσα σας δε στέκει καὶ θα ἐμφανισθῇ
ἐντος ολίγου ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον σεις δεν γνωρίζετε.
- Ιω. 1,27 αὐτὸς ἐστὶν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου
γέγονεν, οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν
ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος.
- Ιω. 1,27 Αὐτὸς εἶναι που ἐρχεται ὑστερα ἀπὸ ἐμέ, ὁ ὁποῖος ὁμως
υπήρξε προ ἐμοῦ ὡς προαιώνιος Λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ
ὁποῖου ἐγὼ δεν εἰμαι ἄξιος νὰ λύσω οὔτε τὸ λωρὶ τοῦ
υποδήματός του”.
- Ιω. 1,28 Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου
ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.
- Ιω. 1,28 Αὐτὰ συνέβησαν εἰς τὴν Βηθανίαν, πέραν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην
ὅπου ἐβάπτιζεν ὁ Ἰωάννης.
- Ιω. 1,29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον
πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων
τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.
- Ιω. 1,29 Τὴν ἐπομένην ἡμέραν βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν νὰ
ἐρχεται εἰς αὐτὸν καὶ λέγει· “ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, που

επροφήτευσεν ο Ησαΐας, ο Μεσσίας και Λυτρωτής, ο οποίος θα θυσιασθή δια να πάρη επάνω του και εξαλείψη την αμαρτίαν και την ενοχήν του κόσμου.

Ιω. 1,30 οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν.

Ιω. 1,30 Αυτός είναι, δια τον οποίον σας είπα· ὕστερα ἀπὸ ἐμὲ ἔρχεται ἄνθρωπος, ο οποίος σαν αἰώνιος Θεὸς ὑπάρχει πολὺ πρωτύτερα ἀπὸ ἐμὲ, ἀσύγκριτα λαμπρότερος καὶ ἐνδοξότερος.

Ιω. 1,31 κἀγὼ οὐκ ᾔδην αὐτόν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραήλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων.

Ιω. 1,31 Καὶ ἐγὼ δὲν τον ἐγνώριζα προηγουμένως, ἀλλὰ δια να φανερωθῇ αὐτὸς στους Ἰσραηλίτας, δια τοῦτο ἦλθα ἐγὼ καὶ βαπτίζω εἰς τὰ ὕδατα του Ἰορδάνου”.

Ιω. 1,32 καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων ὅτι τεθέαμαι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.

Ιω. 1,32 Καὶ ἐβεβαίωσεν ο Ἰωάννης λέγων ὅτι “εἶδα τὸ Ἅγιον Πνεῦμα να κατεβαῖνη ὡσὰν περιστέρα ἀπὸ τον ουρανὸν καὶ ἔμεινεν εἰς αὐτόν μονίμως.

Ιω. 1,33 κἀγὼ οὐκ ᾔδην αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Ιω. 1,33 Καὶ ἐγὼ, ὅπως καὶ σεις, δὲν τον ἐγνώριζα, ἀλλὰ ἐκεῖνος που με ἐστεῖλε να βαπτίζω με νερό, ἐκεῖνος μοι εἶπε· Εἰς ὅποιον ἴδῃς να κατεβαῖνη τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καὶ να μένη εἰς αὐτόν, αὐτὸς εἶναι, που βαπτίζει με Πνεῦμα Ἅγιον.

Ιω. 1,34 κἀγὼ ἐώρακα καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Ιω. 1,34 Καὶ ἐγὼ πράγματι εἶδα, ὅπως μοι εἶπεν ο Θεός, καὶ ἔχω δώσει μαρτυρίαν καὶ ὁμολογίαν ὅτι αὐτὸς εἶναι ο Υἱὸς του

Θεοῦ που ἐγένεν ἄνθρωπος”.

- Ιω. 1,35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἰστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο,
- Ιω. 1,35 Την επομένην ἡμέραν ἐστεκε πάλιν ὁ Ἰωάννης στον τόπον αὐτόν καὶ δύο ἀπὸ τους μαθητάς του.
- Ιω. 1,36 καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.
- Ιω. 1,36 Καὶ καθὼς με ἀπέραντον σεβασμὸν ἐκύτταξε τὸν Ἰησοῦν, που περιπατοῦσε κάπου ἐκεῖ, λέγει· “ἰδοὺ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ”.
- Ιω. 1,37 καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.
- Ιω. 1,37 Καὶ οἱ δύο μαθηταὶ τοῦ ἤκουσαν τὰ λόγια τοῦ αὐτοῦ καὶ ἠκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν.
- Ιω. 1,38 στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς·
- Ιω. 1,38 Εγύρισε δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ ὅταν τοὺς εἶδε νὰ τὸν ἀκολουθοῦν, λέγει εἰς αὐτούς.
- Ιω. 1,39 τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ράββι· ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον διδάσκαλε· ποῦ μένεις;
- Ιω. 1,39 “Τι ζητεῖτε;” Ἐκεῖνοι δὲ τοῦ εἶπαν· “ραββὶ-που σημαίνει εἰς τὰ ἑλληνικά διδάσκαλε-που μένεις;”
- Ιω. 1,40 λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. ἦλθον οὖν καὶ εἶδον ποῦ μένει καὶ παρ’ αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη.
- Ιω. 1,40 Εἶπεν εἰς αὐτούς· “ελάτε καὶ ἰδέτε ποῦ μένω”. Ἠλθαν, λοιπὸν, καὶ εἶδαν ποῦ μένει καὶ ἔμειναν κοντὰ τοῦ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ἡ ὥρα δὲ ἦτο τέσσαρες τὸ ἀπόγευμα.
- Ιω. 1,41 ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ.
- Ιω. 1,41 Ἐνας δὲ ἀπὸ τους δύο, που ἤκουσαν τὰ ὅσα ὁ Ἰωάννης εἶπε

περί του Ιησού και ηκολούθησαν αυτόν, ἦτο ο Ανδρέας, ο αδελφός του Σιμωνος Πეტρου.

Ιω. 1,42 εὕρισκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ· εὕρηκαμεν τὸν Μεσσίαν· ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον Χριστός·

Ιω. 1,42 Αυτός, λοιπόν, πρῶτος εὕρισκει τον ἀδελφὸν του τον Σίμωνα και του λέγει· “εὕρηκαμεν τον Μεσσίαν, ὄνομα που ερμηνεύεται εἰς την ἐλληνικὴν Χριστός”.

Ιω. 1,43 καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ, σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος.

Ιω. 1,43 Και ὠδήγησεν αὐτὸν πρὸς τον Ἰησοῦν. Και ο Ἰησοῦς ἀφού τον ἐκύτταξε με βλέμμα βαθύ και στοργικόν εἶπε· “συ εἶσαι Σίμων, ο υἱὸς του Ἰωνά· συ θα ὀνομασθῇς Κηφᾶς, ὄνομα που ερμηνεύεται εἰς την ἐλληνικὴν Πέτρος”.

Ιω. 1,44 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὕρισκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι.

Ιω. 1,44 Την ἄλλην ἡμέραν ἀπεφάσισεν ο Χριστός να ἀναχωρήσῃ ἀπὸ την Ἰουδαίαν δια την Γαλιλαίαν. Εὕρισκει τον Φίλιππον (μαθητὴν και αὐτός του Βαπτιστοῦ, ἀπὸ τον ὁποῖον πολλὰ εἶχε ἀκούσει περὶ του Μεσσίου) και του λέγει· “ἐλα κοντά μου”.

Ιω. 1,45 ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

Ιω. 1,45 Ο δε Φίλιππος κατήγετο ἀπὸ την Βηθσαϊδᾶ, ἀπὸ την πατρίδα του Ἀνδρέου και του Πέτρου.

Ιω. 1,46 εὕρισκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὕρηκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ.

Ιω. 1,46 Εὕρισκει ο Φίλιππος τον Ναθαναὴλ και του λέγει· “αὐτὸν

που έγραψε ο Μωϋσής στον Νομον και προανήγγειλαν οι προφήται εις τα προφητικά των βιβλία τον ευρήκαμεν· είναι ο Ιησούς, ο υιός του Ιωσήφ, από την Ναζαρέτ”.

Ιω. 1,47 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε.

Ιω. 1,47 Ο Ναθαναήλ ὁμως εἶπεν εις αὐτόν· “από την Ναζαρέτ εἶναι δυνατὸν να βγη κάτι καλόν;” Λεγει εις αὐτόν ο Φίλιππος· “ἐλα και ιδέ ὁμόνος σου, δια να πεισθῇς”.

Ιω. 1,48 εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.

Ιω. 1,48 Εἶδεν ο Ιησούς τον Ναθαναήλ να ἔρχεται προς αὐτόν και λέγει περί αὐτοῦ· “ιδού ἕνας γνήσιος Ἰσραηλίτης, στον οποιον δεν υπάρχει πονηρία”.

Ιω. 1,49 λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκὴν εἰδόν σε.

Ιω. 1,49 Λεγει εις αὐτόν ο Ναθαναήλ· “από που με γνωρίζεις;” Απήντησεν ο Ιησούς και του εἶπε· “προτοῦ σε φωνάξῃ ο Φίλιππος, ὅταν ἤσουνα κάτω από την συκὴν, μακριά από κάθε ανθρώπινον μάτι, ἐγὼ σε εἶδα”.

Ιω. 1,50 ἀπεκρίθη Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· ῥάββι, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Ιω. 1,50 Απεκρίθη τότε ο Ναθαναήλ και του εἶπε· “Διδάσκαλε, συ εἶσαι ο Υἱὸς του Θεοῦ, συ εἶσαι ο Βασιλεὺς του Ἰσραήλ, τον οποιον, σύμφωνα με τις προφητείες, ἐπεριμέναμεν”.

Ιω. 1,51 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι, εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὅψει.

Ιω. 1,51 Του ἀπήντησεν δε ο Ιησούς· “Διότι σου εἶπα ὅτι σε εἶδα κάτω από την συκὴν, πιστεύεις; Θα ἴδῃς ἀκόμη μεγαλύτερα από αὐτά”.

Ιω. 1,52 καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἀπ’ ἄρτι ὄψεσθε

τὸν οὐρανὸν ἀνεωγόντα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ
ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου.

Ιω. 1,52 Καὶ ἐν συνεχείᾳ λέγει πρὸς αὐτόν, ὥστε νὰ ἀκούσουν καὶ οἱ
ἄλλοι μαθηταί· “σας διαβεβαιώνω, ὅτι ἀπὸ τῶρα θὰ ἴδετε
ανοικτὸν τὸν οὐρανὸν καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ν’
ἀναβαίνουν καὶ νὰ κατεβαίνουν, νὰ συνοδεύουν καὶ νὰ
υπηρετοῦν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου (ὁ ὁποῖος ὡς Θεὸς εἶναι
κύριος καὶ τῶν ἀγγέλων)”.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 2

Ιω. 2,1 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς
Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ·

Ιω. 2,1 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν, ἐπεὶ ἀπὸ τὰ γεγονότα αὐτά, ἐγένετο
γάμος εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦτο ἐκεῖ καὶ ἡ μητέρα
τοῦ Ἰησοῦ.

Ιω. 2,2 ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταί αὐτοῦ εἰς τὸν
γάμον.

Ιω. 2,2 Προσεκλήθη καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταί τοῦ στον γάμον.

Ιω. 2,3 καὶ ὑστερήσαντος οἴνου λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς
αὐτόν· οἶνον οὐκ ἔχουσιν.

Ιω. 2,3 Ἐπειδὴ δὲ ἐλείψεν ὁ οἶνος, λέγει ἡ μητέρα τοῦ Ἰησοῦ πρὸς
αὐτόν· “οἶνον δὲν ἔχουν”.

Ιω. 2,4 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὐπω ἤκει ἡ
ὥρα μου.

Ιω. 2,4 Τῆς λέγει δὲ ὁ Ἰησοῦς· “τί κοινὸν ὑπάρχει, ὦ γύναι, μεταξὺ
ἐμοῦ τοῦ Μεσσίου καὶ σου, ποῦ με ἐγέννησες ὡς ἄνθρωπον;
Δὲν ἦλθεν ἀκόμη ἡ ὥρα μου νὰ κάμω θαύματα ἐμπρὸς
στοὺς ἀνθρώπους”.

Ιω. 2,5 λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· ὅ,τι ἂν λέγῃ ὑμῖν,

ποιήσατε.

- Ιω. 2,5 Η μητέρα του από τον τόνον της φωνής του εκατάλαβε, ότι θα επραγματοποιούσε την παράκλησίν της και δι' αυτό είπε στους υπηρέτας· “ο,τι σας πη κάμετέ το”
- Ιω. 2,6 ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι ἕξ κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς.
- Ιω. 2,6 Υπήρχαν δε εκεί εξ λίθινες στάμνες, που σκοπὸν εἶχαν να χρησιμοποιούνται δια να πλύνωνται, κατὰ την συνήθειάν των, οι Ιουδαῖοι πριν φάγουν. Καθε μία δε ἀπὸ αὐτὰς εχωροῦσε ἀπὸ δύο η τρεις μετρητὰς, δηλαδή 35 ἕως 54 περίπου κιλά ἐκάστη.
- Ιω. 2,7 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω.
- Ιω. 2,7 Λεγει εις αὐτοὺς ο Ἰησοῦς· “γεμίσατε τις στάμνες με νερό”. Και τας ἐγέμισαν ἕως ἐπάνω.
- Ιω. 2,8 καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. καὶ ἤνεγκαν.
- Ιω. 2,8 Και ἐπειτα τους εἶπε· “βγάλτε τώρα και φέρτε στον ἀρχιτρίκλινον, εις αὐτὸν που ἐπιβλέπει τα του συμποσίου”. Και ἔφεραν.
- Ιω. 2,9 ὥς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον -καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδειςαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ- φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος
- Ιω. 2,9 Μολις δε εδοκίμασε ο ἀρχιτρίκλινος το νερό, που εἶχε γίνει κρασί-και δεν ἐγνώριζε αὐτὸς ἀπὸ που προέρχεται· οι υπηρέται μόνον ἐγνώριζαν που εἶχαν βγάλει το νερό και γεμίσει τις στάμνες-φωνάζει τον γαμβρόν ο ἀρχιτρίκλινος
- Ιω. 2,10 καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

- Ιω. 2,10 και λέγει εις αυτόν· “κάθε άνθρωπος που κάμνει τραπέζι βάζει, σύμφωνα με την συνήθειαν που υπάρχει, πρώτα το καλό κρασί και όταν οι άνθρωποι πουν μέχρι μέθης, τότε προσφέρει το κατώτερον. Συ όμως εφύλαξες το εκλεκτό κρασί έως αυτήν την στιγμήν”.
- Ιω. 2,11 Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφάνέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
- Ιω. 2,11 Αυτό το θαῦμα ἔκαμε ως ἀρχὴν τῶν θαυμάτων τοῦ οἱ Ἰησοῦς εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφάνέρωσε τὸ μεγαλεῖον τῆς θείας ἐξουσίας τοῦ καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ τοῦ.
- Ιω. 2,12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.
- Ιω. 2,12 Ὑστερα ἀπὸ το γεγονός αὐτό κατέβηκε εἰς τὴν Καπερναοὺμ, αὐτὸς καὶ ἡ μητέρα τοῦ καὶ οἱ θεωρούμενοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους ως ἀδελφοὶ τοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ ἔμειναν ὀλίγας ἡμέρας.
- Ιω. 2,13 καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.
- Ιω. 2,13 Ἐπλησίαζε δὲ τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀνέβηκε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.
- Ιω. 2,14 καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς, καὶ τοὺς κερματιστὰς καθήμενους.
- Ιω. 2,14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ, δηλαδὴ μέσα εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ ναοῦ, αὐτοὺς ποὺ ἐπωλοῦσαν βόδια καὶ πρόβατα καὶ περιστέρια, ὅπως ἐπίσης καὶ τοὺς ἀργυραμοιβοὺς, ποὺ ἐκάθηντο κοντὰ εἰς τὰ τραπέζια τῶν, δια νὰ ἀνταλλάξουν τὰ ξένα νομίσματα τῶν προσκυνητῶν με ἐβραϊκὰ.
- Ιω. 2,15 καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ

τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ τῶν
κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα καὶ τὰς τραπέζας
ἀνέστρεψε,

Ιω. 2,15 Καὶ αφοῦ ἔκαμε φραγγέλλιον ἀπὸ σχοινιά, ἐβγάλε ἐξω ἀπὸ
την αὐλὴν ὅλους καὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰ βόδια, τῶν δε
αργυραμοιβῶν ἐσκόρπισε κάτω τὰ νομίσματα καὶ
ἀναποδογύρισε τὰ τραπέζια τῶν.

Ιω. 2,16 καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν· ἄρατε ταῦτα
ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον
ἐμπορίου.

Ιω. 2,16 Εἰς ἐκείνους δε πὺν ἐπωλοῦσαν τὰ περιστέρια εἶπε· “πάρετέ
τα ἀπὸ ἐδῶ καὶ μὴ κάμνετε τὸν οἶκον τοῦ Πατρὸς μου, οἶκον
ἐμπορίου”.

Ιω. 2,17 ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον
ἐστίν, ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με.

Ιω. 2,17 Εθυμήθησαν δε τότε οἱ μαθηταὶ τοῦ αὐτοῦ, πὺν εἶχε γραφὴ
στοὺς ψαλμοὺς· “ὁ ζῆλος, πάτερ μου, δια τὴν δόξαν τοῦ
οἴκου σου, ὡς ἄλλη φωτιά θα με καταφάγη”.

Ιω. 2,18 ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ· τί σημεῖον
δεικνύεις ἡμῖν ὅτι ταῦτα ποιεῖς;

Ιω. 2,18 Του ωμίλησαν τότε οἱ Ἰουδαῖοι καὶ του εἶπαν· “ποῖον
σημεῖον συ μας δείχνεις καὶ ποῖαν ἀπόδειξιν μας
παρουσιάζεις, ὅτι ἔχεις τὴν ἐξουσίαν νὰ κάμνης αὐτά;”

Ιω. 2,19 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· λύσατε τὸν ναὸν
τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.

Ιω. 2,19 Ἀπῆντησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· “κρημνίσατε τὸν ναὸν
τούτον καὶ ἐγὼ εἰς τρεῖς ἡμέρας θα τὸν ανοικοδομήσω”.
(Καὶ ἐνοούσε· Θανατώσατε σστον ναὸν τοῦ σώματός μου,
καὶ ἐγὼ μετὰ τρεῖς ἡμέρας θα ἀναστηθῶ ἀπὸ τὸν τάφον).

Ιω. 2,20 εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· τεσσαράκοντα καὶ ἑξ ἔτεσιν
ὠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις
ἐγερεῖς αὐτόν;

- Ιω. 2,20 Είπαν λοιπόν, οι Ιουδαίοι· “σαράντα εξ χρόνια
εχρειάσθησαν, δια να κτισθή ο ναός αυτός και συ λέγεις, ότι
θα τον ανοικοδομήσης έντος τριών ημερών;”
- Ιω. 2,21 ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ.
- Ιω. 2,21 Εκείνος όμως ἔλεγε δια τον ναόν του σώματός του.
- Ιω. 2,22 ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγε, καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ
λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.
- Ιω. 2,22 Όταν δε ανεστήθη εκ νεκρῶν, εθυμήθηκαν οι μαθηταὶ του
ὅτι τούτο ακριβῶς, το θαυμαστὸν γεγονὸς ενοοῦσε τότε και
ἐπίστευσαν εις την Αγίαν Γραφήν, που εἶχε προφητεύσει
την ἀνάστασιν, και στον λόγον, τον οποίον εἶχε πει κατὰ την
περίστασιν εκείνην ο Ιησοῦς.
- Ιω. 2,23 Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ
ἐορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.
- Ιω. 2,23 Όταν δε ευρίσκετο εις τα Ἱεροσόλυμα κατὰ την εορτὴν του
πάσχα, πολλοὶ ἐπίστευσαν εις αὐτὸν ὡς Μεσσίαν διότι
ἐβλεπαν τα θαύματα που ἐκανε και τα οποία ἀπεδείκνυν
την θεῖαν ἀποστολήν του.
- Ιω. 2,24 αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς διὰ τὸ
αὐτὸν γινώσκειν πάντας,
- Ιω. 2,24 Ο ἴδιος όμως ο Ιησοῦς δεν ἐνεπιστεύετο εις αὐτοὺς τον
ευατὸν του και τα υψηλὰ νοήματα της διδασκαλίας του,
διότι αὐτὸς ἐγνώριζε καλὰ ὅλους, τον ἄστατον δηλαδή
χαρακτῆρα των, τας προκαταλήψεις και τας ἀτελείας των.
- Ιω. 2,25 καὶ ὅτι οὐ χρεῖαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.
- Ιω. 2,25 Και δεν εἶχεν ἀνάγκην να τον κατατοπίσῃ κανεὶς και τον
πληροφορήσῃ περὶ του ἀνθρώπου, διότι αὐτὸς ο ἴδιος
ἐγνώριζε πολὺ καλὰ, τι υπῆρχε μέσα στον κάθε ἄνθρωπον.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 3

- Ιω. 3,1 Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων.
- Ιω. 3,1 Ὑπῆρχε δε ἐκεῖ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, κάποιον ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν τάξιν των Φαρισαίων, ονόματι Νικόδημος, ἄρχων των Ἰουδαίων, διότι ἦτο μέλλος του συνεδρίου.
- Ιω. 3,2 οὗτος ἦλθε πρὸς αὐτὸν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ῥαββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἢ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἡ ὁ Θεὸς μετ’ αὐτοῦ.
- Ιω. 3,2 Αὐτὸς ἦλθε νύκτα πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ του εἶπε·
“Διδάσκαλε, γνωρίζομεν ὅτι συ ἦλθες ἀπὸ τὸν Θεὸν ὡς ὁ μοναδικὸς διδάσκαλος των πλέον υψηλῶν ἀληθειῶν. Διότι κανένας δεν ἡμπορεῖ νὰ κάνη τὰ καταπληκτικὰ αὐτὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα κάμνεις συ, ἐὰν ὁ Θεὸς δεν εἶναι μαζὴ του. (Απὸ σε λοιπὸν περιμένομεν νὰ ἀκούσωμεν καθαρὰ τὸ θέλημα του Θεοῦ καὶ τὸν τρόπον, με τὸν ὁποῖον θὰ ἡμπορέσωμεν νὰ ἀποκτήσωμεν τὰ ἀγαθὰ τῆς βασιλείας)”.
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
- Ιω. 3,3 Ἀπήντησε ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε· “σε διαβεβαιώνω, ὅτι ἐὰν δεν γεννηθῇ κανεὶς ἀπὸ τὸν οὐρανόν, δεν ἡμπορεῖ νὰ ἴδῃ καὶ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν βασιλείαν του Θεοῦ”.
- Ιω. 3,4 λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὦν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δευτέρον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι;
- Ιω. 3,4 Λεγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· “πὼς εἶναι δυνατόν νὰ γεννηθῇ πάλιν ὁ ἄνθρωπος, καὶ μάλιστα ὅταν εἶναι γέρων; Μηπὼς ἡμπορεῖ νὰ εἰσέλθῃ δια δευτέραν φορὰν εἰς τὴν

- κοιλίαν της μητρός του και να γεννηθῇ πάλιν;”
- Ιω. 3,5 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
- Ιω. 3,5 Ἀπήντησεν ὁ Ἰησοῦς· “ἀληθῶς σου λέγω, ὅτι ἐὰν δεν αναγεννηθῇ κανεὶς πνευματικῶς ἀπὸ το νερό του βαπτίσματος και ἀπὸ τὴν χάριν του Ἁγίου Πνεύματος, δεν ἠμπορεῖ να εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν του Θεοῦ.
- Ιω. 3,6 τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστὶ, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος πνεῦμά ἐστι.
- Ιω. 3,6 Καθε τι που ἔχει γεννηθῇ κατὰ τρόπον φυσικόν ἀπὸ τὴν σάρκα, εἶναι και αὐτὸ σαρκικόν, δηλαδή γεμάτο ατελείας και αδυναμίας. Και ἐκεῖνο που ἔχει γεννηθῇ ἀπὸ το Ἅγιον Πνεῦμα, εἶναι πνευματικὴ ὑπαρξις, που θα απολαύσῃ τὴν βασιλείαν του Θεοῦ.
- Ιω. 3,7 μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι, δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.
- Ιω. 3,7 Μη ἀπορεῖς, διότι σου εἶπα ὅτι πρέπει ὅλοι σας να αναγεννηθῆτε ἀπὸ τὴν χάριν του Ἁγίου Πνεύματος, που κατεβαίνει ἐκ τῶν ἄνω.
- Ιω. 3,8 τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ’ οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος.
- Ιω. 3,8 Ὁ αἶρας ὅπου θέλει φύσα και ἀκούεις τὴν βοήν του, ἀλλὰ δεν γνωρίζεις ἀπὸ που ἔρχεται και που θα καταλήξῃ. Ἐτσι γίνεται και με κάθε ἓνα, ο οποίος αναγεννάται ἀπὸ το Ἅγιον Πνεῦμα. Ὁ τρόπος αὐτῆς τῆς αναγεννήσεως εἶναι ἀκατάληπτος το ἀποτέλεσμα ὁμως φανερόν”.
- Ιω. 3,9 ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ· πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;
- Ιω. 3,9 Ἀπήντησεν ὁ Νικόδημος και του εἶπε· “πὼς εἶναι δυνατόν να γίνουν αὐτά;”

- Ιω. 3,10 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις;
- Ιω. 3,10 Ἀπεκρίθη δε εἰς αὐτόν ο Ἰησοῦς· “συ εἶσαι ο επίσημος διδάσκαλος του Ισραήλ και δεν γνωρίζεις αυτά, δια τα οποία ομιλουν αι Γραφαί;
- Ιω. 3,11 ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὃ οἶδαμεν λαλοῦμεν καὶ ὃ ἐώρακαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε.
- Ιω. 3,11 Ἀληθῶς σου λέγω, ὅτι ἐκεῖνο που γνωρίζομεν καλὰ, λέγομεν· και αὐτό που εἶδαμεν μαρτυρούμεν. Καθε τι που λέγομεν εἶναι η ἀπόλυτος και καθαρά ἀλήθεια. Και ὁμως σεις δεν δέχεσθε την μαρτυρίαν μας.
- Ιω. 3,12 εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε;
- Ιω. 3,12 Ἐὰν σας εἶπα διδασκαλίας θείας, αι οποίαι σχετίζονται με ὅσα συμβαίνουν εἰς την γην και εἶναι ἐπομένως εὐκόλον να τας ἐννοήσετε και ὁμως δεν τας πιστεύετε, πως, ἐὰν σας εἶπω υψηλὰς ἀληθείας, που ἀναφέρονται στον ἐπουράνιον κόσμον, θα τας παραδεχθῆτε και θα τας πιστέψετε;
- Ιω. 3,13 καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ.
- Ιω. 3,13 Κανείς δε δεν ἀνέβηκε στον ουρανόν, δια να μάθῃ ἐκεῖ και διδάξῃ εἰς σας αὐτάς τας ἀληθείας, παρὰ μόνον αὐτός που κατέβηκε ἀπὸ τον ουρανόν και ἐγίνε δια της ἐνανθρωπήσεως υἱὸς του ἀνθρώπου και ο ὅποιος ἐξακολουθεῖ, καθ' ὃν χρόνον ζῇ εἰς την γην, να εἶναι και στον ουρανόν ως Θεός.
- Ιω. 3,14 καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου,
- Ιω. 3,14 Ὅπως δε ο Μωϋσῆς ἐκρέμεσε υψηλὰ το χάλκινι φίδι εἰς την ἐρήμον, δια να το ἀντικρύζουν με πίστιν οι Ἰσραηλῖται και

να σώζονται από το θανατηφόρον δηλητήριο των φιδιών της ερήμου, έτσι, σύμφωνα με το πάνσοφον σχέδιον του Θεού, πρέπει να κρεμασθή και ο υιός του ανθρώπου επάνω στον σταυρόν.

Ιω. 3,15 ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

Ιω. 3,15 Καὶ τοῦτο, δια να μὴ καταδικασθῇ εἰς τὴν αἰωνίαν ἀπώλειαν κανένας ἀπὸ ἐκείνους, που θα πιστεύσουν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ να κερδήσῃ καὶ να ἔχῃ τὴν αἰώνιον ζωὴν.

Ιω. 3,16 οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

Ιω. 3,16 Διότι τόσον πολὺ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν βυθισμένον εἰς τὰς ἀμαρτίας κόσμον, ὥστε παρέδωκεν εἰς σταυρικὸν θάνατον τὸν μονογενῆ τοῦ Υἱόν· δια να μὴ καταδικασθῇ εἰς τὴν αἰωνίαν ἀπώλειαν κάθε ἓνας που θα πιστεύῃ εἰς αὐτόν, ἀλλὰ να ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

Ιω. 3,17 οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Ιω. 3,17 Διότι δεν ἔστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱόν του στὸν κόσμον δια να κρίνῃ καὶ καταδικάσῃ τὸν κόσμον, ἀλλὰ δια να σωθῇ ὁ κόσμος με τὴν θυσίαν αὐτοῦ.

Ιω. 3,18 ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν οὐ κρίνεται, ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ιω. 3,18 Καθε ἓνας που πιστεύει εἰς αὐτόν, εἰς οἰοιοδήποτε ἔθνος καὶ ἀν ἀνήκῃ, δεν καταδικάζεται. Οποῖος ὅμως δεν πιστεύει, ἔχει καταδικασθῇ ἀπὸ τώρα, ἀκριβῶς διότι δεν ἐπίστεψε στὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ με τὴν ἀπιστίαν του ἀπέκλεισεν αὐτὸς μόνος τὸν εαυτὸν τοῦ ἀπὸ τὴν σωτηρίαν.

- Ιω. 3,19 αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα.
- Ιω. 3,19 Αὕτη δε εἶναι καὶ ἡ αἰτία τῆς καταδίκης τῶν ἀπίστων· ὅτι δηλαδή το φως, ο Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἦλθεν στὸν κόσμον, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι ἠγάπησαν καὶ ἔδωσαν μᾶλλον τὴν καρδιά τους στὸ σκοτάδι καὶ ὄχι στὸ φως. Καὶ τοῦτο, διότι τὰ ἔργα τῶν ἦσαν πονηρά.
- Ιω. 3,20 πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ·
- Ιω. 3,20 Διότι κάθε ἓνας που ἀμετανοήτως πράττει ἔργα κακὰ καὶ διεστραμμένα, ἀντιπαθεῖ καὶ ἀποστρέφεται τὸ φῶς καὶ δὲν ἔρχεται στὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ φανερωθοῦν τὰ φαῦλα ἔργα τοῦ.
- Ιω. 3,21 ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα.
- Ιω. 3,21 Καθένας δε που ζῇ καὶ πράττει σύμφωνα με τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ, ἔρχεται στὸ φῶς, πλησιάζει με ἐμπιστοσύνην στὸν Κυρίον Ἰησοῦν, διὰ νὰ φανερωθῇ ἡ ποιότης καὶ ἡ ἀξία τῶν ἔργων τοῦ, νὰ πληροφορηθῇ δε καὶ ὁ ἴδιος ὅτι πράγματι αὐτὰ ἔχουν γίνει σύμφωνα με τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ”.
- Ιω. 3,22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ’ αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν.
- Ιω. 3,22 Ὑστερα ἀπὸ αὐτὰ, που συνέβησαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ εἰς τὴν ἄλλην περιοχὴν τῆς Ἰουδαίας καὶ ἐκεῖ ἔμενε μαζὴ τοὺς καὶ ἐβάπτιζε διὰ μέσω αὐτῶν ἐκείνους που ἤρχοντο με τὴν διάθεσιν νὰ πιστεύσουν εἰς αὐτόν.
- Ιω. 3,23 ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο καὶ

έβαπτίζοντο·

- Ιω. 3,23 Ο δε Ιωάννης εβάπτιζε τότε εις την πηγήν Αινών, πλησίον της πόλεως Σαλείμ, διότι εκεί ήσαν πολλά ύδατα, και ήρχοντο άνθρωποι και εβαπτίζοντο.
- Ιω. 3,24 ούπω γάρ ήν βεβλημένος εις την φυλακήν ό Ιωάννης. Δεν είχε δε ακόμη συλληφθή και φυλακισθή από τον Ηρώδη ο Ιωάννης.
- Ιω. 3,25 Έγένετο ούν ζήτησις έκ τών μαθητών Ιωάννου μετά Ιουδαίου περι καθαρισμοῦ.
- Ιω. 3,25 Εγινε λοιπόν συζήτησις από τους μαθητάς του Ιωάννου με κάποιον Ιουδαίον δια τον καθαρισμόν, τον οποίον το βάπτισμα των μαθητών του Χριστού και το βάπτισμα του Ιωάννου έδιδεν στους ανθρώπους.
- Ιω. 3,26 καί ήλθον πρὸς τὸν Ιωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ· ῥαββί, ὃς ήν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ιορδάνου, ὃ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.
- Ιω. 3,26 Και ήλθαν προς τον Ιωάννην οι μαθηταί του μαζί με τον Ιουδαίον και του είπαν· “διδάσκαλε, αυτός, που ήτο μαζί σου πέραν από τον Ιορδάνην και δια τον οποίον συ εμαρτύρησες και εβεβαίωσες περί της αποστολής του στους ανθρώπους, κύτταξε βαπτίζει τώρα και όλοι πηγαίνουν εις αυτόν”.
- Ιω. 3,27 ἀπεκρίθη Ιωάννης καὶ εἶπεν· οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδέν, ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.
- Ιω. 3,27 Απεκρίθη ο Ιωάννης και είπε· “τίποτε δεν ημπορεί να πάρη ο άνθρωπος εάν δεν του έχη δοθή από τον ουρανόν.
- Ιω. 3,28 αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ’ ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.
- Ιω. 3,28 Σεις, ἄλωστε, οι ίδιοι που με ηκούσατε, επιβεβαιώνετε ότι εγώ είπα· Δεν είμαι εγώ ο Χριστός, αλλ' ότι εγώ είμαι απεσταλμένος από τον Θεόν ενωρίτερα από εκείνον, δια να

προπαρασκευάσω τους ανθρώπους.

Ιω. 3,29

ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται.

Ιω. 3,29

Επειτα δε μη λησμονεῖτε ὅτι αὐτὸς που ἔλαβε καὶ ἔχει τὴν νύμφην εἶναι ὁ νυμφίος, ὁ δε φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν γάμον στέκεται κοντὰ εἰς αὐτὸν καὶ τὸν ἀκούει, χαίρει παρὰ πολὺ διὰ τὰ λόγια, με τὰ ὁποῖα ὁ νυμφίος ἐκδηλώνει τὴν χαρὰν τοῦ. Αὕτη, λοιπόν, εἶναι ἡ ἰδική μου χαρὰ, νὰ βλέπω τὸν νυμφίον ευχαριστημένον καὶ ἡ ὁποῖα χαρὰ μου εἶναι πλήρης καὶ τελεία. (Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ νυμφίος, νύμφη ἡ Εκκλησία. Χαίρω βαθύτατα, διότι βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, που θὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὴν Εκκλησίαν τοῦ, νὰ τὸν ἀκολουθοῦν).

Ιω. 3,30

ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.

Ιω. 3,30

Εκεῖνος πρέπει νὰ αὐξάνη, ἐγὼ δε, ὁ πρόδρομός τοῦ, νὰ μικραίνω, ὥστε ὅλοι πλέον νὰ ἀκολουθοῦν ἐκεῖνον καὶ ὄχι ἐμὲ.

Ιω. 3,31

ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν. ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστὶ καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστί,

Ιω. 3,31

Εκεῖνος που ἐρχεται ἀπὸ τὸν οὐρανόν, δηλαδή ὁ Χριστὸς, εἶναι ἐπάνω ἀπὸ ὅλους. Εκεῖνος δε που εἶναι ἀπὸ τὴν γην, ὅπως εἶμαι ἐγὼ, ἀπὸ γονεῖς που εἶναι ἐπίσης τῆς γῆς, ὁμιλεῖ περὶ τοῦ θελήματος καὶ τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, σαν ἄνθρωπος ἐκ τῆς γῆς, δηλαδή ἀτελώς. Εκεῖνος ὅμως που ἐρχεται ἀπὸ τὸν οὐρανόν εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ ὅλους.

Ιω. 3,32

καὶ ὃ ἐώρακε καὶ ἤκουσε, τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει.

Ιω. 3,32

Καὶ αὐτὸ που εἶδε καὶ ἤκουσε καὶ τὸ γνωρίζει ἀρίστα καὶ κάλλιστα, αὐτὸ καὶ με ἀπόλυτον βεβαιότητα καὶ σαφήνειαν κηρύσσει. Ἀλλὰ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ ὀλίγοι τὴν δέχονται.

- Ιω. 3,33 ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθὴς ἐστίν.
- Ιω. 3,33 Εκείνος δε που ἐπίστευσε καὶ ἐδέχθη αὐτὴν τὴν διδασκαλίαν, αὐτὸς ἔβαλε τὴν σφραγίδα του καὶ υπέγραψε με τὸ ὄνομά του τοὺς λόγους τοῦ Υἱοῦ καὶ ἀπεσταλμένου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπεβεβαίωσε ἔτσι ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι πάντοτε ἀληθινός.
- Ιω. 3,34 ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεός, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα.
- Ιω. 3,34 Καὶ ὅτι αὐτός, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀπέστειλε, δηλαδὴ ὁ Ἰησοῦς Χριστός, διδάσκει τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ ἀλάνθαστα καὶ πλήρη, διότι ὁ Θεὸς δὲν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν περιορισμένον τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅπως στοὺς προφῆτας, ἀλλὰ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν αὐτὸ τοῦτο τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.
- Ιω. 3,35 ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
- Ιω. 3,35 Καὶ τοῦτο, διότι ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱὸν καὶ ἀπὸ τότε που ὁ Υἱὸς ἐγίνε ἀνθρώπος τοῦ ἔχει δώσει ὅλα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, ὥστε καὶ ὡς ἀνθρώπος νὰ δύναται νὰ ἐνεργῇ καὶ νὰ πράττῃ καὶ νὰ διαχειρίζεται τὰ πάντα πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων.
- Ιω. 3,36 ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.
- Ιω. 3,36 Ἐτσι δε καθένας που πιστεύει στὸν Υἱόν, ἔχει εξασφαλίσει τὴν αἰωνίαν ζωὴν. Εκείνος δε που δὲν πιστεύει καὶ δὲν υπακούει στὸν Υἱόν, δὲν θὰ ἴδῃ τὴν μακαρίαν ζωὴν, ἀλλὰ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ θὰ μένῃ συνεχῶς ἐπάνω του”.

- Ιω. 4,1 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης-
- Ιω. 4,1 Οταν, λοιπόν, ἔμαθε ὁ Κυριος ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἐπληροφορήθησαν, πως ὁ Ἰησοῦς κάμνει καὶ βαπτίζει περισσότερους μαθητὰς παρά ὁ Ἰωάννης
- Ιω. 4,2 καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ-
- Ιω. 4,2 -αν καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς δεν ἐβάπτιζεν, ἀλλὰ οἱ μαθηταὶ του ἐβάπτιζαν-
- Ιω. 4,3 ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
- Ιω. 4,3 ἐγκατέλειψε τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀνεχώρησε δια τὴν Γαλιλαίαν.
- Ιω. 4,4 Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας.
- Ιω. 4,4 Ἐπρεπε δε νὰ περάσῃ δια μέσου τῆς Σαμαρείας.
- Ιω. 4,5 ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ·
- Ιω. 4,5 Ἐρχεται, λοιπόν, εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἡ ὁποία ἐλέγετο Συχάρ, πλησίον στο μέρος που εἶχε δώσει ὁ Ἰακώβ στον υἱόν του τον Ἰωσήφ.
- Ιω. 4,6 ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὥσεὶ ἕκτη.
- Ιω. 4,6 Ὑπῆρχε δε ἐκεῖ τὸ πηγάδι τοῦ Ἰακώβ. Ὁ Ἰησοῦς, λοιπόν, κουρασμένος καθὼς ἦτο ἀπὸ τὴν ὁδοιπορίαν, ἐκάθισε με ἀπλότητα κοντὰ στο πηγάδι. Ἡ ὥρα δε ἦτο ἐξ ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, δηλαδὴ δώδεκα μεσημέρι.
- Ιω. 4,7 ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· δός μοι πιεῖν.
- Ιω. 4,7 Τὴν ὥραν ἐκείνην ἔρχεται μία γυναῖκα ἀπὸ τὴν Σαμάρειαν, νὰ βγάλῃ νερό. Τῆς εἶπε ὁ Ἰησοῦς· “δός μου νὰ πιῶ”.

- Ιω. 4,8 οί γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι.
- Ιω. 4,8 Διότι οἱ μαθηταὶ του, που θα εφρόντιζαν να βγάλουν νερό από το πηγάδι, είχαν υπάγει εἰς τὴν πόλιν, δια να αγοράσουν τροφὰς.
- Ιω. 4,9 λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρεῖτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις.
- Ιω. 4,9 Λεγει τότε εἰς αὐτόν ἡ Σαμαρεῖτις· “πῶς συ, που εἶσαι Ἰουδαῖος, ζητεῖς νερό να πῆς ἀπὸ ἐμέ, ἡ ὁποία εἰμαι Σαμαρεῖτισσα;” Εἶπε δε αὐτό, διότι οἱ Ἰουδαῖοι ἐμισοῦσαν καὶ ἀπεστρέφοντο τοὺς Σαμαρεῖτας καὶ δὲν ἠθέλανε να ἔχουν καμμίαν ἐπικοινωνίαν καὶ σχέσιν με αὐτοὺς.
- Ιω. 4,10 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν.
- Ιω. 4,10 Ἀπῆντησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ τῆς εἶπε· “ἐὰν ἐγνώριζες τὴν δωρεάν, τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς δίδει στοὺς ἀνθρώπους, καὶ ποιὸς εἶναι αὐτός που σου λέγει, δός μοι να πιῶ, συ θα ἐζητούσες ἀπὸ αὐτόν καὶ θα σου ἐδίδε πηγαῖο νερό, που δὲν στερεῦει ποτέ (τας ἀνεκτιμήτους δωρεὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, που καθαρίζουν, δροσίζουν καὶ ζωογονοῦν τὴν ψυχὴν καὶ τὴν κάμνουν να ἀνθίζη καὶ να καρποφορῇ τὸν πλούτον τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν καλῶν ἐργῶν, τοὺς πολυτίμους καὶ ευαρέστους στὸν Θεὸν πνευματικούς καρπούς)”.
- Ιω. 4,11 λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν;
- Ιω. 4,11 Λεγει εἰς αὐτόν ἡ γυναῖκα· “Κυριε, οὔτε δοχεῖον ἔχεις, δια να βγάλῃς νερό, καὶ τὸ πηγάδι εἶναι βαθύ. Ἀπὸ που λοιπὸν ἔχεις, καὶ μάλιστα τὴν ὥρα αὐτήν, τὸ δροσερό νερό;
- Ιω. 4,12 μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτός ἐξ αὐτοῦ ἔπινε καὶ οἱ υἱοὶ

αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;

Ιω. 4,12 Μηπως συ εἶσαι ανώτερος από τον πατέρα μας τον Ιακώβ, ο οποίος έδωκε το πηγάδι εις ημάς, και από το νερό του οποίου έπιε και αυτός και τα παιδιά του και όλα τα ζώα που έβοσκε;”

Ιω. 4,13 απεκριθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν·

Ιω. 4,13 Απήντησεν ο Ιησούς και της εἶπε· “καθένας, που πίνει από το νερό αυτό, θα διψάση πάλιν.

Ιω. 4,14 ὃς δι’ ἂν πῖη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰῶνιον.

Ιω. 4,14 Εκείνος όμως που θα πιή από το νερό, το οποίον εγώ θα του δώσω, δεν θα διψάση ποτέ, αλλά το νερό, που εγώ θα του δώσω, θα μεταβληθῇ μέσα του εις αστείρευτον πηγήν πνευματικού ὕδατος, που θα αναβλύζη πάντοτε και θα του χαρίζη αιωνίαν ζωήν”.

Ιω. 4,15 λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.

Ιω. 4,15 Λεγει προς αυτον η γυναικα· “Κυριε, δος μου αυτο το νερό, για να μη διψώ και να μη έρχωμαι εδώ, να βγάζω νερό”.

Ιω. 4,16 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ὕπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε.

Ιω. 4,16 Τότε εἶπε προς αυτήν ο Ιησούς· “πήγαινε, φώναξε τον άνδρα σου και έλα εδώ μαζί με αυτόν”.

Ιω. 4,17 απεκριθη ἡ γυνή καὶ εἶπεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω·

Ιω. 4,17 Απεκριθη η γυναικα και εἶπε· “δεν έχω άνδρα”. Λεγει εις αυτην ο Ιησούς· “καλά εἶπες ότι, δεν έχω άνδρα.

Ιω. 4,18 πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας.

- Ιω. 4,18 Διότι πέντε συζύγους τον ένα κατόπιν του άλλου επήρες και τώρα αυτόν που έχεις δεν είναι νόμιμος σύζυγός σου· τούτο που είπες αληθινό είναι”.
- Ιω. 4,19 λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ.
- Ιω. 4,19 Λεγει εις αὐτόν ἡ γυναῖκα· “Κυριε, ἀπὸ ὅσα μου εφανέρωσες, βλέπω ὅτι συ εἶσαι προφήτης. Θα επωφεληθῶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ευκαιρίαν να σε ρωτήσω δι’ ἓνα πολὺ σοβαρὸν θρησκευτικὸν ζήτημα.
- Ιω. 4,20 οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν.
- Ιω. 4,20 Οἱ πατέρες μας ἐλάτρευσαν τὸν Θεὸν στούτο ἐδῶ τὸ ὄρος, τὸ Γαριζὶν. Σεις ὅμως οἱ Ἰουδαῖοι λέγετε ὅτι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἶναι ὁ τόπος, ὅπου πρέπει να λατρεύωμεν τὸν Θεόν”.
- Ιω. 4,21 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· γύναι, πιστεύσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί.
- Ιω. 4,21 Λεγει εις αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· “πίστευσέ με, γυναῖκα, ὅτι ἔρχεται πολὺ σύντομα καιρὸς, που οὔτε στο ὄρος τούτο οὔτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα μόνον θα λατρεύσετε τὸν οὐράνιον Πατέρα.
- Ιω. 4,22 ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστὶν.
- Ιω. 4,22 Σεις οἱ Σαμαρεῖται, που ἔχετε ἀπορρίψει τὰ περισσότερα βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, προσκυνεῖτε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πολὺ ὀλίγον γνωρίζετε. Ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι προσκυνοῦμεν ἐκεῖνο που περισσότερον ἀπὸ σας καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους λαοὺς γνωρίζομεν. Διότι ὁ Μεσσίας, ὁ ὁποῖος θα δώσῃ τὴν σωτηρίαν εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς, προέρχεται ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους.
- Ιω. 4,23 ἀλλ’ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστὶν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ

ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατήρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς
προσκυνοῦντας αὐτόν.

Ιω. 4,23 Ἀλλὰ ἐρχεται πλέον ὥρα, καὶ μάλιστα τώρα ἦλθε, ὁπότε οἱ
γνήσιοι καὶ πραγματικοὶ προσκυνηταὶ θα τιμήσουν καὶ θα
λατρεύσουν τὸν οὐράνιον Πατέρα με τὸ φωτισμένον καὶ
καθαρόν πλέον πνεῦμα τῶν καὶ με λατρείαν ὄχι τυπικὴν καὶ
συμβολικὴν, ἀλλὰ ἀληθινὴν καὶ σαφὴ. Διότι καὶ ὁ Πατήρ
ζητεῖ τέτοιοι νὰ εἶναι, φωτισμένοι τὸν νοῦν καὶ καθαροὶ
κατὰ τὴν καρδίαν, αὐτοὶ ποὺ θα τὸν λατρεύουν.

Ιω. 4,24 πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν
πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.

Ιω. 4,24 Ὁ Θεός εἶναι Πνεῦμα, πανυπερτέλειον καὶ πανταχοῦ παρόν
καὶ δὲν κατοικεῖ εἰς ὠρισμένους μόνον τόπους. Καὶ ἐκεῖνοι,
οἱ ὁποῖοι τὸν λατρεύουν πρέπει νὰ τὸν προσκυνοῦν με ὅλην
τὴν ψυχὴν, με ἀφωσιωμένην τὴν καρδίαν καὶ τὴν
διάνοιάν τῶν εἰς αὐτόν, με φωτισμένην καὶ ἀληθινὴν
γνώσιν περὶ αὐτοῦ καὶ τῆς λατρείας, ποὺ τοῦ ταιριάζει”.

Ιω. 4,25 λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι Μεσσίας ἐρχεται ὁ
λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν
πάντα.

Ιω. 4,25 Λεγει πρὸς αὐτόν ἡ γυναῖκα· “γνωρίζω ὅτι ἐρχεται ὁ
Μεσσίας, ποὺ ἐλληνικὰ λέγεται Χριστός. Ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος,
θα μας τα ἀναγγεῖλῃ ὅλα”.

Ιω. 4,26 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι.

Ιω. 4,26 Λεγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· “ἐγὼ εἰμαι ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος
αὐτὴν τὴν στιγμὴν σου ομιλῶ”.

Ιω. 4,27 καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν
ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε, τί ζητεῖς ἢ
τί λαλεῖς μετ’ αὐτῆς;

Ιω. 4,27 Καὶ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ὥρα ἦλθαν οἱ μαθηταὶ τοῦ καὶ
ἠπόρησαν, διότι ὁ διδάσκαλός τῶν συνωμιλοῦσε με γυναῖκα
εἰς δημόσιον τόπον (πράγμα τὸ ὁποῖον ἀπηγόρευαν οἱ

ραββίνοι των Ιουδαίων). Αλλά κανείς δεν είπε· τι ζητείς από αυτήν η δια ποίον θέμα συζητείς μαζί της.

Ιω. 4,28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις·

Ιω. 4,28 Ἡ δὲ γυναῖκα ἀφῆκε ἀπὸ τὴν μεγάλην τῆς συγκίνησιν τὴν στάμνα τῆς στο πηγᾶδι καὶ ἔφυγε διὰ τὴν πόλιν, ὅπου καὶ εἶπεν τοὺς ἀνθρώπους·

Ιω. 4,29 δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός;

Ιω. 4,29 “ελάτε νὰ ἰδῆτε ἓνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος μοὺ εἶπε ὅλα ὅσα ἔχω κάμει. Μὴπως αὐτός ἐστὶν ὁ Χριστός;”

Ιω. 4,30 ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἦρχοντο πρὸς αὐτόν.

Ιω. 4,30 Εβγήκαν, λοιπόν, ἀπὸ τὴν πόλιν οἱ ἄνθρωποι καὶ ἦρχοντο πρὸς αὐτόν.

Ιω. 4,31 Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτόν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· ραββί, φάγε.

Ιω. 4,31 Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ μαθηταὶ παρακαλοῦσαν τὸν διδάσκαλον καὶ ἔλεγαν· “ραββί, φάγε”.

Ιω. 4,32 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρώσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

Ιω. 4,32 Αὐτός δὲ ἀπορροφημένος ἀπὸ τὸ ὑψηλὸν πνευματικὸν ἔργον τοῦ καὶ ἀδιάφορος διὰ τὸ υλικὸν φάγητον, τοὺς εἶπε· “ἐγὼ ἔχω φάγητον νὰ φάγω, ποὺ σεῖς δὲν το ξέρετε”.

Ιω. 4,33 ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;

Ιω. 4,33 Ἐλεγον τότε μεταξὺ τῶν οἱ μαθηταὶ· “μήπως τοῦ ἔφερε κανεὶς νὰ φάγη;”

Ιω. 4,34 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον.

Ιω. 4,34 Λεγεί εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· “ἰδικὸν μοὺ πολυτιμώτατον φαγητόν ἐστὶν νὰ πράττω τὸ θέλημα Ἐκείνου, ὁ ὁποῖος με

έστειλε και να αποπερατώσω στον τέλειον βαθμόν και με τον τέλειον τρόπον το έργον του, δηλαδή την σωτηρία των ανθρώπων.

Ιω. 4,35 ούχ ύμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστι καὶ ὁ θερισμός ἐρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη.

Ιω. 4,35 Δεν λέγετε σεις, ὅτι τετράμηνος εἶναι ἀκόμη και ο θερισμός ἐρχεται; Εκτός ὁμως ἀπὸ τον υλικόν θερισμόν, υπάρχει και ο πνευματικός. Ἰδοὺ σας λέγω, σηκώσατε τα μάτια σας και κυττάξατε τους Σαμαρείτας, που ἐρχονται, και τας ἄλλας χώρας και θα ἰδῆτε ὅτι εἶναι ἑτοιμοι πλέον δια τον θερισμόν, ὅπως, ὅταν ἀπὸ πράσινα σιτηρὰ ωριμάσουν και φαίνωνται λευκά τα στάχυα, εἶναι ἑτοιμα προς θερισμόν.

Ιω. 4,36 καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων.

Ιω. 4,36 Και ἐκεῖνος, που θερίζει στον πνευματικόν αὐτόν αγρόν, παίρνει τον μισθόν του και χαίρει, διότι προσκαλεῖ και συγκεντρώνει τους ανθρώπους δια την αἰώνιον ζωὴν. Ἐτσι και εἰς την πνευματικὴν καλλιέργειαν και ἐκεῖνος που σπείρει, δηλαδή ἐγώ, χαίρει, ὅπως ἐπίσης χαίρετε και σεις που θα θερίσετε.

Ιω. 4,37 ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων.

Ιω. 4,37 Και εἰς την περίστασιν αὐτὴν εφαρμόζεται ἡ ἀληθινὴ παροιμία, που λέγει ὅτι ἄλλος ἔχει σπείρει και ἄλλος θερίζει. Ἐγὼ ἐσπείρα, σεις και οἱ διάδοχοί σας θα θερίσετε.

Ιω. 4,38 ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.

Ιω. 4,38 Ἐγὼ σας ἐστειλα δια να θερίσετε ἐκεῖνο, δια το οποίον σεις

δεν έχετε κοπιάσει. Άλλοι, εγώ και οι προ εμού προφήται, εκοπίασαν, και σεις έχετε εισέλθει στους κόπους των, δια να θερίσετε.

Ιω. 4,39 Έκ δέ τής πόλεως εκείνης πολλοί έπίστευσαν είς αυτόν τών Σαμαρειτών διά τόν λόγον τής γυναικός, μαρτυρούσης ότι είπέ μοι πάντα όσα έποίησα.

Ιω. 4,39 Από δε την πόλιν εκείνην πολλοί Σαμαρείται έπίστευσαν εις αυτόν από τα λόγια της γυναικός εκείνης, που επεβεβαίωσε ότι μου είπε όλα όσα έκανα.

Ιω. 4,40 ώς ούν ήλθον προς αυτόν οι Σαμαρείται, ήρώτων αυτόν μεΐναι παρ' αυτοίς· καί έμεινεν εκεί δύο ήμέρας.

Ιω. 4,40 Όταν, λοιπόν, ήλθον εις αυτόν οι Σαμαρείται, τον παρακαλούσαν να μείνη μαζί τους· και έμεινε εκεί δύο ημέρας.

Ιω. 4,41 καί πολλῶ πλείους έπίστευσαν διά τόν λόγον αυτού,

Ιω. 4,41 Και από την διδασκαλίαν, που τους έκαμε, έπίστευσαν πολύ περισσότεροι εις αυτόν.

Ιω. 4,42 τῇ τε γυναικί έλεγον ότι ούκέτι διά τήν σήν λαλίαν πιστεύομεν· αυτοί γάρ άκηκόαμεν, καί οΐδαμεν ότι οὗτός έστιν άληθώς ό σωτήρ τοῦ κόσμου ό Χριστός.

Ιω. 4,42 Και εις την γυναίκα έλεγαν ότι “στον Ιησουν δεν πιστεύομεν πλέον από όσα συ μας είπες περί αυτού, αλλά διότι ημείς, οι ίδιοι τον έχομεν ακούσει και γνωρίζομεν καλά ότι πράγματι αυτός είναι ο Σωτήρ του κόσμου, ο Χριστός”.

Ιω. 4,43 Μετά δέ τās δύο ήμέρας έξήλθεν εκείθεν καί άπήλθεν είς τήν Γαλιλαίαν.

Ιω. 4,43 Υστερα δε από τας δύο αυτάς ήμέρας ανεχώρησεν ο Ιησούς από εκεί και επήγεν εις την Γαλιλαίαν.

Ιω. 4,44 αυτός γάρ ό Ίησοῦς έμαρτύρησεν ότι προφήτης έν τῇ ιδία πατρίδι τιμήν ούκ έχει.

Ιω. 4,44 Απέφυγε δε να μεταβή εις την Ναζαρέτ, που εθεωρείτο ιδιαιτέρα του πατρίς, διότι ο ίδιος ο Ιησούς είχε

διαβεβαιώσει ότι κανείς προφήτης δεν τιμάται εις την πατρίδα του.

Ιω. 4,45 ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες ἃ ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἐορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἐορτήν.

Ιω. 4,45 Οταν, λοιπόν, ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τὸν ὑπεδέχθησαν οἱ Γαλιλαῖοι, διότι εἶχαν ἰδεῖ ὅλα τὰ θαύματα, ποὺ ἔκανε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κατὰ τὴν εορτὴν τοῦ Πασχα. Διότι καὶ αὐτοὶ εἶχαν ἔλθει εἰς τὴν εορτήν.

Ιω. 4,46 Ἦλθεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. καὶ ἦν τις βασιλικός, οὗ ὁ υἱὸς ἡσθένει ἐν Καπερναούμ·

Ιω. 4,46 Ἦλθε, λοιπόν, πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου εἶχε μεταβάλει τὸ νερό εἰς κρασί. Ὑπῆρχε δε ἐκεῖ κάποιος αὐλικός τοῦ βασιλέως Ἡρώδου, τοῦ οὐοίου το παιδί εἰς τὴν Καπερναοὺμ ἦτο ἄρρωστον.

Ιω. 4,47 οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἥκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπηῆλθε πρὸς αὐτὸν καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ τὸν υἱὸν· ἥμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν.

Ιω. 4,47 Αὐτός, ὅταν ἤκουσε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐφυγε ἀπὸ τὴν Καπερναοὺμ, ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ κατεβῇ ἀπὸ τὴν Κανὰ εἰς τὴν Καπερναοὺμ καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὸ παιδί του· διότι αὐτὸ ἐκινδύνευε νὰ ἀποθάνῃ.

Ιω. 4,48 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδῃτε, οὐ μὴ πιστεύσητε.

Ιω. 4,48 Εἶπε, λοιπόν, ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· “ἐὰν δὲν ἴδετε θαύματα μεγάλα καὶ παράδοξα ἔξω ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς νόμους, δὲν θὰ πιστεύσετε”.

Ιω. 4,49 λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλικός· Κύριε, κατάβηθι πρὶν

ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.

Ιω. 4,49 Λεγει προς αὐτόν ο βασιλικός· “Κυριε, σε παρακαλῶ, κατέβα γρήγορα εἰς τὴν Καπερναοὺμ πρὶν πεθάνῃ τὸ παιδί μου”.

Ιω. 4,50 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου· ὁ υἱός σου ζῇ. καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο.

Ιω. 4,50 Λεγει εἰς αὐτόν ο Ἰησοῦς· “πῆγαινε, τὸ παιδί σου ζῇ καὶ εἶναι καλὰ”. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος στὸν λόγον, πού του εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπέστρεψε εἰρηνικός καὶ χαρούμενος εἰς τὴν Καπερναοὺμ.

Ιω. 4,51 ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν αὐτῷ καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ.

Ιω. 4,51 Εὐὼ δὲ αὐτὸς κατέβαινε πρὸς τὴν πόλιν, τὸν προῦπήντησαν οἱ δούλοι του καὶ τοῦ ἀνῆγγειλαν ὅτι “τὸ παιδί σου ζῇ”.

Ιω. 4,52 ἐπύθετο οὖν παρ’ αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχε. καὶ εἶπον αὐτῷ ὅτι χθὲς ὥραν ἐβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.

Ιω. 4,52 Εζήτησε τότε ἀπὸ αὐτοῦς νὰ πληροφορηθῇ, ποίαν ὥραν τὸ παιδί του ἐπῆρε τὸ καλύτερον καὶ ἐκεῖνοι του εἶπαν ὅτι, χθες κατὰ τὴν ἐβδόμην ὥραν, δηλαδὴ τὴν μίαν μετὰ τὸ μεσημέρι τὸ ἀφῆκεν ἐντελῶς ὁ πυρετός.

Ιω. 4,53 ἔγνω οὖν ὁ πατήρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

Ιω. 4,53 Ἐκατάλαβε, λοιπόν, ὁ πατέρας ὅτι τὸ παιδί του ἐγίνε καλὰ κατὰ τὴν ὥρα ἀκριβῶς πού ὁ Ἰησοῦς του εἶχεν εἶπει ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ.

Ιω. 4,54 Τοῦτο πάλιν δεῦτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Ιω. 4,54 Αὐτὸ πάλιν ἦτο τὸ δεῦτερον θαῦμα πού ἐκαμεν ὁ Ἰησοῦς (τὸ

πρώτον ήτο η μεταβολή του ύδατος εις οίνον κατά τον γάμον της Κανά) όταν ήλθεν από την Ιουδαίαν εις την Γαλιλαίαν.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 5

- Ιω. 5,1 Μετά ταῦτα ἦν ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.
- Ιω. 5,1 Επειτα ἀπὸ αὐτὰ ἦλθεν ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.
- Ιω. 5,2 ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη ἐβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα.
- Ιω. 5,2 Εκεί δε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, κοντὰ εἰς τὴν προβατικὴν πύλην τοῦ τείχους, υπήρχε μία δεξαμενὴ νεροῦ, ἡ ὁποία εἰς τὴν Εβραϊκὴν γλῶσσαν εἶχε τὸ ὄνομα Βηθεσθά. Γυρῶ ἀπὸ αὐτὴν ἦσαν καὶ πέντε υπόστεγα.
- Ιω. 5,3 ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν.
- Ιω. 5,3 Εἰς αὐτὰ τὰ υπόστεγα εὐρίσκετο πολὺ πλῆθος ἀπὸ ἀρρώστους, τυφλοὶ, χωλοὶ, ἄνθρωποι με ἀκίνητο καὶ σαν ξερὸ κάποιο μέλος τοῦ σώματός των καὶ οἱ ὁποῖοι ὅλοι ἐπερίμεναν νὰ κινηθῇ τὸ νερό.
- Ιω. 5,4 ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐταράσσετο τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγίης ἐγίνετο ὃ δῆποτε κατείχετο νοσήματι.
- Ιω. 5,4 Διότι κατὰ καιροὺς κατέβαινε ἄγγελος εἰς αὐτὴν τὴν κολυμβήθρα καὶ ανεταράσσετο τὸ νερό. Ὁ πρῶτος, λοιπὸν, ποὺ θα ἐμπαινε μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ νεροῦ, ἐθεραπεύετο,

από οποιοδήποτε νόσημα και αν κατείχετο.

Ιω. 5,5 ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ.

Ιω. 5,5 Υπήρχε δε εκεί ένας άνθρωπος, ο οποίος ήτο ασθενής τριάντα οκτώ χρόνια.

Ιω. 5,6 τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι;

Ιω. 5,6 Όταν τον είδε ο Ιησούς να κατάκειται, και σαν Θεός που ήτο εγνώρισε ότι πολὺν καιρὸν εἶναι ἀρρωστος, του λέγει· “θέλεις να γίνης υγιής;”

Ιω. 5,7 ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει.

Ιω. 5,7 Απεκρίθη ο ασθενής· “θέλω, Κυριε, αλλά δεν έχω ἄνθρωπον, ὥστε ὅταν ταραχθῇ το νερό νε με ρίψη εἰς την κολυμβήθραν. Ενώ δε εγώ σύρομαι προς αυτήν, ἄλλος πριν ἀπὸ μένα κατεβαίνει εἰς την κολυμβήθραν”.

Ιω. 5,8 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἔγειρε, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει.

Ιω. 5,8 Λεγει εἰς αὐτόν ο Ιησούς· “σήκω ἐπάνω, πάρε το κραββάτι σου και περιπάτει”.

Ιω. 5,9 καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

Ιω. 5,9 Και ἀμέσως ἐγινε υγιής ο ἄνθρωπος, ἐπῆρε το κρεββάτι του και ἤρχισε να περιπατῇ, ὅπως ὅλοι οἱ υγιεῖς. Ητο δε Σαββατον κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην.

Ιω. 5,10 ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι ἄραι τὸν κράβαττον.

Ιω. 5,10 Ελεγαν, λοιπόν, οἱ Ιουδαῖοι στον θεραπευθέντα· “σήμερα

είναι Σαββατον. Και δεν σου επιτρέπεται να σηκώνης το κρεβάτι σου”.

Ιω. 5,11 ἀπεκρίθη αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑγιῇ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει.

Ιω. 5,11 Ἀπῆντησε εἰς αὐτούς· “ἐκεῖνος, που με θαῦμα μου ἔδωσε τὴν υγείαν μου, μου εἶπε· Παρε το κρεβάτι σου, καὶ περιπάτει”.

Ιω. 5,12 ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει;

Ιω. 5,12 Ἠρώτησαν, λοιπόν, αὐτόν· “ποῖος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, που σου εἶπε· “πάρε το κρεβάτι σου καὶ περιπάτει;”

Ιω. 5,13 ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστὶν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ.

Ιω. 5,13 Ὁ θεραπευθεὶς ὁμως δεν εγνώριζε ποιός εἶναι, διότι ὁ Ἰησοῦς εἶχε απομακρυνθῇ μέσα στον ὄχλον, που ευρίσκετο στον τόπον εκείνον.

Ιω. 5,14 μετὰ ταῦτα εὕρισκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἴδε ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν σοί τι γένηται.

Ιω. 5,14 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ τον ευρήκε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν αὐλὴν του ναοῦ καὶ του εἶπε· “πρόσεξε· ἐγίνες υγιῆς· μην αμαρτάνης πλέον, δια να μη σου συμβῇ κάτι το χειρότερον”.

Ιω. 5,15 ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτόν ὑγιῇ.

Ιω. 5,15 Εφυγε τότε ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τον ναόν, ἐπήγε στους Ἰουδαίους καὶ τους ἀνήγγειλε, ὅτι αὐτός που τον ἔκαμε υγιῇ εἶναι ὁ Ἰησοῦς. (Θα ἔπρεπε ἀπὸ λόγους καὶ μόνον ευγνωμοσύνης να εἶχε κινηθῇ ὁ τέως παράλυτος, δια να γνωστοποιήσῃ στους Ἰουδαίους, ὅτι ὁ Ἰησοῦς του εἶχε δώσει τὴν υγείαν).

Ιω. 5,16 Καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐζήτουν αὐτόν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν

σαββάτω.

- Ιω. 5,16 Και δι' αυτό οι Ιουδαίοι κατεδίωκαν τον Ιησούν και εξητούσαν να τον φονεύσουν, διότι αυτά τα θαύματα τα έκαμνε κατά την ημέραν του Σαββάτου.
- Ιω. 5,17 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ ἐγὼ ἐργάζομαι.
- Ιω. 5,17 Ο Ιησούς όμως απεκρίθη στους Ιουδαίους, που αυτά εκέπτοντο εναντίον του· “ο Πατήρ μου εργάζεται ακατάπαυστα έως τώρα (διότι δεν εδημιούργησε μόνον αλλά και κυβερνά τον κόσμο). Και εγώ ο Υιός του εργάζομαι συνεχώς δια την σωτηρίαν των ανθρώπων (χωρίς να διακόπτω το έργο μου ούτε και το Σαββατον)”.
- Ιω. 5,18 διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ.
- Ιω. 5,18 Δι' αυτά τα λόγια που ήκουσαν εξητούσαν ακόμη περισσότερο οι Ιουδαίοι να τον φονεύσουν, διότι όχι μόνον κατέλυε την αργίαν του Σαββάτου, αλλά και έλεγε ότι έχει ιδιόν του, κατά ένα αποκλειστικόν και μοναδικόν τρόπον, Πατέρα τον Θεόν και έκαμνε τον ευατόν του ίσον με τον Θεόν.
- Ιω. 5,19 ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μὴ τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.
- Ιω. 5,19 Απεκρίθη τότε ο Ιησούς και τους είπε· “σας διαβεβαιώνω, ότι δεν ημπορεί ο Υιός να πράττη από τον ευατόν του τίποτε, εάν δεν βλέπη τον Πατέρα να πράττη. Υπάρχει απόλυτος ομοφωνία μεταξύ Πατρός και Υιού, διότι εκείνα που ενεργεί ο Πατήρ, κατά τον αυτόν τρόπον, τα ίδια πράττει και ο Υιός.

- Ιω. 5,20 ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ, καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.
- Ιω. 5,20 Διότι ὁ Πατήρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱὸν καὶ φανερῶνει εἰς αὐτὸν πλήρως καὶ τελείως ὅλα ὅσα πράττει στὸν οὐρανὸ καὶ τὴν γῆν. Καὶ τοῦ δίδει τὸ δικαίωμα τὰ ἴδια καὶ αὐτὸς νὰ πράττῃ. Καὶ θὰ τοῦ φανερώσῃ ἀκόμη μεγαλύτερα καὶ σπουδαιότερα ἀπὸ αὐτά, που ἕως τῶρα εἶδατε, διὰ νὰ θαυμάζετε καὶ σεις ἀκόμη, που μένετε εἰς τὴν ἀπιστίαν σας.
- Ιω. 5,21 ὥσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ υἱὸς οὕς θέλει ζωοποιεῖ.
- Ιω. 5,21 Διότι, ὅπως ὁ Πατήρ ἀνασταίνει τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς δίδει ζωὴν, ἔτσι καὶ ὁ Υἱὸς ἔχει ἀπεριόριστον ἐξουσίαν νὰ δίδῃ ζωὴν εἰς ὁποῖον θέλει καὶ κρίνει ἄξιον.
- Ιω. 5,22 οὐδὲ γὰρ ὁ πατήρ κρίνει οὐδέν, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ,
- Ιω. 5,22 Ἐχει δε ἀκόμη τὸ δικαίωμα ὁ Υἱὸς νὰ κρίνῃ τοὺς πάντας, διότι ὁ Πατήρ δεν κρίνει καὶ δεν δικάζει κανένα, ἀλλὰ ὅλην τὴν ἐξουσίαν τῆς κρίσεως τὴν ἔχει δώσει στὸν Υἱόν.
- Ιω. 5,23 ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν.
- Ιω. 5,23 Καὶ ἔδωκεν ὅλα αὐτά στὸν Υἱόν, διὰ νὰ τιμούν καὶ προσκυνοῦν τὸν Υἱόν ὅλοι, ὅπως τιμούν καὶ προσκυνοῦν τὸν Πατέρα. Εκείνος που δεν τιμᾷ τὸν Υἱόν, δεν τιμᾷ οὔτε τὸν Πατέρα, ὁ ὁποῖος τὸν ἔστειλεν στὸν κόσμον.
- Ιω. 5,24 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.
- Ιω. 5,24 Σας διαβεβαιώνω, ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀκούει τὴν διδασκαλίαν μου καὶ πιστεύει στὸν Πατέρα, που με ἔστειλε,

αυτός έχει κερδήσει την αιώνιον ζωήν και δεν θα περάση από δίκην και κρίσιν, αλλά έχει μεταβή πλέον από τον πνευματικόν θάνατον της αμαρτίας εις την αιώνιον ζωήν.

Ιω. 5,25 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται·

Ιω. 5,25 Ἀληθῶς σας λέγω, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ ἡ ὥρα αὕτη εἶναι τώρα, που οἱ νεκροὶ πνευματικῶς ἄνθρωποι θα ἀκούσουν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅσοι θα τὴν ἀκούσουν καὶ θα τὴν δεχθοῦν, θα ζήσουν εἰς αἰῶνας αἰώνων πλησίον τοῦ Θεοῦ.

Ιω. 5,26 ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ·

Ιω. 5,26 Διότι ὅπως ὁ Πατὴρ ἔχει αἰωνίως ζωὴν μέσα του καὶ εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐτσι ἔδωκε καὶ στον Υἱόν του, που ἐγίνε ἄνθρωπος, καὶ αὐτὸ το μοναδικόν μέσα εἰς ὅλην τὴν ἄλλην δημιουργίαν προσόν, νὰ ἔχη ζωὴν μέσα του καὶ νὰ μεταδίδῃ ζωὴν στους ἄλλους.

Ιω. 5,27 καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί.

Ιω. 5,27 Καὶ τοῦ ἔδωκε ἀκόμη τὴν ἐξουσίαν νὰ κρίνῃ καὶ νὰ δικάζῃ τοὺς ἀνθρώπους. Διότι αὐτός ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ ἔλαβε σὰρκα καὶ ἐγίνε ἄνθρωπος.

Ιω. 5,28 μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ,

Ιω. 5,28 Μὴ θαυμάζετε δι' αὐτὸ που σας εἶπα. Θα συμβοῦν καὶ ἄλλα πολὺ περισσότερον αξιοθαύμαστα, διότι ἔρχεται ὥρα, που ὅλοι οἱ νεκροί, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται θαμμένοι εἰς τὰ μνημεῖα, θα ἀκούσουν τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ.

Ιω. 5,29 καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

- Ιω. 5,29 Και θα αναστηθούν και θα βγουν από τα μνημεία· και όσοι μεν κατά την επίγειον ζωήν των έπραξαν τα αγαθά, θα αναστηθούν δια να απολαύσουν την αιωνίαν και μακαρίαν ζωήν. Όσοι όμως έπραξαν τα κακά, θα αναστηθούν, δια να κριθούν και καταδικασθούν.
- Ιω. 5,30 ού δύναμαι έγώ ποιείν άπ' έμαυτοῦ ούδέν. καθώς άκούω κρίνω, καί ή κρίσις ή έμή δικαία έστίν· ότι ού ζητῶ τὸ θέλημα τὸ έμόν, αλλά τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός.
- Ιω. 5,30 Εγώ θα είμαι ο κριτής των, αλλά εγώ δεν ημπορώ να πράττω τίποτε από τον εαυτόν μου, το οποίο να μη το θέλη ο Πατήρ. Απόλυτος αρμονία υπάρχει μεταξύ εμού και του Πατρός. Δι' αυτό, καθώς ακούω από τον Πατέρα, κρίνω, και η κρίσις μου είναι πάντοτε δικαία. Διότι εγώ δεν ζητώ να κάμνω το θέλημά μου, αλλά το θέλημα του Πατρός, που με έστειλεν στον κόσμο.
- Ιω. 5,31 Έάν έγώ μαρτυρῶ περὶ έμαυτοῦ, ή μαρτυρία μου ούκ έστιν άληθής.
- Ιω. 5,31 Εάν δε εγώ μόνος μου δίδω δια τον εαυτόν μου μίαν τέτοιαν μαρτυρία, θα πήτε ίσως ότι η μαρτυρία μου δεν είναι αληθινή και αξιόπιστος.
- Ιω. 5,32 άλλος έστιν ό μαρτυρῶν περὶ έμοῦ, καί οἶδα ότι άληθής έστιν ή μαρτυρία ήν μαρτυρεῖ περὶ έμοῦ.
- Ιω. 5,32 Όμως άλλος είναι εκείνος που μαρτυρεῖ δι' εμέ, ο Πατήρ μου ο επουράνιος, και γνωρίζω άριστα και κάλλιστα ότι είναι απολύτως αληθινή η μαρτυρία, την οποία μαρτυρεῖ δι' εμέ.
- Ιω. 5,33 ύμεῖς άπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καί μεμαρτύρηκε τῇ άληθείᾳ·
- Ιω. 5,33 Σας υπενθυμίζω δε, ότι σεις εστείλατε πρεσβείαν στον Ιωάννην τον Βαπτιστήν και εκείνος έχει δώσει βαρυσήμαντον μαρτυρίαν δια την αλήθειαν.

- Ιω. 5,34 ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω,
ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε.
- Ιω. 5,34 Εγὼ ὁμῶς, που ἔχω κατ' ευθείαν τὴν μαρτυρίαν του
Πατρός, δεν ἔχω ἀνάγκην νὰ στηριχθῶ εἰς τὴν μαρτυρίαν
ἀνθρώπου, ἐστὼ καὶ ἂν ὁ ἄνθρωπος αὐτός εἴναι ὁ Ἰωάννης
ὁ Βαπτιστής, ὁ μέγας μεταξύ των προφητῶν. Ἀλλὰ σὰς τὰ
λέγω αὐτὰ καὶ σὰς υπενθυμίζω τὴν μαρτυρίαν του Ἰωάννου,
διὰ νὰ πεισθῆτε σεῖς εἰς αὐτόν, που τὸν θεωρεῖτε, καὶ πολὺ
δικαίως, ὡς ἀξιόπιστον, καὶ βρῆτε ἐτσί τὴν σωτηρίαν.
- Ιω. 5,35 ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καϊόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ
ἠθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.
- Ιω. 5,35 Εκείνος ἦτο ἀπλῶς ὁ λύχνος, που τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τὸν
ἠναψε καὶ ἐτσί ἐφώτιζε. Σεῖς δὲ ἠθελήσατε νὰ χαρῆτε με τὸ
φῶς τῆς διδασκαλίας του, ἀλλὰ δι' ὀλίγον μόνον χρόνον.
- Ιω. 5,36 ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ
ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ
ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με
ἀπέσταλκε.
- Ιω. 5,36 Εγὼ, που ὡς ἄλλος ἥλιος εἶμαι ἀπὸ τὸν εὐατόν μου φῶς,
ἔχω μαρτυρίαν μεγαλυτέραν ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν του
Ἰωάννου καὶ αὕτῃ εἶναι τὰ καταπληκτικὰ θαῦματα, που
ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν εἰς ἐμέ τὸν ἐνανθρωπήσαντα Υἱόν ὁ
Πατήρ, νὰ πραγματοποιήσω στὸν τέλειον βαθμόν. Αὐτὰ
λοιπὸν τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ κάμνω, μαρτυροῦν δι' ἐμέ, ὅτι
ὁ Πατήρ με ἔχει στείλει στὸν κόσμον.
- Ιω. 5,37 καὶ ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ.
οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε οὔτε εἶδος αὐτοῦ
ἐωράκατε,
- Ιω. 5,37 Καὶ ὁ Πατήρ, που με ἐστείλε ἔχει ἀπὸ πολὺ καιρὸν
μαρτυρήσει δι' ἐμέ μέσα εἰς τὰ βιβλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς.
Ἀλλὰ σεῖς οὔτε τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἔχετε ποτὲ ἕως τώρα
ἀκούσει οὔτε τὴν μορφήν του εἶδατε.

- Ιω. 5,38 καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε.
- Ιω. 5,38 Καὶ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ποὺ περιέχεται εἰς τὰς Γραφὰς δὲν τὸν ἔχετε δεχθῆ με ὅλην σας τὴν καρδιά, ὥστε νὰ μένη μέσα σας. Καὶ ἀπόδειξις ὅτι δὲν πιστεύετε εἰς ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ὁ Πατὴρ ἐστειλε στὸν κόσμον.
- Ιω. 5,39 ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ·
- Ιω. 5,39 Λοιπὸν, σεῖς πρέπει νὰ ἐρευνάτε τὰς Γραφὰς καὶ νὰ συλλαμβάνετε τὰ βαθύτερα αὐτῶν νοήματα, διότι καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι πιστεύετε ὅτι με τὴν ἐρευναν καὶ τὴν πίστιν εἰς αὐτὰς θὰ ἔχετε ζωὴν αἰώνιον. Καὶ αὐταὶ ἀκριβῶς αἱ Γραφαὶ εἶναί ποὺ μαρτυροῦν δι' ἐμέ.
- Ιω. 5,40 καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με ἵνα ζωὴν ἔχητε.
- Ιω. 5,40 Ἀλλὰ σεῖς, παρ' ὅλα ὅσα λέγουν αἱ Γραφαί, δὲν θέλετε νὰ ἐλθετε με πίστιν πρὸς ἐμέ, διὰ νὰ ἔχετε ζωὴν αἰώνιον.
- Ιω. 5,41 δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω·
- Ιω. 5,41 Εγὼ δὲν ζητῶ νὰ λάβω δόξαν ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων,
- Ιω. 5,42 ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.
- Ιω. 5,42 Ἀλλὰ σας ἐγνώρισα πολὺ καλὰ καὶ εἶδα ὅτι δὲν ἔχετε μέσα σας τὴν ἀληθινὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν.
- Ιω. 5,43 ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, καὶ οὐ λαμβάνετε με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψετε.
- Ιω. 5,43 Καὶ τοῦτο μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐνῷ ἐγὼ ἔχω ἐλθεῖ ἐξ ὀνόματος τοῦ Πατρὸς μου, σεῖς ἐν τούτοις δὲν με δέχεσθε καὶ δὲν πιστεύετε εἰς τὴν θείαν μου ἀποστολὴν καὶ διδασκαλίαν. Εἰάν ὅμως ἐλθῇ κανένας ψευδομεσσίας, ποὺ θὰ κινήται ἀπὸ ἰδιοτέλειαν καὶ προσωπικὴν φιλοδοξίαν, ἐκεῖνον θὰ τὸν δεχθῆτε διότι θὰ κολακεύῃ τὰς ἀδυναμίας

σας.

Ιω. 5,44 πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ οὐ ζητεῖτε;

Ιω. 5,44 Καὶ πῶς εἶναι δυνατόν να πιστέψετε εἰς τὴν ἀλήθειαν σεις, οἱ οἱποῖοι ἐπιδιώκετε να παίρνετε δόξαν καὶ τιμὴν ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον καὶ δεν ζητεῖτε τὴν ἀληθινὴν δόξαν, ἡ οἱποία προέρχεται ἀπὸ τὸν ἕναν καὶ μόνον Θεόν;

Ιω. 5,45 μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν Μωϋσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε.

Ιω. 5,45 Μὴ νομίζετε ὅτι ἐγὼ θα σας κατηγορήσω στὸν Πατέρα. Ὑπάρχει ἄλλος που σας κατηγορεῖ καὶ αὐτός εἶναι ὁ Μωϋσῆς, στὸν οἱποῖον σεις ἔχετε στηρίξει τὰς ἐλπίδας σας.

Ιω. 5,46 εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωϋσεῖ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν.

Ιω. 5,46 Διότι εἰ ἐπιστεύατε στὸν Μωϋσέα, θα ἐπιστεύατε καὶ εἰς ἐμέ· Επειδὴ ἐκεῖνος πολλὰ ἔγραψε καὶ προεικόνισε καὶ προδιετύπωσε δι' ἐμέ.

Ιω. 5,47 εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε;

Ιω. 5,47 Εἰ, λοιπόν, εἰς τὰ γραμμένα ἀπὸ ἐκεῖνον δεν πιστεύετε, πῶς θα πιστεύσετε εἰς τὰ ἰδικὰ μου λόγια;

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 6

Ιω. 6,1 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος·

Ιω. 6,1 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ἀνεχώρησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐπέρασε μαζὴ με τοὺς μαθητάς του στὸ ἀπέναντι μέρος τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, ἡ οἱποία

ονομάζεται και θάλασσα της Τιβεριάδος.

Ιω. 6,2 καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἐώρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.

Ιω. 6,2 Καὶ τὸν ἀκολουθοῦσε πολὺς λαός, διότι ἐβλεπαν τὰ θαύματα ποὺ ἐκάμνε διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν.

Ιω. 6,3 ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Ιω. 6,3 Ἀνέβηκε δὲ στὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐκεῖ ἐκάθισε μαζὴ με τοὺς μαθητάς του.

Ιω. 6,4 ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

Ιω. 6,4 Ἐπλησίαζε δὲ τὸ πάσχα, ἡ μεγάλη αὐτὴ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

Ιω. 6,5 ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι;

Ιω. 6,5 Καὶ καθὼς ἐσήκωσε ὁ Ἰησοῦς τὰ μάτια καὶ εἶδεν ὅτι πολὺς λαός ἔρχεται πρὸς αὐτόν, εἶπε πρὸς τὸν Φίλιππον· “ἀπὸ ποῦ καὶ με τι χρήματα θὰ ἀγοράσωμεν ψωμιά, διὰ νὰ φάγουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι;”.

Ιω. 6,6 τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλε ποιεῖν.

Ιω. 6,6 Ἐλεγε δὲ τοῦτο ὁ Κύριος, διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὴν πίστιν τοῦ Φιλίππου. Διότι αὐτὸς ἐγνώριζε πολὺ καλὰ τι ἐπρόκειτο μετὰ τὴν παντοδυναμίαν του νὰ κάμῃ ἐντός ὀλίγου.

Ιω. 6,7 ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχὺ τι λάβῃ.

Ιω. 6,7 Ἀπήντησεν εἰς αὐτοὺς ὁ Φίλιππος· “οὔτε διακοσίων δηναρίων ψωμιά δὲν ἀρκοῦν εἰς αὐτοὺς, ὅχι νὰ χορτάσουν, ἀλλὰ διὰ νὰ πάρῃ ὁ καθὲς ἓνα ἓνα μικρὸ κομμάτι”.

Ιω. 6,8 λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου.

Ιω. 6,8 Λεγει εἰς αὐτόν ἓνας ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, ὁ Ἀνδρέας, ὁ

αδελφός του Σιμωνος Πετρου·

- Ιω. 6,9 ἔστι παιδάριον ἐν ᾧδε, ὃς ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστὶν εἰς τοσούτους;
- Ιω. 6,9 “εἶναι ἐδῶ κάποιος νέος, που ἔχει πέντε κρίθινα ψωμιά καὶ δύο ψάρια· ἀλλὰ τι εἶναι αὐτὰ ἐμπρὸς εἰς τόσο πλήθος ἀνθρώπων;”
- Ιω. 6,10 εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπνεσεῖν· ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὥσεὶ πεντακισχίλιοι.
- Ιω. 6,10 Ο Ἰησοῦς ὁμως τοὺς εἶπε· “Βάλτε τοὺς ἀνθρώπους νὰ καθίσουν”. Υπήρχε δε πολὺ χορτὰρι στὸν τόπον, διότι ἦτο ἀνοιξὶς. Ἐκάθισαν, λοιπὸν, πρῶτον οἱ ἄνδρες τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἐφθάνε περίπου τὰς πέντε χιλιάδας.
- Ιω. 6,11 ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον.
- Ιω. 6,11 Ἐπῆρε δε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ χέρια τοῦ τα ψωμιά καὶ αφοῦ εὐχαρίστησε τὸν πατέρα, ἐμοίρασε στοὺς μαθητάς, οἱ δε μαθηταὶ ἐμοίρασαν στοὺς καθισμένους ἐκεῖ ἀνθρώπους. Το ἴδιο ἔκαμαν καὶ με τὰ ψάρια καὶ ἐδίδαν στὸν καθένα ὅσο ἤθελε, διὰ νὰ χορτάσῃ.
- Ιω. 6,12 ὥς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπόληται.
- Ιω. 6,12 Αφοῦ δε ἐχόρτασαν ὅλοι, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς στοὺς μαθητάς του· “μαζέψτε τὰ κομμάτια που ἐπερίσσεψαν, διὰ νὰ μὴ χαθῇ τίποτε”.
- Ιω. 6,13 συνήγαγον οὖν καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων ᾧ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν.
- Ιω. 6,13 Τα ἐμάζεψαν, λοιπὸν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνια ἀπὸ τὰ κομμάτια τῶν πέντε κριθίνων ἄρτων, τὰ ὁποῖα ἐπερίσσεψαν

εις εκείνους που είχαν φάγει.

Ιω. 6,14 Οἱ οὖν ἄνθρωποι, ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

Ιω. 6,14 Οἱ ἄνθρωποι, λοιπόν, ὅταν εἶδαν αὐτό το καταπληκτικὸ θαῦμα, που ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον ὅτι αὐτὸς πράγματι εἶναι ὁ προφήτης ἐκεῖνος, που σύμφωνα με τὴν προφητείαν τοῦ Μωϋσέως ἐρχεται στὸν κόσμον.

Ιω. 6,15 Ἰησοῦς οὖν γινούς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἀρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

Ιω. 6,15 Ὁ Ἰησοῦς, λοιπόν, ἐπειδὴ ἀντελήφθη καθαρῶτατα, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἐπάνω στὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν, ἐπρόκειτο νὰ ἐλθοῦν νὰ τὸν ἀρπάξουν, διὰ νὰ τὸν ἀνακηρύξουν βασιλέα, ἐφυγε πάλιν μόνος τοῦ στο ὄρος.

Ιω. 6,16 Ὡς δὲ ὁψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν,

Ιω. 6,16 Καὶ οἱ μαθηταὶ, ὅταν ἐνύκτωσε, κατέβηκαν, ἀπὸ ἐκεῖ που εἶχε γίνῃ το θαῦμα, εἰς τὴν θάλασσαν.

Ιω. 6,17 καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον ἦρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναοῦμ. καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,

Ιω. 6,17 Καὶ ἀφοῦ ἐμπήκαν στὸ πλοῖον, ἐπήγαιναν στὸ ἀπέναντι μέρος τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν Καπερναοῦμ. Καὶ ἐνῶ εἶχε πλέον γίνῃ σκοτάδι, ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶχεν ἐλθεῖ εἰς αὐτοὺς.

Ιω. 6,18 ἢ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διηγείρετο.

Ιω. 6,18 Ἐπειδὴ δὲ ἐφυσοῦσε δυνατὸς ἄνεμος, ἡ θάλασσα ὅλο καὶ ἐσηκώνετο εἰς ἀγριώτερα κύματα.

Ιω. 6,19 ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον, καὶ ἐφοβήθησαν.

Ιω. 6,19 Ἀφοῦ, λοιπόν, εἶχαν προχωρήσει εἰκόσι πέντε με τριάντα

στάδια, δηλαδή πέντε έως πεντέμισυ χιλιόμετρα, βλέπουν
έξαφνα τον Ιησούν να περιπατή επάνω εις την θάλασσαν,
να έρχεται κοντά στο πλοΐον και εφοβήθησαν.

Ιω. 6,20 ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.

Ιω. 6,20 Ἀλλ' ο Ιησοῦς τοὺς εἶπε· “ἐγὼ εἰμαι, μη φοβεῖσθε”.

Ιω. 6,21 ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ εὐθέως τὸ
πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον.

Ιω. 6,21 Όταν πλέον επείσθησαν οι μαθηταί ὅτι αὐτός εἶναι ο
διδάκαλος, ἐσπευσαν να τον πάρουν στο πλοῖον. Και
αμέσως μόλις τον επήραν, το πλοῖον ἐφθασεν εις την ξηράν,
ὅπου επήγαιναν.

Ιω. 6,22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐσθηκῶς πέραν τῆς θαλάσσης
ἰδὼν ὅτι πλοῖάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν ἐκεῖνο εἰς ὃ
ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖάριον, ἀλλὰ μόνοι
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον·

Ιω. 6,22 Την ἄλλην ἡμέραν πολλοὶ ἀπὸ τον λαόν, οι οποίοι
ευρίσκοντο ἀκόμη στο ἀπέναντι μέρος της θαλάσσης, ὅπου
εἶχε γίνει το θαῦμα, εἶχαν ἰδεῖ ὅτι ἄλλο πλοῖάριον δεν
υπῆρχεν ἐκεῖ παρὰ μόνον ἓνα, ἐκεῖνο στο ὁποῖον εἶχαν
επιβιβασθῇ οι μαθηταί, και ὅτι δεν εμπήκε μαζή με μαθητάς
στο πλοῖάριον ο Ιησοῦς, ἀλλὰ μόνοι οι μαθηταί του εἶχαν
αναχωρήσει. (Εμειναν, λοιπόν, με την ιδέαν ὅτι ο Ιησοῦς
ευρίσκετο ἀκόμη ἐκεῖ).

Ιω. 6,23 ἄλλα δὲ ἦλθε πλοῖάρια ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου,
ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου·

Ιω. 6,23 Εν τῷ μεταξύ ἦλθαν ἄλλα πλοῖάρια ἀπὸ διάφορα σημεῖα της
Τιβεριάδος, πλησίον στο τόπον, ὅπου τα πλήθη εἶχαν φάγει
χθες ψωμί, το ὁποῖον εἶχε πληθυνθῇ με την ευχαριστίαν και
το θαῦμα του Κυρίου.

Ιω. 6,24 ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἦλθον

εἰς Καπερναοὺμ ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν.

Ιω. 6,24 Όταν, λοιπόν, εἶδεν ὁ λαὸς καὶ ἐπείσθη, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εὐρίσκεται ἐκεῖ οὔτε οἱ μαθηταὶ του, ἐμπήκαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Καπερναοὺμ ἀναζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν.

Ιω. 6,25 καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης εἶπον αὐτῷ· ῥάββι, πότε ὧδε γέγονας;

Ιω. 6,25 Καὶ αφοῦ τὸν εὐρήκαν στο ἀπέναντι μέρος τῆς θαλάσσης, το πρὸς τὴν Καπερναοὺμ, του εἶπον· “διδάσκαλε, πότε ἦλθες ἐδῶ;”

Ιω. 6,26 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με, οὐχ ὅτι εἶδετε σημεῖα, ἀλλ’ ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε.

Ιω. 6,26 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπε· “εἰλικρινῶς σας λέγω, ζητεῖτε νὰ με εὐρετε, ὄχι διότι εἶδατε τὰ θαύματά μου καὶ ἔχετε πεισθῇ διὰ τὴν θείαν μου ἀποστολήν, ἀλλὰ διότι ἐφάγατε χθες καὶ ἐχορτάσατε ἀπὸ τοὺς ἄρτους.

Ιω. 6,27 ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ Θεός.

Ιω. 6,27 Μὴ φροντίζετε ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον καὶ μὴ ἐργάζεσθε διὰ τὴν υλικὴν τροφήν, που εἶναι προσωρινή καὶ χάνεται, ἀλλὰ διὰ τὴν πνευματικὴν τροφήν, ἡ ὁποία ἐξασφαλίζει τὴν αἰωνίαν ζωὴν. Αὐτὴν δὲ τὴν τροφήν θὰ σας τὴν δώσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Διότι ὁ Πατὴρ αὐτὸν μόνον με τὰ καταπληκτικὰ θαύματα, που του ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν νὰ κάνῃ, τὸν ἀπέδιδε ἐπισήμως καὶ σαν νὰ ἔβαλε τὴν σφραγίδα του, ὅτι αὐτὸς εἶναι που δίνει τὴν πνευματικὴν τροφήν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν”.

Ιω. 6,28 εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· τί ποιῶμεν ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

- Ιω. 6,28 Είπαν, λοιπόν, προς αυτόν· “τι να κάμωμεν, ώστε να εργαζώμεθα τα έργα, που θέλει ο Θεός;”
- Ιω. 6,29 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο ἐστὶ τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.
- Ιω. 6,29 Ἀπήντησε ο Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· “τούτο εἶναι τὸ ἔργον, που θέλει ο Θεός, να πιστεύετε εἰς αὐτὸν που ἐκεῖνος ἔχει στείλει”.
- Ιω. 6,30 εἶπον οὖν αὐτῷ· τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ;
- Ιω. 6,30 Εἶπαν τότε εἰς αὐτόν· “ποῖον ὁμῶς αποδεικτικὸν θαῦμα κάμνεις συ, δια να ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν εἰς τὴν αποστολὴν σου; Ποῖον υπερφυσικὸν ἔργον ἐργάζεσαι;
- Ιω. 6,31 οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.
- Ιω. 6,31 Οἱ πατέρες μας ἔφαγαν τὸ μάννα εἰς τὴν ἐρημον, ὅπως ἄλωστε ἔχει γραφὴ καὶ στοὺς ψαλμοὺς· Ἄρτον ἀπὸ τοῦ ουρανὸν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς να φάγουν”.
- Ιω. 6,32 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ’ ὁ πατὴρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν.
- Ιω. 6,32 Εἶπε, λοιπόν, εἰς αὐτοὺς ο Ἰησοῦς· “σας διαβεβαιῶν, ὅτι ο Μωϋσῆς δεν σας ἔδωσε τὸν ἀληθινόν καὶ αἰώνιον ἄρτον ἐκ τοῦ ουρανοῦ, ἀλλὰ υλικόν, προεικόνισμα καὶ τύπον τοῦ πνευματικοῦ ἄρτου. Ο Πατὴρ μου ὁμῶς, ο οποίος καὶ τότε δια τοῦ Μωϋσέως, σας ἔδωσε τὸν υλικόν ἐκεῖνον ἄρτον, σας δίδει τώρα καὶ τὸν ἀληθινόν πνευματικόν ἄρτον ἀπὸ τοῦ ουρανόν.
- Ιω. 6,33 ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ.
- Ιω. 6,33 Διότι ο ἀληθινὸς ἄρτος τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτός, που

κατεβαίνει από τον ουρανόν και δίδει ζωήν ατελεύτητον και αιωνίαν εις όλον τον κόσμον”.

Ιω. 6,34 εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον.

Ιω. 6,34 Επειτα, λοιπόν, από αυτά και χωρίς να τα εννοήσουν, του είπαν· “Κυριε, δος μας πάντοτε αὐτόν τον ἄρτον”.

Ιω. 6,35 εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς με οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε.

Ιω. 6,35 Τότε τους εἶπε ο Ιησούς· “ἐγὼ εἰμαι ο ἄρτος της ζωῆς (ἐγὼ με την μετάληψιν του σώματος και του αἱματός μου, ἀλλὰ και με την διδασκαλίαν μου και την χάριν του Αγίου Πνεύματος μεταδίδω την πραγματικὴν και αιωνίαν ζωήν). Εκείνος που ἐρχεται κοντά μου, ποτέ δεν θα πεινάσῃ πνευματικῶς και εκείνος που πιστεύει εἰς ἐμὲ, ποτέ δεν θα διψάσῃ.

Ιω. 6,36 ἀλλ’ εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐωράκατέ με καὶ οὐ πιστεύετε.

Ιω. 6,36 Ἀλλὰ σας εἶπα, ὅτι σεις, αν και εἶδατε ἐμὲ και τα ἔργα μου, εν τούτοις δεν πιστεύετε, ὅτι ἐγὼ εἰμαι ο Μεσσίας.

Ιω. 6,37 Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατήρ, πρὸς ἐμὲ ἥξει, καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω·

Ιω. 6,37 Θα πιστεύσουν ὅμως ἄλλοι, κάθε λογικόν πλάσμα, κάθε ἄνθρωπος που μου δίνει ο Πατήρ θα ἐρθῇ εἰς ἐμὲ και θα γίνῃ μαθητής μου. Και εκείνον, που ἐρχεται εἰς ἐμὲ, ποτέ δεν θα τον βγάλω ἔξω με περιφρόνησιν.

Ιω. 6,38 ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με.

Ιω. 6,38 Διότι ἐχω κατεβῇ από τον ουρανόν και εἰμαι ως ἄνθρωπος εἰς την γην, ὄχι δια να πράττω το ιδικόν μου θέλημα, ἀλλὰ το θέλημα εκείνου, που με ἐστείλε.

Ιω. 6,39 τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι μὴ ἀπολέσω ἔξ αὐτοῦ, ἀλλὰ

ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Ιω. 6,39 Το δε θέλημα του Πατρός, που με ἐστείλεν στον κόσμον, εἶναι ακριβῶς τούτο, να μη χάσω κανέναν ἀπὸ ὅλους ἐκείνους που μου ἔχει δώσει, ἀλλὰ να ἀναστήσω αὐτοὺς κατὰ την μεγάλην ἐκείνην ἡμέραν της δευτέρας παρουσίας μου.

Ιω. 6,40 τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Ιω. 6,40 Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ θέλημα ἐκείνου, που με ἐστείλε· δηλαδὴ κάθε ἓνας που βλέπει τὸν Υἱὸν καὶ πιστεύει εἰς αὐτὸν να ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Καὶ ἐγὼ θα τὸν ἀναστήσω ἐνδοξον κατὰ την μεγάλην ἡμέραν της κρίσεως.

Ιω. 6,41 Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶπεν, ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,

Ιω. 6,41 Εγόγγυζαν τότε ἀναντίον του οἱ Ἰουδαῖοι, διότι εἶπε, ἐγὼ εἰμαι ὁ ἄρτος που ἔχω κατεβῆ ἀπὸ τὸν ουρανόν.

Ιω. 6,42 καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς οὖν λέγει οὗτος ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;

Ιω. 6,42 Καὶ ἔλεγον· “δεν εἶναι αὐτός ὁ Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ ὁποίου ἡμεῖς γνωρίζομεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πως, λοιπόν, λέγει ὅτι ἔχει κατεβῆ ἀπὸ τὸν ουρανόν;”

Ιω. 6,43 ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μὴ γογγύζετε μετ’ ἀλλήλων.

Ιω. 6,43 Απεκρίθη τότε ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· “μὴ γογγύζετε καὶ μὴ με επικρίνετε μεταξύ σας. Ὁ γογγυσμός σας εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀπιστίας σας.

Ιω. 6,44 οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτόν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Ιω. 6,44 Κανείς δεν ἡμπορεῖ να ἐλθῇ με πίστιν κοντά μου, ἐὰν ὁ

Πατήρ που με απέστειλε, δεν τον προσελκύση με την θείαν χάριν. Και εγώ αυτόν θα τον αναστήσω κατά την μεγάλην ημέραν της κρίσεως.

Ιω. 6,45 ἔστι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· καὶ ἔσονται πάντες διδακτοὶ Θεοῦ. πᾶς ὁ ἀκούων παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν ἔρχεται πρὸς με·

Ιω. 6,45 Οτι δε πιστεύουν εις εμέ, εκείνοι που ελκύονται από τον Πατέρα μου, έχει γραφή εις τα προφητικά βιβλία· Και ὅλοι ὅσοι πιστεύσουν στον Μεσσίαν, θα ἔχουν διδαχθῇ από τον Θεόν. Καθε ένας που ακούει την φωνήν του Πατρός μου και μανθάνει ἔτσι την ἀλήθειαν, ἔρχεται εις ἔμενα.

Ιω. 6,46 οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τις ἐώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἐώρακε τὸν πατέρα.

Ιω. 6,46 Βεβαίως τον Πατέρα κανείς δεν τον ἔχει ἴδει, ει μη μόνον εκείνος, που εἶναι σταλμένος από τον Θεόν, αὐτὸς μόνος εἶδε τον Πατέρα.

Ιω. 6,47 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

Ιω. 6,47 Σας διαβεβαιώνω, ὅτι εκείνος που πιστεύει εις εμέ ἔχει την αἰώνιον ζωὴν.

Ιω. 6,48 ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.

Ιω. 6,48 Εγὼ εἰμαι ο ἄρτος, που δίδω την πραγματικὴν, την αἰωνίαν ζωὴν.

Ιω. 6,49 οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον·

Ιω. 6,49 Οι πατέρες σας ἔφαγαν το μάννα εις την ἐρημον, τον θαυμαστὸν πράγματι ἄρτον, και ἀπέθανον, διότι ἐπρόκειτο περὶ υλικῆς τροφῆς.

Ιω. 6,50 οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγη καὶ μὴ ἀποθάνῃ.

Ιω. 6,50 Αὐτὸς ὁμως που σας λέγω εγὼ τώρα εἶναι ο ἄρτος που κατεβαίνει από τον ουρανόν και ἔχει τέτοιαν

ανυπολόγιστον δύναμιν, ὥστε, εἰάν φάγη κανεῖς ἀπὸ αὐτόν, να μη πεθάνῃ ποτέ. (Δηλαδή να μη ἀποθάνῃ πνευματικῶς, ἀλλὰ να ἀπολαύσῃ τὴν αἰώνιον ζωὴν).

Ιω. 6,51 ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγη ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σὰρξ μου ἐστίν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.

Ιω. 6,51 Εγὼ εἰμαι ὁ ἄρτος ὁ ζων, που ἔχω κατεβῇ ἀπὸ τὸν ουρανόν· ὅποιος φάγη ἀπὸ τὸν ἄρτον τούτον, θα ζήσῃ αἰωνίως. Καὶ ὁ ἄρτος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ θα σας δώσω, εἶναι ἡ σαρκὸς μου, ἡ ἀνθρωπίνη μου ὑπόστασις τὴν ὁποίαν θα προσφέρω θυσίαν διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ ζωὴν τοῦ κόσμου”.

Ιω. 6,52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σὰρκα φαγεῖν;

Ιω. 6,52 Εφίλονεικούσαν, λοιπόν, μεταξύ των οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγαν· “πῶς ἡμπορεῖ αὐτός να μας δώσῃ τὴν σὰρκα τοῦ να φάγωμεν;”

Ιω. 6,53 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν μὴ φάγητε τὴν σὰρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πῖνῃτε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.

Ιω. 6,53 Τους εἶπε τότε ὁ Ἰησοῦς· “εἰλικρινῶς καὶ ἀληθῶς σας λέγω, ἐάν δεν φάγετε τὴν σὰρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, καὶ πῖνῃτε τὸ αἷμα αὐτοῦ, δεν ἔχετε μέσα σας ζωὴν.

Ιω. 6,54 ὁ τρώγων μου τὴν σὰρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Ιω. 6,54 Εκείνος που τρώγει τὴν σὰρκα μου, διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, καὶ πίνει τὸ αἷμά μου, ἔχει ζωὴν αἰώνιον καὶ ἐγὼ θα τὸν ἀναστήσω ἐνδοξον κατὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς κρίσεως.

Ιω. 6,55 ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῶς ἐστὶ βρῶσις, καὶ τὸ αἷμά μου

ἀληθῶς ἐστὶ πόσις.

Ιω. 6,55 Διότι ἡ σὰρξ μου εἶναι πράγματι πνευματικὴ τροφή και το αἷμα μου εἶναι πράγματι πνευματικὸν ποτόν. Και ἐκεῖνος που κοινωνεῖ ἀπὸ αὐτὰ ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

Ιω. 6,56 ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

Ιω. 6,56 Καθένας που τρώγει τὴν σάρκα μου και πίνει το αἷμα μου, ἐνώνεται μαζὴ μου στενότατα εἰς ἓνα πνευματικὸν σῶμα, ὥστε αὐτός να μένη μέσα εἰς ἐμέ και ἐγὼ να μένω μέσα εἰς αὐτόν και να τον μεταβάλλω εἰς κατοικητήριον τῆς θεότητος.

Ιω. 6,57 καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν πατήρ κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα, καὶ ὁ τρώγων με κἀκεῖνος ζήσεται δι' ἐμέ.

Ιω. 6,57 Καθὼς με ἔστειλε ὁ Πατήρ, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀπὸ τὸν εἰσὶν τὸν ζῶν και εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, και ἐγὼ ὡς ἄνθρωπος ἔχω ζωὴν ἀθάνατον ἀπὸ τὸν Πατέρα, και ζω δια τὸν Πατέρα, ἔτσι και ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δια τῆς θείας Ευχαριστίας με μεταλαμβάνει, θα ζήσῃ, διότι θα πάρῃ ἀπὸ ἐμέ τὴν ζωὴν.

Ιω. 6,58 οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Ιω. 6,58 Αὐτός που σας εἶπα εἶναι ὁ ἄρτος που ἔχει κατεβῆ ἀπὸ τὸν ουρανόν. Δεν εἶναι σαν τὸ μάννα που ἔφαγαν οἱ πατέρες σας εἰς τὴν ἐρημον και ἔζησαν ἐπὶ ὀλίγα ἔτη και στο τέλος ἀπέθαναν· ἐκεῖνος που τρώγει αὐτόν τὸν ἄρτον θα ζήσῃ αἰωνίως”.

Ιω. 6,59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδασκων ἐν Καπερναοῦμ.

Ιω. 6,59 Αὐτὰ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς μέσα εἰς τὴν συναγωγὴν τῆς Καπερναοῦμ, διδασκων τα πλήθη.

Ιω. 6,60 Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον· σκληρὸς ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ

ἀκούειν;

- Ιω. 6,60 Πολλοί τότε από τους μαθητάς του, όταν ήκουσαν αυτά είπον· “είναι σκληρός αυτός ο λόγος· ποιός ημπορεί να τον ακούη και να τον πιστεύει; Πως είναι δυνατόν να φάγη κανείς σάρκα ανθρωπίνην;”
- Ιω. 6,61 είδώς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;
- Ιω. 6,61 Ο Ιησοῦς αντελήφθη, με την θείαν του γνώσιν, ὅτι γογγύζουν δια το ζήτημα αὐτό οἱ μαθηταὶ του και τους εἶπε· “αὐτό σας σκανδαλίζει;
- Ιω. 6,62 ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον;
- Ιω. 6,62 Εὰν λοιπόν, ἴδετε τον υἱὸν του ἀνθρώπου να ἀνεβαίνει ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκετο πρὶν λάβῃ σάρκα ἀνθρωπίνην, θα πιστεύσετε τότε στο πρωτάκουστον αὐτό γεγονός;
- Ιω. 6,63 τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωὴ ἐστίν.
- Ιω. 6,63 Σας λέγω δε και τούτο· Το Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο που ζωοποιεῖ. Ἡ δε σαρξ μου δίδει ζωὴν αἰώνιον, διότι ἀκριβῶς ἔχει συλληφθῇ ἀπὸ το Πνεῦμα το Ἅγιον και κατοικεῖ εἰς αὐτήν το Πνεῦμα. Καθε ἄλλη σαρξ δεν ὠφελεῖ τίποτε. Τα λόγια, τα ὁποία ἐγὼ σας διδάσκω, εἶναι πνεῦμα Θεοῦ, δι' αὐτό δε ἔχουν και μεταδίδουν ζωὴν.
- Ιω. 6,64 ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἳ οὐ πιστεύουσιν. ἦδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς τινες εἰσὶν οἳ μὴ πιστεύοντες καὶ τίς ἐστὶν ὁ παραδώσων αὐτόν.
- Ιω. 6,64 Ἀλλὰ υπάρχουν μερικοὶ ἀπὸ σας, οἱ ὁποῖοι δεν πιστεύουν”. Εἶπε δε αὐτά ο Ιησοῦς, διότι ἐγνώριζε ευθύς ἐξ ἀρχῆς, ποῖοι εἶναι αὐτοὶ που δεν πιστεύουν και ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ο ὁποῖος ἐμέλλε να τον παραδώσῃ.

- Ιω. 6,65 καὶ ἔλεγε· διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ ᾗ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρὸς μου.
- Ιω. 6,65 Καὶ ἔλεγεν ὁ Χριστὸς· “δια τοῦτο σας εἶπα ὅτι κανεὶς δεν ἠμπορεῖ να ἐλθῃ εἰς ἐμέ και να με ακολουθήσῃ με πίστιν, ἐὰν δεν του ἔχῃ δοθῇ αὐτὸ το χάρισμα ἀπὸ τον Πατέρα μου”.
- Ιω. 6,66 Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπήλθον ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω καὶ οὐκέτι μετ’ αὐτοῦ περιεπάτουν.
- Ιω. 6,66 Ἀπὸ την ἡμέραν αὐτὴν πολλοὶ εκ των μαθητῶν του ἐγύρισαν εἰς τα σπίτια των και τας ἐργασίας των και δεν ἐπήγαιναν πλέον μαζὴ του.
- Ιω. 6,67 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;
- Ιω. 6,67 Λαβὼν ἀφορμὴν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ την ἀποχώρησιν ἐκείνων εἶπεν στους δώδεκα· “μήπως και σεις θέλετε να φύγετε;”
- Ιω. 6,68 ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις·
- Ιω. 6,68 Ἀπήντησε τότε εἰς αὐτὸν ὁ Σίμων Πέτρος· “Κυριε, προς ποῖον ἄλλον να πάμε; Μενομεν πάντοτε μαζὴ σου, διότι συ ἔχεις λόγια που δίδουν ζωὴν αἰωνίαν.
- Ιω. 6,69 καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.
- Ιω. 6,69 Καὶ ἡμεῖς ἔχομεν πιστεύσει εἰς σε και ἔχομεν ἀπὸ την προσωπικὴν μας πείραν γνωρίσει, ὅτι συ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς του Θεοῦ του ζῶντος”.
- Ιω. 6,70 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν.
- Ιω. 6,70 Ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· “ἐγὼ δεν ἐξελέξα και ἐκάλεσα εσᾶς τους δώδεκα; Προσέξατε μήπως και σεις σκανδαλισθῆτε. Διότι ἓνας ἀπὸ σας εἶναι διάβολος δια το φοβερόν ἐργον, το ὁποῖον πρόκειται να κάμῃ”.

- Ιω. 6,71 ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτην· οὗτος γὰρ ἔμελλεν αὐτὸν παραδιδόναι, εἷς ὧν ἐκ τῶν δώδεκα.
- Ιω. 6,71 Ὑπονοοῦσε δε τον Ιούδαν τον υἱὸν του Σιμωνος, τον Ισκαριώτην. Διότι αὐτός ἔμελλε να τον παραδώσῃ στους εχθρούς, μολονότι ἦτο ἓνας ἀπὸ τους δώδεκα.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 7

- Ιω. 7,1 Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.
- Ιω. 7,1 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτὰ περιώδευεν ο Ἰησοῦς εἰς την Γαλιλαίαν. Διότι δεν ἤθελε να περιέρχεται την Ιουδαίαν, ἐπειδὴ ἐζητούσαν οἱ Ιουδαῖοι να τον θανατώσουν.
- Ιω. 7,2 ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία.
- Ιω. 7,2 Ἐπλησίαζε δε τότε η εορτὴ των Ιουδαίων, η Σκηνοπηγία.
- Ιω. 7,3 εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· μετάβηθι ἐντεῦθεν καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς·
- Ιω. 7,3 Εἶπαν, λοιπόν, πρὸς αὐτόν οἱ θεωρούμενοι ἀπὸ τους ἄλλους ἀνθρώπους ἀδελφοὶ του· “φύγε ἀπ' ἐδῶ καὶ πηγαινε εἰς την Ιουδαίαν, ὥστε να ἴδουν τα θαύματα, τα ὁποῖα κάμνεις καὶ οἱ ἐκεῖ μαθηταὶ σου.
- Ιω. 7,4 οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι. εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ.
- Ιω. 7,4 Διότι κανεῖς δεν κάνει τίποτε εἰς τα κρυφά καὶ μάλιστα ὅταν ζητῇ να γίνῃ φανερά γνωστός καὶ να ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀξία του ἀπὸ ὅλους. Αφοῦ τέτοια ἔργα κάνεις, φανέρωσε τον ευατὸν σου στον πολυπληθὴ κόσμον, που θα μαζευθῇ εἰς την Ἱερουσαλὴμ κατὰ την εορτήν”.

- Ιω. 7,5 οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.
- Ιω. 7,5 Του εφέροντο δε ἔτσι οι αδελφοί του, διότι οὔτε αυτοί δεν τον ἐπίστευαν ως Μεσσίαν.
- Ιω. 7,6 λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕπω παρέστιν, ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε ἐστὶν ἕτοιμος.
- Ιω. 7,6 Λεγει, λοιπόν, εις αυτούς ο Ιησούς· “ο ιδικός μου καιρός, δια να φανερωθῶ στους Ιουδαίους ως Μεσσίας, δεν ἦλθεν ἀκόμη, ο ιδικός σας ὅμως καιρός, που πρέπει να ανεβήτε εις τα Ιεροσόλυμα, εἶναι πάντοτε ἕτοιμος.
- Ιω. 7,7 οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἐστίν.
- Ιω. 7,7 Σας δεν ημπορεῖ και δεν ἔχει κανένα λόγον να σας μισή ο κόσμος, ἐμὲ ὅμως με μισεῖ, διότι ἐγὼ μαρτυρῶ και φανερώνω, ὅτι τα ἔργα του εἶναι πονηρὰ.
- Ιω. 7,8 ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἐορτὴν ταύτην· ἐγὼ οὕπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἐορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕπω πεπλήρωται.
- Ιω. 7,8 Σεις να ανεβήτε εις τα Ιεροσόλυμα δια την εορτὴν αὐτήν· ἐγὼ δεν ανεβαίνω ἀκόμη φανερά και ἐπίσημα εις αὐτήν την εορτὴν, διότι δεν ἔχει συμπληρωθῇ ἀκόμη ο κατάλληλος καιρός. Δεν ἐφθασε ἀκόμη η ὥρα της μεγάλης θυσίας”.
- Ιω. 7,9 ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.
- Ιω. 7,9 Αυτά δε αφού τους εἶπε, ἐμεινε εις την Γαλιλαίαν.
- Ιω. 7,10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἐορτὴν, οὐ φανερώς, ἀλλ’ ὥς ἐν κρυπτῷ.
- Ιω. 7,10 Οταν δε ανέβησαν οι αδελφοί του εις τα Ιεροσόλυμα, τότε και αὐτὸς ανέβηκε εις την εορτὴν, ὄχι φανερά και ἐπίσημα, ἀλλὰ σαν εις τα κρυφά.
- Ιω. 7,11 οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτόν ἐν τῇ ἐορτῇ καὶ ἔλεγον· ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος;
- Ιω. 7,11 Οι Ιουδαῖοι, λοιπόν, τον αναζητούσαν κατὰ τας ἡμέρας της

- εορτής και έλεγαν· “που είναι εκείνος;”
- Ιω. 7,12 καὶ γογγυσμὸς πολὺς περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις. οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι ἀγαθὸς ἐστὶν· ἄλλοι ἔλεγον, οὐ, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.
- Ιω. 7,12 Καὶ πολλοὶ ψυθιρισμοὶ καὶ σχόλια ἐγίνοντο δι' αὐτὸν μεταξὺ τοῦ λαοῦ. Ἄλλοι μὲν ἔλεγον, ὅτι εἶναι ἀγαθός, ἄλλοι δὲ ἔλεγον “ὄχι, ἀλλὰ ξεγελά τὸν λαόν”.
- Ιω. 7,13 οὐδεὶς μὲντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.
- Ιω. 7,13 Κανένας ὁμως δὲν ωμιλοῦσε δι' αὐτὸν φανερά καὶ με θάρρος, διότι εφοβοῦντο τοὺς ἀρχοντας τῶν Ἰουδαίων, ποὺ εἶχαν πλέον κηρυχθῆ ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ.
- Ιω. 7,14 Ἦδη δὲ τῆς ἐορτῆς μεσοῦσης ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκε.
- Ιω. 7,14 Οταν δὲ ἡ εορτὴ εὐρίσκετο στο μέσον, δηλαδὴ κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν, ἀνέβηκε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ναοῦ καὶ ἐδίδασκε τὰ πλήθη.
- Ιω. 7,15 καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· πῶς οὗτος γράμματα οἶδε μὴ μεμαθηκώς;
- Ιω. 7,15 Καὶ ἐθαύμαζαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον· “πὼς αὐτὸς γνωρίζει γράμματα, χωρὶς νὰ ἔχη μαθητεύσει εἰς καμμίαν ραββινικὴν σχολήν;”
- Ιω. 7,16 ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με·
- Ιω. 7,16 Ἀπήντησεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε· “ἡ διδασκαλία μου δὲν εἶναι ἀνθρωπίνη, ὡσὰν αὐτὴν ποὺ διδάσκουν οἱ ραββῖνοι εἰς τὰς σχολὰς τῶν, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἰδική μου· εἶναι διδασκαλία ἐκείνου, ὁ ὁποῖος με ἔστειλε στὸν κόσμον.
- Ιω. 7,17 ἐὰν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.
- Ιω. 7,17 Οποῖος θέλει εὐκρινῶς νὰ πράττῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, θα

γνωρίση από την προσωπικήν του πείραν, ποίον από τα δύο είναι αληθινό· Από τον Θεόν προέρχεται η διδασκαλία μου η εγώ από τον ευατόν μου την έχω επινοήσει.

Ιω. 7,18 ὁ ἀφ’ ἑαυτοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ, ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθὴς ἐστὶ, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

Ιω. 7,18 Εκείνος που διδάσκει από τον ευατόν του, ζητεί να δοξασθῇ ο ἴδιος ως διδάσκαλος. Αυτὸς ὅμως που ζητεῖ τὴν δόξαν ἐκείνου που τον ἔχει στείλει, αὐτὸς εἶναι αληθινὸς εἰς ὅλα ὅσα λέγει, διότι κινεῖται ἀπὸ ἀνιδιοτελῆ ἐλατήρια καὶ δεν ὑπάρχει εἰς αὐτόν καμμία αμαρτία.

Ιω. 7,19 οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον; καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;

Ιω. 7,19 Ο Μωϋσῆς δεν ἔδωκε εἰς σας τὸν νόμον; Καὶ ὅμως κανεῖς ἀπὸ σας δεν φυλάσσει τὸν νόμον. Διότι εἰάν τηρῆτε τὸν νόμον, τότε διατί ζητεῖτε νὰ με φονεύσετε, αφοῦ ὁ νόμος ρητὸς ἀπαγορεύει τὸν φόνον;”

Ιω. 7,20 ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;

Ιω. 7,20 Ἀπῆντησεν ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· “ἔχεις δαιμόνιον που σου σκοτίζει τὸν νουν. Ποιὸς ζητεῖ νὰ σε φονεύσῃ;”

Ιω. 7,21 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε διὰ τοῦτο.

Ιω. 7,21 Ἀπῆντησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· “ἔκαμα ἓνα ἔργον (εθεράπευσα τὸν παράλυτον) καὶ ὅλοι ἀπορήσατε, διότι ἐνομίσατε ὅτι κατέλυσα τὴν ἀργίαν τοῦ Σαββάτου.

Ιω. 7,22 Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν, οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωϋσέως ἐστίν, ἀλλ’ ἐκ τῶν πατέρων, καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον.

Ιω. 7,22 Ο Μωϋσῆς σας ἔδωσε τὴν περιτομήν. Δια τὴν ἀκρίβειαν, δεν ἔχει καθιερωθῇ ἀπὸ τὸν Μωϋσέα ἡ περιτομή, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν παράδοσιν τῶν παλαιότερων προγόνων σας. Καὶ εἰάν

τύχη η ογδόη ημέρα από την γέννησιν του βρέφους να είναι
Σαββατον, και τότε κάνετε περιτομήν στον άνθρωπον.

Ιω. 7,23 εἰ περιτομήν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ ἵνα μὴ
λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσέως, ἐμοὶ χολᾷτε ὅτι ὅλον
ἄνθρωπον ὑγιῇ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ!

Ιω. 7,23 Εἰ, λοιπόν, υποχρεωτικῶς παίρνη ο ἄνθρωπος περιτομήν
κατὰ το Σαββατον, δια να μη καταλυθῇ ο νόμος του
Μωϋσέως, που ορίζει πως οπωσδήποτε κατὰ την ογδόην
ημέραν πρέπει να γίνη η περιτομή, σεις εκδηλώνετε ὅλην
την πικρίαν σας ἐναντίον μου, διότι ολόκληρον ἄνθρωπον
τον ἔκαμα υγιῇ κατὰ την ημέραν του Σαββάτου!

Ιω. 7,24 μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε.

Ιω. 7,24 Μη σχηματίζετε κρίσεις ἀπὸ τα ἐξωτερικά φαινόμενα, ἀλλὰ
να κρίνετε δικαίως, ὅπως ἐπιβάλλουν τα πράγματα, η
λογικὴ και ο Θεός”.

Ιω. 7,25 Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· οὐχ οὗτός
ἐστὶν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι;

Ιω. 7,25 Ελεγαν, λοιπόν, μερικοὶ ἀπὸ τους Ἱεροσολυμίτας· “δεν εἶναι
αυτός, που οι ἄρχοντες ζητοῦν να τον φονεύσουν;

Ιω. 7,26 καὶ ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι.
μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν
ἀληθῶς ὁ Χριστός;

Ιω. 7,26 Και ιδού, ὅτι ομιλεῖ ἀφοβα και φανερά και τίποτε δεν
αντιλέγουν εἰς αὐτόν. Μηπως πραγματικὰ ἐκατάλαβαν οι
ἄρχοντες, ὅτι αὐτός ἀληθῶς εἶναι ο Χριστός;

Ιω. 7,27 ἀλλὰ τοῦτον οἶδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστός ὅταν
ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν.

Ιω. 7,27 Ἀλλὰ τούτον ἐδῶ γνωρίζομεν καλὰ ἀπὸ που και ἀπὸ ποιούς
κατάγεται. Ο Χριστός ὅμως ὅταν ἔλθῃ, κανεὶς δεν γνωρίζει
ἀπὸ που και πότε ἐρχεται”.

Ιω. 7,28 ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδασκων ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων·
κάμὲ οἶδατε, καὶ οἶδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ

ἐλήλυθα ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε·

Ιω. 7,28 Εφώναξε με μεγάλην φωνήν ο Ἰησοῦς τότε εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ ναοῦ διδάσκων καὶ λέγων· “καὶ ἐμὲ γνωρίζετε καὶ ἀπὸ ποῦ εἰμαι γνωρίζετε. Ἡ γνώσις σας ὁμως εἶναι ἀτελής. Διότι δὲν γνωρίζετε, ὅτι ἐγὼ δὲν ἔχω ἔλθει ἀπὸ τὸν εαυτὸν μου, ἀλλὰ ἔχω ἔλθει ἀπὸ τὸν Θεόν, ποῦ με ἔστειλε καὶ ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἀπολύτως ἀληθινός. Αὐτὸν ὁμως εσεῖς δὲν τὸν γνωρίζετε. Δι' αὐτὸ δε καὶ δὲν εἰσθε εἰς θέσιν νὰ γνωρίσετε τὴν γνησίαν καὶ ἀληθὴ ἀποστολὴ μου.

Ιω. 7,29 ἐγὼ οἶδα αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι κάκεῖνός με ἀπέστειλεν.

Ιω. 7,29 Εγὼ ὁμως τὸν γνωρίζω, διότι ἔχω γεννηθῇ προαιωνίως ἀπὸ αὐτὸν καὶ ἔχω, ὡς Θεός, τὴν αὐτὴν με ἐκείνον οὐσίαν καὶ φύσιν, καὶ ἐκεῖνος με ἔστειλεν στὸν κόσμον”.

Ιω. 7,30 Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

Ιω. 7,30 Εξ αἰτίας αὐτῶν ποῦ εἶπε, ἐζητούσαν πάλιν νὰ τὸν πιάσουν οἱ Ἰουδαῖοι. Κανεῖς ὁμως δὲν ἀπλωσε εἰς αὐτὸν τὸ χεῖρι, διότι ἀκόμη δὲν εἶχεν ἔλθει ἡ ὥρα, ἡ ὠρισμένη ἀπὸ τὸν Θεόν.

Ιω. 7,31 πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήτι πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει ὢν οὗτος ἐποίησεν;

Ιω. 7,31 Πολλοὶ δε ἀπὸ τὸν λαὸν ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν καὶ ἔλεγον, ὅτι “ὁ Χριστὸς, ὅταν ἔλθῃ, μήπως θὰ κάμῃ περισσότερα θαύματα ἀπὸ ὅσα ἔκαμε αὐτός;”

Ιω. 7,32 ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα, καὶ ἀπέστειλαν ὑπηρέτας οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα πιάσωσιν αὐτὸν.

Ιω. 7,32 Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τὸν ὄχλον νὰ κρυφομιλοῦν εὐνοϊκὰ δια τὸν Χριστὸν καὶ νὰ γογγύζουν κατὰ τῶν ἀρχόντων καὶ ἔστειλαν ὑπηρέτας οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, δια νὰ τὸν

συλλάβουν.

Ιω. 7,33 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με.

Ιω. 7,33 Εἶπε, λοιπόν, τότε ο Ιησοῦς· “ἀκόμη ολίγον χρόνον εἰμαι μαζί σας και πηγαίνω προς τον Πατέρα, ο οποίος με ἔστειλεν στον κόσμον.

Ιω. 7,34 ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὐρήσετε· καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

Ιω. 7,34 Θα με ζητήσετε κάποτε (ὅταν βαρεῖς πέσουν επάνω σας οι συμφορές), και δεν θα με εὔρετε. Και εκεί, πλησίον του Πατρός στους ουρανούς, που εἰμαι ως Θεός, πηγαίνω δε και ως ἄνθρωπος, δεν ημπορεῖτε σεις να ἐλθετε”.

Ιω. 7,35 εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς· ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὐρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας;

Ιω. 7,35 Εἶπαν, λοιπόν, οι Ιουδαῖοι μεταξύ των· “που αὐτός πρόκειται να υπάγη και ημεῖς δεν θα τον εὔρωμεν; Μηπως πρόκειται να πορευθῇ στους διασκορπισμένους μεταξύ των Ἑλλήνων Ιουδαίους και να διδάκη τους Ἕλληνας;

Ιω. 7,36 τίς ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπε, ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὐρήσετε, καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

Ιω. 7,36 Ποῖον εἶναι το νόημα αὐτοῦ του λόγου που εἶπε, ὅτι δηλαδή θα με αναζητήσετε και δεν θα με εὔρετε και ὅπου εἰμαι ἐγώ, σεις δεν ημπορεῖτε να ἐλθετε;”

Ιω. 7,37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἐορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω.

Ιω. 7,37 Κατὰ την τελευταίαν δε μεγάλην ἡμέραν της εορτῆς ἐστάθη ο Ιησοῦς και με ισχυράν φωνήν εἶπεν· “ἐάν κανεῖς διψά πνευματικά και αἰώνια αγαθά, λύτρωσιν, εἰρήνην και χαράν, ας ἐλθῃ κοντά μου και ας πίνῃ την ἀλήθειαν που

προσφέρω, δια να ικανοποιηθούν έτσι οι πλέον βαθείς και ευγενείς πόθοι του.

Ιω. 7,38 ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος.

Ιω. 7,38 Εκείνος που πιστεύει εἰς ἐμέ, ὅπως εἶπε καὶ ἡ Γραφή, θα γίνῃ ἀστείρευτος πνευματικὴ πηγή· καὶ ἀπὸ τὴν καρδίαν του θα ἀναβλύζουν καὶ θα τρέχουν ποταμοὶ ἀπὸ οὐδὲν τρεχούμενο νερό”.

Ιω. 7,39 τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη.

Ιω. 7,39 Αυτό δε εἶπε ὁ Κύριος δια τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἔμελλον νὰ λάβουν ὅσοι θα ἐπίστευον εἰς αὐτόν, διότι ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, που ἀναγεννᾷ καὶ σῶζει, δὲν εἶχε ἀκόμη δοθῇ εἰς κανένα, ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶχε ἀκόμη δοξασθῇ με τὴν μεγάλην θυσίαν καὶ με τὴν ἐνδοξὸν ἀνάληψίν του.

Ιω. 7,40 πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης·

Ιω. 7,40 Πολλοί, λοιπόν, ἀπὸ τὸν λαόν, ὅταν ἤκουσαν τὴν διδασκαλίαν αὐτὴν, ἔλεγον· “αὐτός ἐστὶν πράγματι ὁ προφήτης, που ἔχει προαναγγεῖλει ὁ Μωϋσής.

Ιω. 7,41 ἄλλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός· ἄλλοι ἔλεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται;

Ιω. 7,41 Ἄλλοι ἔλεγον· “αὐτός ἐστὶν πράγματι ὁ Χριστός”. Ἄλλοι ἔλεγον· “δὲν ἐστὶν ὁ Χριστός, διότι μήπως ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν θὰ ἔλθῃ ὁ Χριστός;

Ιω. 7,42 οὐχὶ ἡ γραφή εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται;

Ιω. 7,42 Δὲν εἶπε ἡ Γραφή, ὅτι ὁ Χριστὸς κατάγεται ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Δαυὶδ καὶ ἔρχεται ἀπὸ τὸ χωρίον Βηθλεὲμ, ὅπου ἐγεννήθη καὶ ἐζησεν ὁ Δαυὶδ;”

Ιω. 7,43	σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν.
Ιω. 7,43	Εγινε, λοιπόν, αντιγνωμία και διαίρεσις μεταξύ του λαού εξ αιτίας αυτού.
Ιω. 7,44	τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας.
Ιω. 7,44	Μερικοί δε από αυτούς ήθελαν να τον πιάσουν, αλλά κανείς δεν άπλωσε επάνω του το χέρι.
Ιω. 7,45	Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διατί οὐκ ἡγάγετε αὐτόν;
Ιω. 7,45	Επέστρεψαν, λοιπόν, οι υπηρέται στους αρχιερεῖς και Φαρισαίους, χωρίς να έχουν συλλάβει τον Χριστόν και τους είπαν εκείνοι· “διατί δεν τον εφέρατε εδώ;”
Ιω. 7,46	ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὥς οὗτος ὁ ἄνθρωπος.
Ιω. 7,46	Απεκρίθησαν οι υπηρέται· “ποτέ μέχρι σήμερα άλλος άνθρωπος δεν εδίδαξε έτσι, όπως διδάσκει αυτός ο άνθρωπος”.
Ιω. 7,47	ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε;
Ιω. 7,47	Απεκρίθησαν τότε οι Φαρισαῖοι εις αυτούς· “μήπως και σεις έχετε παρασυρθή από αυτόν εις την πλάνην;
Ιω. 7,48	μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων;
Ιω. 7,48	Μηπως επέστευσεν εις αυτόν κανείς από τους άρχοντας η από τους Φαρισαίους; Κανείς δεν επέστευσε, διότι αυτοί μόνοι γνωρίζουν την αλήθειαν και έχουν ορθή κρίσιν.
Ιω. 7,49	ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάρτοί εἰσι!
Ιω. 7,49	Αλλά επέστευσεν αυτός ο αγράμματος όχλος, που δεν γνωρίζει τον νόμον και δι' αυτό είναι καταράμενοι!”
Ιω. 7,50	λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτοὺς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς

αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν·

- Ιω. 7,50 Λεγει τότε προς αυτοὺς ο Νικόδημος, που ἦτο ἕνας ἀπὸ αυτοὺς και ο οποιος εἶχεν επισκεφθῇ νύκτα τον Χριστόν·
- Ιω. 7,51 μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῶ τί ποιεῖ;
- Ιω. 7,51 “μήπως ο νόμος μας καταδικάζει τον ἄνθρωπον, ἐὰν ο δικαστὴς δεν ἀκούσῃ πρῶτον ἀπὸ αὐτόν την ἀπολογίαν του και μάθῃ τι ἔχει κάμει;”
- Ιω. 7,52 ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται.
- Ιω. 7,52 Ἀπήντησαν και του εἶπαν· “μήπως και συ εἶσαι ἀπὸ την Γαλιλαίαν; Ερεύνησε και μάθε, ὅτι προφήτης δεν ἔχει ἔως τώρα βγῇ ἀπὸ την Γαλιλαίαν”. (Ἡ ἀξία του ἀνθρώπου δεν ἐγκεῖται στον τόπον καταγωγῆς, ἀλλὰ εἰς την ἀρετὴν και τα ἔργα του).
- Ιω. 7,53 Καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
- Ιω. 7,53 Διέλυσαν τότε την συνεδρίασίν των με ταραχὴν και ἐπήγε ο καθένας στο σπίτι του.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 8

- Ιω. 8,1 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ὄρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν,
- Ιω. 8,1 Ο δε Ἰησοὺς ἐπήγεν στο ὄρος των ελαιῶν.
- Ιω. 8,2 καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτοὺς.
- Ιω. 8,2 Ἐνῶ δε ἀκόμη ἦτο πρωῒ, ἦλθεν πάλιν στον ναόν και ὅλος ο λαὸς ἦρχετο προς αὐτόν. Και αφοῦ ἐκάθισε, τους ἐδίδασκε.
- Ιω. 8,3 ἄγουσι δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι γυναῖκα ἐπὶ μοιχεῖα κατειλημμένην, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ

- Ιω. 8,3 Οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι φέρουν τότε μίαν γυναίκα, η οποία είχε συλληφθή επ' αυτοφώρῳ καταπατούσα την συζυγικὴν πίστιν. Καὶ αφοῦ την ἔβαλαν ορθίαν στο μέσον του συγκεντρωμένου πλήθους,
- Ιω. 8,4 λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατείληπται ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευομένη·
- Ιω. 8,4 του λέγουν· “Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυναίκα ἔχει συλληφθή επ' αὐτοφώρῳ να καταπατῇ την συζυγικὴν πίστιν·
- Ιω. 8,5 καὶ ἐν τῷ νόμῳ ἡμῶν Μωϋσῆς ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθάζειν.
- Ιω. 8,5 και στον νόμον μας ο Μωϋσῆς διέταξε να λιθοβολοῦνται αὐταὶ αἱ γυναῖκες.
- Ιω. 8,6 σὺ οὖν τί λέγεις; τοῦτο δὲ εἶπον ἐκπειράζοντες αὐτόν, ἵνα σχῶσι κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.
- Ιω. 8,6 Συ, λοιπόν, τι λέγεις;” Αὐτὸ δε εἶπαν, δια να τον θέσουν εἰς πειρασμόν και να ἔχουν ἐναντίον του κατηγορίαν. (Διότι εἰάν ημποδίζε τον λιθοβολισμόν, θα εφαινετο καταλύων τον μωσαϊκόν νόμον, εἰάν τον επέτρεπε, θα παρέβαινε τον ρωμαϊκόν νόμον). Ο δε Ἰησοῦς ἔσκυψε κάτω και με το δάκτυλόν του ἔγραφεν στο ἔδαφος.
- Ιω. 8,7 ὥς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνέκυψε καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος βαλέτω λίθον ἐπ' αὐτήν.
- Ιω. 8,7 Επειδὴ δε ἐκείνοι ἐπέμενον να τον ἐρωτοῦν, ἐσήκωσε την κεφαλὴν και τους εἶπεν· “ὁ ἀναμάρτητος ἀπὸ σας ας ρίψη πρῶτος λίθον ἐπάνω της”.
- Ιω. 8,8 καὶ πάλιν κάτω κύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.
- Ιω. 8,8 Και αφοῦ ἔσκυψε πάλιν κάτω, δια να τους δώσῃ καιρόν να συναισθανθοῦν την ιδικὴν των αμαρτωλότητα ἔγραφεν εἰς την γην.
- Ιω. 8,9 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ

τῶν πρεσβυτέρων, καὶ κατελείφθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ οὖσα.

Ιω. 8,9 Εκείνοι δε, ὅταν ἤκουσαν το λόγια του, ἤρχισαν ο ἕνας μετὰ τον ἄλλον να φεύγουν, αρχῆς γενομένης ἀπὸ τους γεροντοτέρους (διότι ὅλοι ἤρχισαν να δοκιμάζουν ἐλέγχους της συνειδήσεως δια τα ἰδικά των αμαρτήματα). Και ἀπέμεινεν ο Ἰησοῦς και η γυναῖκα, η οποία εστέκετο ορθία στο μέσον των ἄλλων.

Ιω. 8,10 ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· γύναι, ποῦ εἰσιν; οὐδεὶς σε κατέκρινεν;

Ιω. 8,10 Εσῆκωσε τότε ο Ἰησοῦς την κεφαλὴν και της εἶπε· “γυναῖκα, που εἶναι αυτοί που σε κατηγόρησαν; Κανείς δεν σε κατέκρινε ἀξίαν λιθοβολισμοῦ;”

Ιω. 8,11 ἡ δὲ εἶπεν· οὐδεὶς, Κύριε. εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω· πορεύου καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι ἀμάρτανε.

Ιω. 8,11 Εκείνη δε εἶπε· “κανείς, Κυριε”. Εἶπε δε ο Ἰησοῦς· “οὔτε ἐγὼ, που εἶμαι ἀναμάρτητος, σε κατακρίνω. Πηγαινε και ἀπὸ τώρα και πέρα μη αμαρτάνεις πλέον”.

Ιω. 8,12 Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε λέγων· ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ’ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Ιω. 8,12 Πάλιν, λοιπόν, ωμίλησε πρὸς αὐτοὺς ο Ἰησοῦς λέγων· “ἐγὼ εἰμι το φῶς ὅλου του κόσμου, εκείνος που με ἀκολουθεῖ πιστά δεν θα περιπατήσῃ στο σκότος με ἀμεσον τον κίνδυνον να κρημνισθῇ εἰς τα βάραθρα, ἀλλὰ θα ἔχῃ το πνευματικὸν φῶς που ἀκτινοβολεῖται ἀπὸ τον Θεόν, την πηγὴν της ζωῆς.

Ιω. 8,13 εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

Ιω. 8,13 Εἶπαν τότε πρὸς αὐτόν οἱ Φαρισαῖοι· “συ δίδεις μόνος σου μαρτυρίαν δια τον ευατόν σου. Η μαρτυρία σου ὁμως αὐτὴ

δεν είναι αληθινή, εφ' όσον κανείς άλλος δεν την επιβεβαιώνει”.

Ιω. 8,14 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι ἢ ποῦ ὑπάγω.

Ιω. 8,14 Απήντησεν ο Ιησούς και τους είπε· “και εάν ακόμη εγώ μόνος μαρτυρώ δια τον ευατόν μου, η μαρτυρία μου είναι αληθινή, διότι την αλήθειαν πάντοτε λέγω και διότι εγώ γνωρίζω πολύ καλά, από που ήλθα και που υπάγω. Ηλθα από τον Πατέρα και επιστρέφω προς τον Πατέρα. Σεις όμως δεν γνωρίζετε από που έρχομαι και που πηγαίνω.

Ιω. 8,15 ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε· ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα.

Ιω. 8,15 Σεις σχηματίζετε κρίσιν σύμφωνα με τα εξωτερικά φαινόμενα της ανθρωπίνης μου φύσεως. Εγώ καίτοι έχω το δικαίωμα να κρίνω και να επιβάλω τιμωρίας, δεν κρίνω και δεν καταδικάζω κανένα μέχρι της δευτέρας παρουσίας μου.

Ιω. 8,16 καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθὴς ἐστὶν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ.

Ιω. 8,16 Και εάν από τώρα θελήσω εγώ να κρίνω, η κρίσις μου θα είναι αληθινή, διότι δεν είμαι εγώ μόνος, αλλά είμεθα εγώ και ο Πατήρ, ο οποίος με έστειλε, και η κρίσις μας είναι απολύτως ορθή και δικαία.

Ιω. 8,17 καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθὴς ἐστὶν.

Ιω. 8,17 Αλλωστε και στον νόμον σας έχει γραφή, ότι η μαρτυρία δύο ανθρώπων είναι αληθινή και βάσει αυτής δύναται ο δικαστής να αποφασίση.

Ιω. 8,18 ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.

Ιω. 8,18 Και επί του προκειμένου εγώ είμαι ο ένας που μαρτυρώ δια τον εαυτόν μου, αλλά δι' εμέ μαρτυρεί και ο Πατήρ, ο

οποίος με έστειλε”.

Ιω. 8,19 ἔλεγον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστὶν ὁ πατήρ σου; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ᾔδειτε ἄν.

Ιω. 8,19 Ἐλεγον τότε προς αὐτόν· “που εἶναι ο Πατήρ σου, δια τον οποιον λέγεις ότι μαρτυρεῖ;” Ἀλήντησεν ο Ιησοῦς· “οὔτε ἐμὲ ως Υἱός του Θεοῦ και Θεόν γνωρίζετε οὔτε τον Πατέρα μου. Ἐάν εἶχατε γνωρίσει ἐμὲ, θα ἐγνωρίζατε και τον Πατέρα μου, διότι ἐγὼ περί αὐτοῦ πολλές φορές ωμίλησα και αὐτόν στους πιστοὺς ακροατάς μου ἐφανερώσα”.

Ιω. 8,20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὕπῳ ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

Ιω. 8,20 Ἀυτά τα λόγια εἶπεν ο Ιησοῦς κοντά στο θησαυροφυλάκιον των προσφορῶν και βοηθημάτων, διδάσκων εις την αυλήν του ναοῦ και κανεῖς δεν συνέλαβεν αὐτόν, διότι δεν εἶχε ἐλθεῖ ἀκόμη η προσδιωρισμένη ἀπὸ τον Θεόν ὥρα του.

Ιω. 8,21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

Ιω. 8,21 Εἶπε, λοιπόν, πάλιν εις αὐτοὺς ο Ιησοῦς· “ἐγὼ πηγαίνω προς τον Πατέρα μου, αφού τελειώσω το ἔργον μου, και θα με αναζητήσετε ως Σωτήρα σας, όταν αι συμφοραὶ ἐπιτέσουν ἐναντίον σας, ἀλλὰ δια την ἀπιστίαν σας θα ἀποθάνετε ζυμωμένοι με την ἁμαρτίαν σας. Δι' αὐτό και ὅπου ἐγὼ πηγαίνω, δεν ημπορεῖτε σεις να ἐλθετε”.

Ιω. 8,22 ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέγει, ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

Ιω. 8,22 Ἐλεγον τότε οι Ιουδαῖοι· “μήπως θανατώση μόνος του τον ευατόν του; Διότι λέγει, ότι όπου ἐγὼ πηγαίνω, σεις δεν ημπορεῖτε να ἐλθετε”.

Ιω. 8,23 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν

ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

Ιω. 8,23 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς· “σεῖς εἰσθε ἀπὸ τα κατω, ἀπὸ τὴν γῆν καὶ ἔχετε γῆϊνα καὶ υλικά φρονήματα καὶ ελατήρια. Εγὼ ὅμως εἶμαι ἐκ τῶν ἄνω, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν με οὐράνιον πνευματικὸν πλοῦτον. Σεῖς εἰσθε ἀπὸ τὸν αμαρτωλὸν τούτον κόσμον, που ζῆ μακρὰν ἀπὸ τὸν Θεόν. Εὖνὼ εγὼ, καίτοι ζῶ τῶρα στὸν κόσμον, δὲν προέρχομαι ἀπὸ τὸν κόσμον τούτον.

Ιω. 8,24 εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

Ιω. 8,24 Δι' αὐτὸ καὶ σας εἶπα ὅτι θα ἀποθάνετε ζυμωμένοι με τας ἁμαρτίας σας, διότι εἰσθε, καὶ ἐπιμένετε νὰ εἰσθε, ἄνθρωποι τοῦ αμαρτωλοῦ τούτου κόσμου. Εἰὰν δὲ δὲν πιστεύσετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Μεσσίας, ὁ ἀληθινὸς καὶ μοναδικὸς Σωτὴρ, θα ἀποθάνετε βυθισμένοι εἰς τας ἁμαρτίας σας”.

Ιω. 8,25 ἔλεγον οὖν αὐτῶ· σὺ τίς εἶ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν.

Ιω. 8,25 Εἶπαν τότε πρὸς αὐτόν· “ποῖος εἶσαι συ, που ἰσχυρίζεσαι ὅτι χωρὶς σε δὲν ἠμποροῦμεν νὰ σωθῶμεν;” Καὶ ἀπήντησεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· “εἶμαι ὁ,τι εὐθύς ἐξ ἀρχῆς καὶ συνεχῶς λέγω πρὸς σας.

Ιω. 8,26 πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ’ ὁ πέμψας με ἀληθὴς ἐστὶ, κάγῳ ἃ ἤκουσα παρ’ αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον.

Ιω. 8,26 Πολλὰ ἀκόμη ἔχω νὰ πῶ δια σας καὶ νὰ σας κρίνω, δὲν θα τα δεχθῆτε ὅμως. Αλλὰ ἐκεῖνος που με ἐστείλε, εἶναι ἀπολύτως ἀληθινός, καὶ ἐγὼ ὅσα ἤκουσα ἀπὸ αὐτόν, αὐτὰ ἀκριβῶς λέγω στὸν κόσμον, πάντοτε δηλαδὴ ἀληθινὰ καὶ δίκαια”.

Ιω. 8,27 οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.

- Ιω. 8,27 Οι Ιουδαίοι όμως δεν αντελήφθησαν ότι τους έκανε λόγον δια τον ουράνιον Πατέρα του.
- Ιω. 8,28 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπ’ ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ.
- Ιω. 8,28 Εἶπε τότε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· “ὅταν υψώσετε ἐπάνω στον σταυρὸν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε θα μάθετε ὅτι εἰμαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου καὶ ὅτι ἀπὸ τὸν εὐατὸν μου ἐγὼ δεν κάνω τίποτε ἀπολύτως, ἀλλὰ ὅπως με ἐδίδαξε ὁ Πατήρ μου, αὐτὰ ἀκριβῶς λέγω.
- Ιω. 8,29 καὶ ὁ πέμψας με μετ’ ἐμοῦ ἐστίν· οὐκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.
- Ιω. 8,29 Καὶ ἐκεῖνος, πὺ με ἐστείλε, εἶναι μαζή μου. Δεν με ἀφῆκε ποτέ μόνον ὁ Πατήρ, ἀλλὰ ἔχει συνεχή καὶ ἀδιατάρακτον ἐπικοινωνίαν με ἐμέ, διότι ἐγὼ πράττω πάντοτε αὐτὰ πὺ εἶναι εὐάρεστα”.
- Ιω. 8,30 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.
- Ιω. 8,30 Ἐνὼ δε ἐδίδασκεν αὐτὰ ὁ Ἰησοῦς, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.
- Ιω. 8,31 Ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἐστε,
- Ιω. 8,31 Πρὸς αὐτοὺς, λοιπόν, τοὺς Ἰουδαίους πὺ εἶχαν πιστεῦσει, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς καὶ τα ἐξῆς· “ἐὰν σεις μείνετε ἀκλόνητοι εἰς τὴν διδασκαλίαν μου καὶ τὴν εφαρμόζετε εἰς τὴν ζωὴν σας, τότε θα εἰσθε ἀληθινοὶ μαθηταὶ μου
- Ιω. 8,32 καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.
- Ιω. 8,32 καὶ θα γνωρίσετε, ὅχι μόνον ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν μου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν προσωπικὴν σας πείραν, τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια θα σας ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν τυραννίαν καὶ τὸν

θάνατον, που φέρνει η αμαρτία”.

Ιω. 8,33 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε;

Ιω. 8,33 Εκείνοι δεν ενόησαν τα λόγια του, ενόμισαν ὅτι τους αποκαλεῖ δούλους ξένων κατακτητῶν, και με ἔξαψιν εἶπον· “ἡμεῖς εἴμεθα ἀπόγονοι του Ἀβραάμ προωρισμένοι να κατακτήσωμεν τον κόσμον και ποτέ ἕως τώρα δεν ἐγίναμεν δούλοι εις κανένα. Πως, λοιπόν, συ λέγεις ὅτι θα γίνετε ἐλεύθεροι;” (Και ἔλεγον αὐτά λησμονοῦντες ὅτι το ἔθνος των εις πολλούς κατακτητάς εἶχεν υποδουλωθή, ὅπως και τώρα στους Ρωμαίους).

Ιω. 8,34 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν δοῦλός ἐστι τῆς ἀμαρτίας.

Ιω. 8,34 Τους ἀπήντησεν ο Ἰησοῦς· “σας διαβεβαιῶνῶ ὅτι καθένας, που πράττει τὴν ἀμαρτίαν και μένει ἀμετανόητος εις τὴν ἀμαρτίαν, εἶναι δούλος τῆς ἀμαρτίας.

Ιω. 8,35 ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ιω. 8,35 Ο δε δούλος δεν μένει εις τὴν οἰκίαν του κυρίου του, κληρονόμος και ιδιοκτήτης. Ο Υἱὸς ὁμως μένει πάντοτε εις τὴν οἰκίαν, διότι ἔχει κληρονομικῶς ἀπὸ τον πατέρα του αὐτά τα δικαιώματα.

Ιω. 8,36 ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε.

Ιω. 8,36 Εὰν λοιπόν ο σαρκωθεὶς Υἱὸς του Θεοῦ σας ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν, τότε πράγματι θα εἰσθε ἐλεύθεροι.

Ιω. 8,37 οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.

Ιω. 8,37 Γνωρίζω ὅτι εἰσθε ἀπόγονοι του Ἀβραάμ. Ἀλλὰ δεν του ομοιάζετε και ζητεῖτε να με φονεύσετε, διότι ἡ διδασκαλία μου δεν εἰσχωρεῖ εις τὴν ψυχὴν σας, που εἶναι δούλῃ τῆς

αμαρτίας.

Ιω. 8,38 ἐγὼ ὃ ἐώρακα παρὰ τῷ πατρὶ μου λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἐωράκατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν ποιεῖτε.

Ιω. 8,38 Εγὼ ἐκεῖνο που ἔχω ἰδεῖ πλησίον του ουρανίου Πατρός μου αὐτό και διδάσκω. Και σεις αὐτό που εἶδατε και ἐμάθατε πλησίον του πατρός σας, τον οποίον δεν θέλω να ονομάσω, αὐτό κάνετε”.

Ιω. 8,39 ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ὁ πατήρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστι. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε.

Ιω. 8,39 Απεκρίθησαν και του εἶπαν· “ο πατήρ μας εἶναι ο Αβραάμ και ὄχι ἐκεῖνος τον οποίον υπονοεῖς συ”. Εἶπαν εἰς αὐτούς· “ἐάν πράγματι ἦσασθε τέκνα του Αβραάμ, θα ἐκάνατε τα ἔργα του Αβραάμ.

Ιω. 8,40 νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ οὐκ ἐποίησεν.

Ιω. 8,40 Τωρα δε ζητεῖτε να με φονεύσετε, ἄνθρωπον ο οποίος σας εἶπα την ἀλήθειαν, που ἔχω ἀκούσει ἀπὸ τον Θεόν. Αὐτό το ἐγκληματικὸν ἔργον ο Αβραάμ δεν το ἐκανε.

Ιω. 8,41 ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. εἶπον οὖν αὐτῷ· ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· ἓνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

Ιω. 8,41 Σεις πράττετε τα ἔργα του πατρός σας, δηλαδή του διαβόλου”. Εἶπαν τότε εἰς αὐτόν· “ἡμεῖς δεν ἔχομεν γεννηθῆ ἀπὸ παράνομον ἐπιμιξίαν με τους εἰδωλολάτρας. Δεν ἔχομεν πατέρα τον διάβολον. Ενα πατέρα ἔχομεν, τον Θεόν”.

Ιω. 8,42 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ ὁ Θεὸς πατήρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἤκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ’ ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ’ ἐκεῖνός με ἀπέστειλε.

- Ιω. 8,42 Απεκρίθη εις αυτούς ο Ιησούς· “εάν πράγματι ο Θεός ήτο πατήρ σας, θα αγαπούσατε εμέ· διότι εγώ έχω προέλθει από τον Θεόν και έχω έλθει εις σας με την ενανθρώπησίν μου. Διότι και στον κόσμον δεν ήλθα από τον ευατόν μου, αλλά με έστειλεν Εκείνος.
- Ιω. 8,43 διατί τήν λαλιάν τήν ἐμήν οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.
- Ιω. 8,43 Διατί δε δεν κατανοείτε και δεν δέχεσθε την διδασκαλίαν μου; Διότι, σας το λέγω εγώ, δεν ημπορείτε λόγω της αμαρτωλότητός σας να ακούετε με ηρεμίαν και με ευλάβειαν τα λόγια μου.
- Ιω. 8,44 ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ’ ἀρχῆς καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστηκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ.
- Ιω. 8,44 Σεις έχετε πατέρα τον διάβολον, από τον οποίον και κατάγεσθε και θέλετε να εκτελήτε τας πονηράς επιθυμίας του πατρός σας. Εκείνος από την αρχήν της δημιουργίας του ανθρώπου ήτο ανθρωποκτόνος και ποτέ δεν έχει σταθή ούτε και στέκεται εις την αλήθειαν, διότι δεν υπάρχει μέσα του, ούτε αλήθεια ούτε επιθυμία δια την αλήθειαν. Οταν λέγη το ψεύδος, το ανασύρει και το λέγει από τον ευατόν του, διότι είναι ψεύτης, και ο πατήρ και ο εφευρέτης του ψεύδους.
- Ιω. 8,45 ἐγὼ δὲ ὅτι τήν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετε μοι.
- Ιω. 8,45 Εγώ όμως λέγω πάντοτε την αλήθειαν, και εν τούτοις σεις δεν με πιστεύετε, διότι ακριβώς σεις είσθε τέκνα του ψεύτου διαβόλου.
- Ιω. 8,46 τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι;

- Ιω. 8,46 Ποίος από σας είναι δυνατόν να με ελέγξη έστω και δια την παραμικροτέραν αμαρτίαν; Εάν δε εγώ, καθό αναμάρτητος, λέγω πάντοτε την αλήθειαν, διατί σεις δεν με πιστεύετε;
- Ιω. 8,47 ό ών έκ τοϋ Θεοϋ τὰ ρήματα τοϋ Θεοϋ άκούει· διὰ τοϋτο ύμεΐς ούκ άκούετε, ότι έκ τοϋ Θεοϋ ούκ έστε.
- Ιω. 8,47 Εκείνος που κατάγεται από τον Θεόν, ακούει με προσοχήν και ευλάβειαν τα λόγια του Θεού· δια τούτο σεις δεν δίδετε σημασίαν στους λόγους του Θεού, διότι δεν είσθε από τον Θεόν”.
- Ιω. 8,48 άπεκρίθησαν οϋν οί Ιουδαΐοι καί είπον αύτῳ· ού καλῶς λέγομεν ήμεΐς ότι Σαμαρείτης είς σύ καί δαιμόνιον έχεις;
- Ιω. 8,48 Ωργισμένοι, διότι εθεώρησαν αυτά ύβριν εναντίον των οι Ιουδαίοι, απήντησαν και του είπαν· “καλά δεν λέγομεν ημεΐς, ότι είσαι Σαμαρείτης, δηλαδή εχθρός των Ιουδαίων, και ότι έχεις δαιμόνιον, που σε κινεί να λέγης αυτάς τας ύβρεις εναντίον μας;”
- Ιω. 8,49 άπεκρίθη Ίησοϋς· έγώ δαιμόνιον ούκ έχω, αλλά τιμῶ τόν πατέρα μου, καί ύμεΐς άτιμάζετέ με.
- Ιω. 8,49 “Εγώ δεν έχω δαιμόνιον, αλλά με όσα λέγω και πράττω, τιμῶ τον Πατέρα μου και σεις αντί να δεχθήτε όσα δια τον Πατέρα λέγω, με εξευτελίζετε και με υβρίζετε,
- Ιω. 8,50 έγώ δε ού ζητῶ τήν δόξαν μου· έστιν ό ζητῶν καί κρίνων.
- Ιω. 8,50 Δεν δίδω όμως σημασίαν εις τας ύβρεις σας, διότι εγώ δεν ζητώ να δοξασθῶ εκ μέρους των ανθρώπων. Υπάρχει ο Πατήρ, ο οποίος θέλει και ζητεί να με δοξάση και ο οποίος θα κρίνη ανάμεσα εις εμέ και εις σας.
- Ιω. 8,51 άμήν άμήν λέγω ύμϊν, εάν τις τόν λόγον τόν έμόν τηρήση, θάνατον ού μή θεωρήση εις τόν αίῶνα.
- Ιω. 8,51 Σας διαβεβαιώνω, ότι όποιος εφαρμόσει τα λόγια μου εις την ζωήν του, δεν θα αντικρύση ποτέ τον αιώνιον πνευματικόν θάνατον-δηλαδή τον χωρισμόν του από τον Θεόν-την αιωνίαν κόλασιν”.

- Ιω. 8,52 εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις, ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσῃται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα;
- Ιω. 8,52 Εἶπαν τότε εἰς αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι· “τώρα πλέον ἐκαταλάβαμε καλά, ὅτι ἔχεις δαιμόνιον. Ο Αβραάμ ἐπέθανε καὶ οἱ προφῆται ἐπέθαναν καὶ συ λέγεις· Οποῖος τηρήσῃ τὸν λόγον μου δεν θα παθάνῃ ποτέ;
- Ιω. 8,53 μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς;
- Ιω. 8,53 Μηπως εἶσαι συ ἀνώτερος ἀπὸ τὸν πατέρα μας τὸν Αβραάμ, ο οποίος ἐπέθανε; Καὶ οἱ προφῆται, που ἐτήρησαν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκεῖνοι ἐπέθαναν. Σαν ποιὸν ἐσύ θεωρεῖς τὸν εαυτὸν σου; Ποσὸν μεγάλον; Τί θέλεις νὰ μας παραστήσης;”
- Ιω. 8,54 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἑμαυτὸν, ἡ δόξα μου οὐδὲν ἐστίν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστι,
- Ιω. 8,54 Ἀπῆντησεν ὁ Ἰησοῦς· “ἐὰν ἐγὼ μόνος μου τιμῶ καὶ δοξάζω τὸν εαυτὸν μου, ἡ δόξα μου, δεν εἶναι τίποτε. Ὑπάρχει ὅμως ὁ Πατήρ μου, ὁ ὁποῖος με δοξάζει με τὰ θαύματα καὶ τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα κάνω, καὶ τὸν ὁποῖον σεις, που με περιφρονεῖτε, λέγετε ὅτι εἶναι Θεὸς σας.
- Ιω. 8,55 καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν. καὶ ἐὰν εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν ψεύστης· ἀλλ’ οἶδα αὐτόν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ.
- Ιω. 8,55 Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως δεν τὸν ἔχετε γνωρίσει. Εγὼ ὅμως τὸν γνωρίζω. Καὶ ἐὰν εἶπω ὅτι δεν τὸν γνωρίζω, θα εἶμαι ὅμοιος με σας, ψεύτης. Ἀλλὰ τὸν γνωρίζω πολὺ καλά καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ φυλάττω πάντοτε.
- Ιω. 8,56 Ἀβραάμ ὁ πατήρ ὑμῶν ἡγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν

τὴν ἐμήν, καὶ εἶδε καὶ ἐχάρη.

Ιω. 8,56 Ο Αβραάμ, ο πατέρας σας, γεμάτος αγαλλίασιν και χαράν επόθησε να ἴδῃ την ἡμέραν της ενανθρωπήσεώς μου και την εἶδε και εχάρη”.

Ιω. 8,57 εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· πενήκοντα ἔτη οὕπω ἔχεις καὶ Ἀβραάμ ἐώρακας;

Ιω. 8,57 Του εἶπαν τότε οἱ Ἰουδαῖοι· “δεν ἔχεις ἀκόμη οὔτε πενήντα ἐτῶν ηλικίαν και εἶδες τον Αβραάμ, που ἐζήσε ἐδῶ και δύο χιλιάδες χρόνια;”

Ιω. 8,58 εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμι.

Ιω. 8,58 Τους εἶπε τότε ο Ἰησοῦς· “σας διαβεβαιώνω, ὅτι πρὶν λάβῃ ὑπαρξιν ο Αβραάμ ἐγὼ υπάρχω. (Δηλαδή προαιωνίως υπάρχω)”.

Ιω. 8,59 ἤραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ’ αὐτόν. Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, καὶ παρῆγεν οὕτως.

Ιω. 8,59 Αγανακτησμένοι τότε οἱ Ἰουδαῖοι ἐπήραν λιθάρια, δια να ρίψουν ἐναντίον του. Ο δε Ἰησοῦς ἐχάθη ἀπὸ τα μάτια των και ἐβγήκεν ἀπὸ τας αὐλὰς του ναοῦ, περιπατώντας δια μέσου αὐτῶν ἀπαρατήρητος. Και ἐβάδιζεν ἐτσι, χωρὶς να τον βλέπουν.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 9

Ιω. 9,1 Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

Ιω. 9,1 Και καθὼς ἐπερνούσεν ο Κυριος κάποιον δρόμον της πόλεως, εἶδε ἓνα τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

Ιω. 9,2 καὶ ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ραββί, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;

- Ιω. 9,2 Και τον ηρώτησαν οι μαθηταί του, λέγοντες· “Διδάσκαλε, ποιός ημάρτησε, αυτός η οι γονεῖς του, δια να γεννηθῇ τυφλός; (Το πρώτο εἶναι αδύνατον, το δεύτερον εἶναι ἀδίκον. Τότε διατί ἐγεννήθη τυφλός;)”
- Ιω. 9,3 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ’ ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ.
- Ιω. 9,3 Ἀπῆντησεν ο Ἰησοῦς· “οὔτε αὐτός ημάρτησε οὔτε οι γονεῖς του. Ἀλλά ἐγεννήθη τυφλός, δια να φανερωθούνη, με την θαυματουργικήν θεραπείαν, τα ἔργα του Θεοῦ.
- Ιω. 9,4 ἐμέ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νύξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι.
- Ιω. 9,4 Εγὼ πρέπει να ἐργάζωμαι τα ἔργα του Θεοῦ, ο οποίος με ἐστεῖλεν στον κόσμον, ἕως ὅτου εἶναι ἡμέρα. Ἐρχεται η νύκτα δηλαδή η ἐκδημία ἀπὸ τον κόσμον αὐτόν, κατὰ την οποίαν κανεὶς πλέον ἀπὸ τους ἀνθρώπους δεν ἡμπορεῖ να πραγματοποιῇ ἔργα.
- Ιω. 9,5 ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου.
- Ιω. 9,5 Εγὼ, ἐφ’ ὅσον εὐρίσκομαι στον κόσμον, εἰμαι φως του κόσμου με την διδασκαλίαν μου, με τα θαύματά μου, με την ζωὴν μου”.
- Ιω. 9,6 ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ
- Ιω. 9,6 Ἀφοῦ δε εἶπε αὐτὰ ἔπτυσσε κάτω, ἔκαμε πηλὸν καὶ ἔβαλε τον πηλὸν στους ὀφθαλμοὺς του τυφλοῦ
- Ιω. 9,7 καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλῳάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων.
- Ιω. 9,7 καὶ του εἶπε· “πήγαινε καὶ νίψου εἰς την δεξαμενὴν του Σιλῳάμ”-αὐτὸ το ὄνομα μεταφράζεται εἰς την ἐλληνικὴν ἀπεσταλμένος. Ἐπήγε τότε ἐκεῖνος καὶ ἐνίφθη καὶ ἦλθε στο

σπίτι του βλέπων.

Ιω. 9,8 Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν;

Ιω. 9,8 Οἱ γείτονες, λοιπὸν, καὶ ὅσοι τον ἐβλεπαν προηγουμένως ὅτι ἦτο τυφλός, ἔλεγον· “δεν εἶναι αὐτός, που ἐκάθητο καὶ ἐζητούσε ἐλεημοσύνην;”

Ιω. 9,9 ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ εἰμι.

Ιω. 9,9 Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι “αὐτός ἐστίν”. Ἄλλοι δὲ ὅτι “κάποιος ἄλλος, ὅμοιος με αὐτὸν εἶναι”. Εκείνος ὁμως ἔλεγεν ὅτι “ἐγὼ εἰμαι, ὁ τέως τυφλός”.

Ιω. 9,10 ἔλεγον οὖν αὐτῷ· πῶς ἀνεώχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί;

Ιω. 9,10 Τότε τον ἐρωτούσαν ἐκεῖνοι “πῶς ἀνοίχθησαν καὶ ἐθεραπεύθησαν τὰ μάτια σου;”

Ιω. 9,11 ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμούς καὶ εἶπέ μοι· ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα.

Ιω. 9,11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· “ἓνας ἄνθρωπος, λεγόμενος Ἰησοῦς, ἔκαμε πηλόν, μου ἄλειψε τοὺς ὀφθαλμούς καὶ μου εἶπε· Πηγαινὲς στὴν κολυμβήθρα τοῦ Σιλωὰμ καὶ νίψου. Ἐπήγα, ἐνίφθηκα καὶ ἀπέκτησα τὸ φῶς μου”.

Ιω. 9,12 εἶπον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος; λέγει· οὐκ οἶδα.

Ιω. 9,12 Τοὺς εἶπαν· “που εἶναι ἐκεῖνος;” Τοὺς λέγει· “δεν ξέρω”.

Ιω. 9,13 Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν.

Ιω. 9,13 Ὁδηγούν τότε τον τέως τυφλόν πρὸς τοὺς Φαρισαίους.

Ιω. 9,14 ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς.

Ιω. 9,14 Ἦτο δὲ Σάββατον, ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἔκαμε τὸν πηλόν καὶ

άνοιξε τα μάτια του τυφλού.

Ιω. 9,15 πάλιν οὖν ἡρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς
ἀνέβλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ
τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω.

Ιω. 9,15 Οἱ Φαρισαῖοι τὸν ἠρώτησαν καὶ αὐτοὶ πάλιν, πῶς
ἀπέκτησεν τὸ φῶς του. Εκείνος δὲ τοὺς εἶπεν· “ένας
ἄνθρωπος ἔβαλε πηλὸν ἐπάνω εἰς τὰ μάτια μου καὶ ἐγὼ
ἐνίφθηκα καὶ τώρα βλέπω”.

Ιω. 9,16 ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· οὗτος ὁ ἄνθρωπος
οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ.
ἄλλοι ἔλεγον· πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς
τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.

Ιω. 9,16 Ἐλεγον, λοιπὸν, μερικοὶ ἀπὸ τῶν Φαρισαίων· “αὐτὸς ὁ
ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διότι δὲν τηρεῖ τὴν
αργίαν τοῦ Σαββάτου”. Ἄλλοι ἔλεγον· “πῶς εἶναι δυνατόν
ένας ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος νὰ κάνη τέτοια καταπληκτικὰ
θαύματα;” Διχογνωμία καὶ διαίρεσις ἐγένε μεταξύ των.

Ιω. 9,17 λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι
ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; ὁ δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης
ἐστίν.

Ιω. 9,17 Λεγουν πάλιν στὸν τυφλόν· “συ τί λέγεις δια τὸν ἄνθρωπον
αὐτόν; Ζητούμεν τὴν γνώμην σου, διότι τοὺς ἰδικούς σου
οφθαλμούς ἄνοιξε”. Εκείνος ἀπήντησεν· “λέγω, ὅτι εἶναι
προφήτης”.

Ιω. 9,18 οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς
ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς
αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος

Ιω. 9,18 Δὲν ἐπίστευσαν οἱ Ἰουδαῖοι δι' αὐτόν ὅτι ἦτο τυφλὸς καὶ
εθεραπεύθη, ἕως ὅτου ἐκάλεσαν τοὺς γονεῖς του

Ιω. 9,19 καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς
ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν
ἄρτι βλέπει;

- Ιω. 9,19 και τους ηρώτησαν, λέγοντες· “αυτός είναι ο υιός σας, δια τον οποίον σεις λέγετε ότι εγεννήθη τυφλός; Πως λοιπόν τώρα βλέπει;”
- Ιω. 9,20 ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη·
- Ιω. 9,20 Ἀπήντησαν δε οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς εἶπαν· “ξέρομεν καλὰ ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ υἱὸς μας καὶ ὅτι ἐγεννήθη τυφλός.
- Ιω. 9,21 πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει.
- Ιω. 9,21 Πως ὁμως τώρα βλέπει δεν ξέρομεν, η ποιός του ἀνοιξε τα μάτια ημεῖς δεν γνωρίζομεν. Αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, ἐρωτήσατέ τον, καὶ αὐτὸς δια τον εὐατὸν του θα σας ομιλήσῃ”. (Δεν υπερασπίζονται οἱ γονεῖς τον Χριστόν, τον οποίον ἄλωστε καὶ δεν εἶχαν ιδεῖ, ἀλλ' οὔτε καὶ τον κατηγοροῦν. Αφίνουν τον υἱὸν των, καθὸ ἐνήλικον καὶ ἀρκετὰ ικανὸν να υπερασπισθῇ τον ευεργέτην του).
- Ιω. 9,22 ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἥδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται.
- Ιω. 9,22 Ὡμίλησαν δε ἔτσι οἱ γονεῖς του, διότι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἐπειδὴ ἀπὸ καιρὸν εἶχαν συμφωνήσῃ καὶ αποφασίσῃ οἱ ἄρχοντες των Εβραίων να διωχθῇ καὶ να μὴ γίνῃ δεκτὸς εἰς την συναγωγὴν, ὅποιος θα ὠμολογοῦσε ὅτι αὐτὸς που κάνει τα θαῦματα εἶναι ὁ Χριστός.
- Ιω. 9,23 διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.
- Ιω. 9,23 Δια τοῦτο καὶ οἱ γονεῖς του τυφλοῦ εἶπαν ὅτι “ὁ υἱὸς μας ἡλικίαν ἔχει, ἐρωτήσατέ τον”.
- Ιω. 9,24 ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς

οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀμαρτωλὸς ἐστίν.

Ιω. 9,24 Εκάλεσαν τότε δευτέραν φοράν τον ἄνθρωπον, που ἦτο τυφλὸς και του εἶπαν· “δόξασε τον Θεόν, ο οποίος σε εθεράπευσε, ἀλλὰ φυλάξου ἀπὸ τον ἄνθρωπον αὐτόν, τον ὁποῖον προηγουμένως ὠνόμασες προφήτην. Ἡμεῖς που μελετῶμεν το θέλημα του Θεοῦ, γνωρίζομεν καλὰ και διαβεβαιώνομεν ὅτι αὐτὸς ο ἄνθρωπος εἶναι ἀμαρτωλός”.

Ιω. 9,25 ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστίν οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὦν ἄρτι βλέπω.

Ιω. 9,25 Απῆντησε τότε ἐκεῖνος και τους εἶπε· “ἐάν εἶναι ἀμαρτωλός, δεν ηξεύρω, ἐνα μόνον ηξεύρω καλὰ· ὅτι ἐνὼ ἦμουν τυφλός, τώρα βλέπω”.

Ιω. 9,26 εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς;

Ιω. 9,26 Εἶπαν δε πάλιν εἰς αὐτόν· “τι σου ἔκαμε; Πῶς σου εθεράπευσε τα μάτια;”

Ιω. 9,27 ἀπεκρίθη αὐτοῖς· εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἤκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι;

Ιω. 9,27 Απῆντησεν εἰς αὐτούς· “προ ολίγου σας εἶπα και δεν το ἐπροσέξατε· διατί θέλετε πάλιν να ἀκούσετε τα ἴδια; Μηπως και σεις θέλετε να γίνετε μαθηταὶ του;”

Ιω. 9,28 ἐλοιδόρησαν αὐτόν καὶ εἶπον· σὺ εἶ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμέν μαθηταί.

Ιω. 9,28 Τον ὕβρισαν τότε και με περιφρόνησιν του εἶπαν· “συ εἶσαι μαθητὴς ἐκείνου. Ἡμεῖς ὁμως εἴμεθα μαθηταὶ του Μωϋσέως.

Ιω. 9,29 ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωϋσεῖ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν.

Ιω. 9,29 Ἡμεῖς οἱ μορφωμένοι και ἄρχοντες του λαοῦ, ξέρομεν ὅτι στον Μωϋσέα ὠμίλησεν ο Θεός. Αὐτὸς δε μας εἶναι ἄγνωστος και δεν γνωρίζομεν ἀπὸ που εἶναι και ἀπὸ που

έρχεται”.

Ιω. 9,30 ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς.

Ιω. 9,30 Ἀπήντησεν ὁ ἄνθρωπος καὶ τοὺς εἶπεν· “ἐδὼ εἶναι το παράδοξον· ὅτι σεις δεν ξέρετε ἀπὸ πού εἶναι, εἴν εἶναι ἀπὸ τον Θεόν ἢ ὄχι, καὶ ὁμως μου ἀνοιξε τα μάτια να βλέπω.

Ιω. 9,31 οἴδαμεν δὲ ὅτι ἀμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ’ ἐάν τις θεοσεβῆς ἢ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει.

Ιω. 9,31 Ξερομε δε ὅλοι πολὺ καλὰ, ὅτι ὁ Θεὸς ἀμαρτωλοὺς δεν ἀκούει, ἀλλὰ αν κανεῖς εἶναι θεοσεβῆς καὶ τὸ θέλημα του Θεοῦ πράττει αὐτόν ὁ Θεὸς ἀκούει.

Ιω. 9,32 ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξε τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου.

Ιω. 9,32 Ἀπὸ τότε δε πού υπάρχει ὁ κόσμος ἕως σήμερα δεν ἔχει ἀκουσθῇ ποτέ ὅτι εθεράπευσε κάποιος ἄνθρωπος τοὺς οφθαλμούς τυφλοῦ εκ γενετῆς.

Ιω. 9,33 εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν.

Ιω. 9,33 Ἐάν αὐτός δεν ἦτο σταλμένος ἀπὸ τον Θεόν, δεν θα ἠμπορούσε να κάνη οὔτε τὸ παραμικρόν θαύμα”.

Ιω. 9,34 ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον αὐτόν ἔξω.

Ιω. 9,34 Γεμάτοι ἀγανάκτησιν ἐκεῖνοι του ἀπήντησαν· “εκ γενετῆς συ εἶσαι ζυμωμένος ολόκληρος με τὰς ἀμαρτίας καὶ συ τολμάς να διδάσκης ἡμᾶς;” Καὶ τον ἐβγαλαν ἔξω ἀπὸ τον τόπον της συνεδριάσεώς των.

Ιω. 9,35 Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτόν ἔξω, καὶ εὐρὼν αὐτόν εἶπεν αὐτῷ· σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

Ιω. 9,35 Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι τον ἐβγαλαν ἔξω καὶ ὅταν τον εὐρήκε, του εἶπε· “συ παρ’ ὅλα ὅσα λέγουν οἱ ἄρχοντες των

- Εβραίων, πιστεύεις στον Υιόν του Θεού;”
- Ιω. 9,36 ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· καὶ τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν;
- Ιω. 9,36 Ἀπήντησεν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· “καὶ ποιός ἐίναι, Κυριε, δια πιστεύσω εἰς αὐτόν;”
- Ιω. 9,37 εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἑώρακας αὐτόν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν.
- Ιω. 9,37 Του εἶπε δε ο Ιησους· “και τον εἶδες και αὐτός που ομιλεῖ μαζή σου ἐκεῖνος ἐίναι”.
- Ιω. 9,38 ὁ δὲ ἔφη· πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.
- Ιω. 9,38 Αὐτός δε, φωτισθεῖς ἀπὸ χάριν Θεοῦ, εἶπε· “πιστεύω με ὅλην μου την ψυχὴν, Κυριε”· καὶ ἐπροσκύνησε αὐτόν ὡς ἀπεσταλμένος πράγματι ἀπὸ τον Θεόν.
- Ιω. 9,39 καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται.
- Ιω. 9,39 Εἶπε τότε ο Ιησους· “εγὼ ἦλθα στον κόσμον αὐτόν, δια να γίνῃ κρίσις καὶ διάκρισις μετὰ τῶν ἀνθρώπων, να ξεχωρίσουν οἱ ἀγαθοὶ ἀπὸ τους κακοὺς. Καὶ ἐτσι αὐτοὶ που θεωροῦνται ἀπὸ τους γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους ὅτι ἐίναι βυθισμένοι στο σκοτάδι της ἀγνοίας, ὅτι ἐίναι τυφλοὶ καὶ δεν βλέπουν, θα ἴδουν το φῶς της ἀληθείας. Καὶ ἐκεῖνοι που θεωροῦν τον εαυτὸν των φωτισμένον, θα καταντήσουν ἐνεκα της υψιλοφροσύνης των τυφλοὶ πνευματικῶς”.
- Ιω. 9,40 καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ’ αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν;
- Ιω. 9,40 Καὶ ἤκουσαν αὐτὰ μερικοὶ ἀπὸ τους Φαρισαίους, που ἐτύχε να βρίσκονται κοντὰ του, καὶ του εἶπαν· “μήπως εἴμεθα καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ πνευματικῶς;”
- Ιω. 9,41 εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ὅτι βλέπομεν· ἡ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

Ιω. 9,41 Τους είπε δε ο Ιησούς· “εάν ήσαστε τυφλοί και δεν
εγνωρίζατε τας Γραφάς, δεν θα είχατε αμαρτίαν. Τώρα
όμως λέγετε ότι· Γνωρίζομεν τας Γραφάς και βλέπομεν. Δια
τούτο η αμαρτία σας μένει ασυγχώρητος, επειδή γίνεται με
επίγνωσιν”.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 10

Ιω. 10,1 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας
εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων
ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής·

Ιω. 10,1 Σας διαβεβαιώνω, ὅτι ἐκεῖνος που δεν εἰσέρχεται εἰς τὴν
μάντραν τῶν προβάτων ἀπὸ τὴν θύραν, ἀλλὰ ἀνεβαίνει καὶ
πηδά, δια να μὴ τὸν ἀντιληφθῶν, ἀπὸ ἄλλο μέρος, εἶναι
κλέπτης καὶ ληστής”. (Εκεῖνος που γίνεται ποιμὴν τῶν
λογικῶν προβάτων ἀναξίως καὶ παρανόμως, εἶναι
ιερόσυλος ἐκμεταλλευτὴς καὶ τῶν πιστῶν καὶ τῆς
Εκκλησίας).

Ιω. 10,2 ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶ τῶν
προβάτων.

Ιω. 10,2 Εκεῖνος ὁμως, που εἰσέρχεται φανερά ἀπὸ τὴν θύραν, εἶναι
ὁ πραγματικὸς ποιμὴν τῶν προβάτων.

Ιω. 10,3 τοῦτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς
αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ’ ὄνομα καὶ
ἐξάγει αὐτά.

Ιω. 10,3 Εἰς αὐτὸν ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει τὴν θύραν, καὶ τὰ πρόβατα
ἀκούουν καὶ γνωρίζουν τὴν φωνὴν του, καὶ αὐτὸς καλεῖ τὰ
πρόβατα τὸ καθένα με τὸ ὄνομά του, καὶ τὰ βγάζει διὰ τὴν
βοσκήν.

Ιω. 10,4 καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν
πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν

τὴν φωνὴν αὐτοῦ·

Ιω. 10,4 Καὶ ὅταν βγάλῃ τα πρόβατά του ἀπὸ τὴν μάνδραν, πηγαίνει ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτὰ καὶ τα πρόβατα τὸν ἀκολουθοῦν, διότι γνωρίζουν τὴν φωνὴν του.

Ιω. 10,5 ἄλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ’ αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἄλλοτρίων τὴν φωνήν.

Ιω. 10,5 Ξενὸν ὅμως δὲν θὰ τὸν ἀκολουθήσουν, ἀλλὰ θὰ φύγουν ἀπὸ αὐτόν, διότι δὲν ἀναγνωρίζουν τὴν φωνὴν τῶν ξένων. Εἰμὲ, τὸν πραγματικὸν καὶ στοργικὸν ποιμένα, με γνωρίζουν, με ἀναγνωρίζουν καὶ με ἀκολουθοῦν τα πρόβατα. (Τους ψευδεῖς καὶ ιδιοτελεῖς ποιμένας δὲν ἔχουν τὴν διάθεσιν καὶ δὲν θέλουν νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν, διότι δὲν τοὺς ἀναγνωρίζουν ποιμένας τῶν)”.
Ιω. 10,6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ὃ ἐλάλει αὐτοῖς.

Ιω. 10,6 Αὐτὴν τὴν παραβολὴν τοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. Εἰκεῖνοι ὅμως δὲν ἐκατάλαβαν, τί ἐσήμαιναν αὐτὰ ποὺ τοὺς ἔλεγε.

Ιω. 10,6 Αὐτὴν τὴν παραβολὴν τοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. Εἰκεῖνοι ὅμως δὲν ἐκατάλαβαν, τί ἐσήμαιναν αὐτὰ ποὺ τοὺς ἔλεγε.

Ιω. 10,7 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

Ιω. 10,7 Δια τοῦτο καὶ πάλιν εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· “ἀληθινὰ καὶ εὐκρινὰ σας λέγω, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν τα πρόβατα μπαίνουν εἰς τὴν μάνδρα, δια νὰ εὕρουν ἀσφάλειαν καὶ ἀπὸ τὴν ὁποῖαν βγαίνουν δια τὴν βοσκήν.

Ιω. 10,8 πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ’ οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.

Ιω. 10,8 Οἱ ὅσοι ἤλθον πρὶν ἀπὸ ἐμὲ, χωρὶς κανεὶς νὰ τοὺς ἀναθέσῃ τὴν ποιμανσὶν τῶν προβάτων, ἀλλὰ αυθαίρετως μόνοι τῶν ἐπῆραν τὸ ἀξίωμα, αὐτοὶ ἦσαν κλέπται καὶ λησταί. Τα πρόβατα ὅμως δὲν τοὺς ἤκουσαν καὶ οὔτε τοὺς ἀκολούθησαν.

Ιω. 10,9 ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι’ ἐμοῦ ἐὰν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὕρήσει.

- Ιω. 10,9 Εγώ είμαι η θύρα. Δι' εμού εάν κανείς εισέλθη, θα σωθή. Και θα εισέλθη εις την μάνδραν, δια να εύρη ασφάλειαν και ανάπαυσιν, και θα βγη, όταν είναι καιρός βοσκής και θα εύρη τροφήν.
- Ιω. 10,10 ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν.
- Ιω. 10,10 Ο κλέπτης δεν ἔρχεται, εἰ μὴ μόνον δια να κλέψῃ και να σφάξῃ και να καταστρέψῃ. Τετοιοὶ ἦσαν οἱ κακοὶ ποιμένες του Ἰσραήλ. Εγὼ ὁμως ἦλθα, δια να ἔχουν τα πρόβατα ζωὴν, δια να ἔχουν με το παραπάνω την τροφήν των και κάθε τι καλὸν και χρήσιμον.
- Ιω. 10,11 ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων·
- Ιω. 10,11 Εγὼ εἰμαι ο ποιμὴν ο καλὸς και πονετικός. Ο ποιμὴν ο καλὸς και την ζωὴν του ἀκόμα θυσιάζει δια να προφυλάξῃ τα πρόβατα ἀπὸ κάθε κίνδυνον.
- Ιω. 10,12 ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφήσῃ τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.
- Ιω. 10,12 Ο μισθωτὸς δε βοσκός, που δεν εἶναι ἰδικὰ του τα πρόβατα και τα βόσκει μόνον και μόνον δια τον μισθὸν του, βλέπει τον λύκον να ἔρχεται και ἀφίνει τα πρόβατα και φεύγει. Και τότε ἀνενόχλητος ο λύκος ἀρπάζει, κατασπαράσσει και διασκορπίζει τα πρόβατα. (Οι ἀνάξιοι πνευματικοὶ ποιμένες, που ἔχουν το ἔργον των μόνον και μόνον ως προσδοφὸρον ἐπάγγελμα, δεν ενδιαφέρονται να προφυλάξουν τα λογικὰ πρόβατα ἀπὸ τον διάβολον και τα ὄργανά του).
- Ιω. 10,13 ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

- Ιω. 10,13 Ο μισθωτός βοσκός φεύγει, ακριβώς διότι είναι μισθωτός και δεν έχει καμμίαν διάθεσιν να εκθέσῃ εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν του δια τα πρόβατα, διότι δεν ενδιαφέρεται δι' αὐτά, παρὰ μόνον δια τον μισθόν του.
- Ιω. 10,14 ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν,
- Ιω. 10,14 Εγὼ εἰμαι ὁ καλὸς ποιμὴν καὶ γνωρίζω τὰ ἰδικὰ μου πρόβατα καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ ἰδικὰ μου.
- Ιω. 10,15 καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ καὶ ἐγὼ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.
- Ιω. 10,15 Ὡς με γνωρίζει καὶ με ἀγαπᾷ ὁ Πατὴρ καὶ ἐγὼ ἐπίσης γνωρίζω καὶ ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, ἔτσι γνωρίζω καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ πρόβατα, ἔτσι ἀγαπῶ καὶ ἀγαπῶμαι ἀπὸ τὰ πρόβατα, διὰ τοῦτο καὶ παραδίδω τὴν ψυχὴν μου εἰς θάνατον χάριν τῶν προβάτων.
- Ιω. 10,16 καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.
- Ιω. 10,16 Ἐχω καὶ ἄλλα πρόβατα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀπὸ αὐτὴν τὴν μάνδραν, δὲν ἀνήκουν στὸ ἔθνος τῶν Εβραίων. Καὶ ἐκεῖνα πρέπει ἐγὼ νὰ τὰ ὠδηγήσω καὶ νὰ τὰ ποιμάνω μαζὴ με τὰ ἄλλα ὡς καλὸς ποιμὴν. Καὶ ἐκεῖνα θὰ με γνωρίσουν καὶ ὅταν τὰ καλῶ θὰ ἀκούσουν τὴν φωνὴν μου, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα· καὶ θὰ γίνῃ ἔτσι μία ποίμνη, ἡ Ἐκκλησία, καὶ ἓνας ποιμὴν, ὁ Χριστός.
- Ιω. 10,17 διὰ τοῦτο ὁ πατὴρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.
- Ιω. 10,17 Διὰ τοῦτο ὁ Πατὴρ μου με ἀγαπᾷ, διότι ἐγὼ θυσιάζω τὴν ζωὴν μου πρὸς χάριν τῶν προβάτων, διὰ νὰ τὴν πάρω καὶ πάλιν με τὴν ἀνάστασίν μου καὶ νὰ εἰμαι ὁ αἰώνιος ποιμὴν καὶ ἀρχιερεὺς.
- Ιω. 10,18 οὐδεὶς αἶρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ'

ἐμαυτοῦ· ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω
πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ
τοῦ πατρὸς μου.

Ιω. 10,18 Κανείς δεν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ μου αφαιρέσῃ τὴν ζωὴν.
Ἀλλὰ ἐγὼ ἀπὸ τὸν εἰσαὶν μου καὶ τὴν θέλησίν μου θυσιάζω
αὐτήν. Ἐχω ἐξουσίαν νὰ δώσω τὴν ζωὴν μου, καὶ ἔχω
ἐξουσίαν νὰ τὴν πάρω πάλιν. Αὐτήν τὴν ἐντολὴν καὶ τὴν
ἐξουσίαν ἔχω λάβει καὶ ὡς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν Πατέρα μου”.

Ιω. 10,19 Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς
λόγους τούτους.

Ιω. 10,19 Ὑστερα, λοιπόν, ἀπὸ τοὺς λόγους αὐτοὺς τοῦ Κυρίου ἐγένετο
ἀντιγνωμία καὶ διαίρεσις μετὰ τῶν Ἰουδαίων.

Ιω. 10,20 ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται·
τί αὐτοῦ ἀκούετε;

Ιω. 10,20 Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔλεγον· “ἔχει δαιμόνιον, ἐνεκα τοῦ
οποίου εἶναι ἐκτὸς τοῦ εἰσατοῦ τοῦ καὶ παραλογίζεται. Τὶ τὸν
ἀκούετε;”

Ιω. 10,21 ἄλλοι ἔλεγον· ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι
δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν
ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;

Ιω. 10,21 Ἄλλοι ἔλεγον· “αὐτὰ τὰ λόγια δὲν εἶναι λόγια
δαιμονιζομένου. Ἐπειτα ἡμεῖς τὸν βλέπομεν νὰ κάνῃ καὶ
θαύματα· μήπως τὸ δαιμόνιον ἡμπορεῖ νὰ ἀνοίγῃ μάτια
τυφλῶν;”

Ιω. 10,22 Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ
χειμῶν ἦν·

Ιω. 10,22 Ἐγενε δε αργότερα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἡ εορτὴ τῶν
ἐγκαίνιων καὶ ἦτο χειμῶν, δηλαδὴ περὶ τὰ μέσα
Δεκεμβρίου.

Ιω. 10,23 καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ
Σολομώντος.

Ιω. 10,23 Καὶ περιπατοῦσε ὁ Ἰησοῦς μέσα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ

Σολομώντος.

Ιω. 10,24 ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως ποτε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπὲ ἡμῖν παρρησίᾳ.

Ιω. 10,24 Τον περιεκύκλωσαν, λοιπόν, οι Ιουδαῖοι και ἔλεγαν εἰς αὐτόν· “ἕως ποτε θα κρατῆς τὴν ψυχὴν μας μετέωρον; Ἐως ποτε θα μας κρατῆς εἰς ἀπορίαν και ἀγωνίαν; Ἐάν συ εἶσαι πράγματι ὁ Χριστός που περιμένομεν, πες μας τὸ καθαρά και φανερά”.

Ιω. 10,25 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ·

Ιω. 10,25 Ἀπῆντησε εἰς αὐτοὺς ὁ Χριστός· “σας τὸ εἶπα και δεν πιστεύετε. Ἀλλὰ και τίποτε αν δεν σας εἶχα πη, τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ κάνω εν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς μου, αὐτὰ μαρτυροῦν δι' ἐμέ και ἀποδεικνύουν ὅτι εἶμαι ὁ Χριστός.

Ιω. 10,26 ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν.

Ιω. 10,26 Ἀλλὰ σεις δεν πιστεύετε οὔτε εἰς τὰ λόγια μου οὔτε εἰς τὰ ἔργα μου. Και τοῦτο, διότι λόγω τῆς κακῆς σας διαθέσεως και τῆς αμαρτωλῆς καταστάσεώς σας, δεν ἀνήκετε εἰς τὰ πρόβατά μου ὅπως σας εἶχα πη.

Ιω. 10,27 τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, κάγὼ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι,

Ιω. 10,27 Τα δικά μου πρόβατα ἀκούουν με χαράν και με υποταγὴν τὴν φωνὴν μου και ἐγὼ τὰ γνωρίζω ὅτι εἶναι δικά μου και με ἀκολουθοῦν.

Ιω. 10,28 κάγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἄρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου.

Ιω. 10,28 Και ἐγὼ ἀνταμείβων τὴν υπακοὴν των, τους δίδω τὴν αἰωνίαν ζωὴν και δεν θα χαθοῦν ποτέ και κανεῖς δεν θα τα

- αρπάξη από τα χέρια μου.
- Ιω. 10,29 ὁ πατήρ μου, ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ἐστί, καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς μου.
- Ιω. 10,29 Ο Πατήρ μου, ο οποίος μου ἔχει δώσει τα πρόβατα εἶναι ανώτερος και ισχυρότερος ἀπὸ ὅλους, εἶναι ο παντοδύναμος Θεός. Και κανεῖς, οὔτε αὶ λεγεῶνες των πονηρῶν πνευμάτων, δεν ἠμποροῦν νὰ ἀρπάξουν τα πρόβατα ἀπὸ το χέρι του.
- Ιω. 10,30 ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἓν ἐσμεν.
- Ιω. 10,30 Με την ἰδίαν δύναμιν και ἐξουσίαν και ἀγάπην ποιμαίνω και ἐγὼ και κρατῶ τα πρόβατα, διότι ἐγὼ και ο Πατήρ εἴμεθα ἓνα, ἔχομεν την αὐτὴν φύσιν και οὐσίαν, τα ἴδια ἀπειρα ιδιώματα”.
- Ιω. 10,31 Ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.
- Ιω. 10,31 Οταν οἱ Ἰουδαῖοι τον ἀκουσαν νὰ λέγῃ ὅτι εἶνα ἓνα με τον Θεόν, ἐπήραν πάλιν λιθάρια, δια νὰ τον λιθοβολήσουν.
- Ιω. 10,32 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετε με;
- Ιω. 10,32 Ἀπήντησε τότε εἰς αὐτοὺς ο Ἰησοῦς· “πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα και ἔκανα εἰς ἐσὰς που προέρχονται ἀπὸ τον Πατέρα. Δια ποῖον ἀπὸ ὅλα εἰσθε ἐτοιμοὶ νὰ με λιθοβολήσετε;”
- Ιω. 10,33 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν.
- Ιω. 10,33 Ἀπήντησαν εἰς αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· “δεν σε λιθοβολούμεν δια καλὸν ἔργον, ἀλλὰ δια την φοβερὰν βλασφημίαν που εἶπες, διότι ἐνῶ συ εἶσαι ἄνθρωπος, κάνστον εαυτὸν σου Θεόν και λέγεις ὅτι εἶσαι ἓνα με τον Θεόν”.
- Ιω. 10,34 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ

νόμῳ ὑμῶν, ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστε;

Ιω. 10,34 Τους ἀπήντησεν ὁ Ἰησοῦς· “στον νόμον σας, ἐκεῖ που ομιλεῖ ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς δικαστάς, δεν εἶναι γραμμένον· Εγὼ εἶπα, εἰσθε θεοί;

Ιω. 10,35 εἰ ἐκείνους εἶπε θεοὺς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή,

Ιω. 10,35 Εὰν ἡ Γραφή ὠνόμασε θεοὺς τοὺς δικαστάς ἐκείνους, τοὺς οὗτοι ἐκάλεσε εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον ὁ Θεός-καὶ δεν εἶναι δυνατόν νὰ καταλυθῇ ἡ Γραφή-

Ιω. 10,36 ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον, υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι;

Ιω. 10,36 εἰς ἐκεῖνον, τὸν οὗτον ὁ Πατὴρ καθιέρωσε διὰ τὸ μέγα ἔργον τοῦ Μεσσίας καὶ τὸν ἐστειλε ἐν τῷ κόσμῳ, σεις λέγετε ὅτι βλασφημεῖς, ἐπειδὴ εἶπα ὅτι εἰμαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Ιω. 10,37 εἰ οὐ ποιεῖ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου, μὴ πιστεύετε μοι·

Ιω. 10,37 Εὰν δεν κάνω τὰ υπερφυσικά ἔργα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἔργα τοῦ Πατρὸς μου, τότε μὴ πιστεύετε εἰς ἐμέ.

Ιω. 10,38 εἰ δὲ ποιεῖ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ.

Ιω. 10,38 Εφ' ὅσον ὁμως κάνω τὰ ἔργα τοῦ Πατρὸς μου, πιστεύσατε εἰς αὐτὰ τὰ ἔργα καὶ τότε θὰ ἐννοήσετε καλὰ καὶ θὰ πιστεύσετε εἰς ἐμέ καὶ θὰ βεβαιωθῆτε, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑπάρχω ἐν τῷ Πατρὶ, ὅπως καὶ ὁ Πατὴρ ζῇ καὶ ὑπάρχει ἐν ἐμοί”.

Ιω. 10,39 Ἐζήτουν οὖν πάλιν πιάσαι αὐτόν· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

Ιω. 10,39 Εζητούσαν καὶ πάλιν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν πιάσουν, ἀλλὰ αὐτὸς ἐφυγεν ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ χέρια τῶν.

Ιω. 10,40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

Ιω. 10,40 Καὶ ἀνεχώρησε πάλιν πέρα ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην, εἰς τόπον,

- ὅπου κατ' αρχάς εβάπτιζεν ο Ιωάννης και ἔμεινεν ἐκεῖ.
Ιω. 10,41 καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης
μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν, πάντα δὲ ὅσα εἶπεν
Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθὴ ἦν.
Ιω. 10,41 Καὶ πολλοὶ ἦλθαν πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον μεταξύ των ὅτι ο
Ιωάννης δεν ἔκαμε κανένα θαῦμα, ὅλα δε ὅσα ο Ιωάννης
εἶπε δι' αὐτὸν ἀπεδείχθησαν ἀληθινά.
Ιω. 10,42 καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.
Ιω. 10,42 Καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 11

- Ιω. 11,1 Ἦν δὲ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς
κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.
Ιω. 11,1 Ἦτο δε κάποιος ἀσθενής, ὀνόματι Λαζαρος, ἀπὸ τὴν
Βηθανίαν, ἀπὸ το χωρίον τῆς Μαρίας καὶ Μαρθας τῆς
ἀδελφῆς τῆς.
Ιω. 11,2 Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ καὶ ἐκμάξασα
τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἥς ὁ ἀδελφὸς
Λάζαρος ἠσθένει.
Ιω. 11,2 Ἡ δε Μαρία ἦτο ἐκείνη, που ἀλειψε τὸν Κύριον, ὀλίγας
ἡμέρας πρὸ τῆς σταυρώσεως, με μύρον καὶ ἐσπόγγισε τὰ
πόδια του με τὰ μαλλιά τῆς. Αὐτῆς λοιπὸν ὁ ἀδελφὸς
Λαζαρος ἦτο ἀσθενής.
Ιω. 11,3 ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι· Κύριε,
ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ.
Ιω. 11,3 Ἐστειλαν τότε αἱ δύο ἀδελφαὶ πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἀνθρώπους
να τὸν εἰδοποιήσουν, οἱ ὁποῖοι του εἶπαν ἐκ μέρους των·
“Κυριε, ἰδοὺ αὐτός, τὸν ὁποῖον τόσον πολὺ ἀγαπᾷς, εἶναι
ἀσθενής”.
Ιω. 11,4 ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι

πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα
δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς.

Ιω. 11,4 Οταν ὁμως ἤκουσεν ο Ιησοῦς τούτο, εἶπεν· “αὕτη η
ασθένεια δεν εἶναι για θάνατο, ἀλλά δια να φανῇ η δόξα
του Θεοῦ και να δοξασθῇ ο Υἱὸς του Θεοῦ με την ασθένειαν
αυτὴν, διότι θα δοθῇ ευκαιρία ἄλλο μεγάλο θαῦμα να
πραγματοποιηθῇ”.

Ιω. 11,5 ἡγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς
καὶ τὸν Λάζαρον.

Ιω. 11,5 Ο δε Ιησοῦς αγαποῦσε πολὺ ολόκληρον αὐτὴν την
οικογένειαν, δηλαδή την Μαρθαν και την ἀδελφὴν της και
τον Λαζαρον.

Ιω. 11,6 ὥς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν
τόπῳ δύο ἡμέρας·

Ιω. 11,6 Οταν, λοιπόν, ἤκουσεν ὅτι ο Λαζαρος ἀσθενεῖ, τότε μὲν
ἔμεινεν στον τόπον, ὅπου εὐρίσκετο, δύο ἀκόμη ἡμέρας.

Ιω. 11,7 ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· ἄγωμεν εἰς τὴν
Ἰουδαίαν πάλιν.

Ιω. 11,7 Ἐπειτα, αφοῦ ἐπέρασε και αὐτὸ το χρονικὸν διάστημα,
λέγει στους μαθητάς του· “ας πάμε πάλιν εἰς την Ιουδαίαν”.

Ιω. 11,8 λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· ραββί, νῦν ἐζήτουν σε
λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

Ιω. 11,8 Οἱ μαθηταί ὁμως του εἶπαν· “Διδάσκαλε, τώρα προ ολίγου
εζητούσαν οἱ Ιουδαῖοι να σε λιθοβολήσουν και συ πηγαίνεις
πάλιν ἐκεῖ;”

Ιω. 11,9 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας;
ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ
φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει·

Ιω. 11,9 Ἀπῆντησεν ο Ιησοῦς· “δώδεκα δεν εἶναι αἱ ὥραι της ἡμέρας;
Οποῖος περιπατεῖ κατὰ το διάστημα της ἡμέρας, δεν
σκοντάπτει, διότι βλέπει με το φῶς του κόσμου τούτου. (Ἡ
ἡμέρα της ζωῆς μου εξακολουθεῖ ἀκόμη και ἐγὼ προχωρῶ

Ιω. 11,10	ἐὰν δὲ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.
Ιω. 11,10	Εάν όμως κανείς περιπατή κατά την νύκτα, σκοντάπτει, διότι δεν υπάρχει εις αυτόν φως να τον φωτίζη. (Εις το σκοτάδι της αγνοίας και της πλάνης βαδίζουν όλοι όσοι επιμένουν εις την απιστίαν των και δεν θέλουν να δεχθούν το φως, που εγώ τους προσφέρω)”.
Ιω. 11,11	ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάзарος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνήσω αὐτόν.
Ιω. 11,11	Αὐτὰ εἶπε καὶ ἔπειτα τοὺς λέγει· “Ὁ Λάazaros, ὁ φίλος μας, ἔχει κοιμηθῆ· ἀλλὰ ἐγὼ πηγαίνω νὰ τον ἐξυπνήσω”.
Ιω. 11,12	εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται.
Ιω. 11,12	Οἱ μαθηταί, ἐπειδὴ ἐνόμισαν ὅτι πρόκειται περὶ φυσικοῦ ὕπνου, τοὺς εἶπαν· “Κυριε, ἐὰν ἔχη κοιμηθῆ, αὐτὸ εἶναι δείγμα ὅτι πηγαίνει καλύτερα καὶ θα σωθῇ ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν του”.
Ιω. 11,13	εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει.
Ιω. 11,13	Ο Ιησούς όμως ωμιλούσε δια τον θάνατον του Λαζάρου. Αλλ' εκείνοι ἐνόμισαν ὅτι ομιλεῖ περὶ του φυσικοῦ ὕπνου.
Ιω. 11,14	τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάzaros ἀπέθανε,
Ιω. 11,14	Τότε, λοιπόν, τοὺς εἶπε ὁ Ιησούς καθαρά· “Ὁ Λάazaros ἀπέθανε.
Ιω. 11,15	καὶ χαίρω δι’ ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ’ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.
Ιω. 11,15	Καὶ χαίρω γιὰ σας, διότι αὐτὸ τὸ γεγονός θα σας κάμῃ νὰ πιστεύσετε περισσότερο. Χαίρω διότι δεν ἤμουν ἐκεῖ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας του, διὰ νὰ του δώσω τὴν

υγείαν, αλλά πηγαίνω τώρα που είναι νεκρός, δια να τον αναστήσω και να ίδετε έτσι και σεις ένα άλλο μεγάλο θαύμα. Αλλά ας πάμε προς αυτόν”.

Ιω. 11,16 εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς· ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ’ αὐτοῦ.

Ιω. 11,16 Τότε, λοιπόν, ο Θωμάς-ο οποίος εις την ελληνικὴν λέγεται Δίδυμος-εἶπεν στους συμμαθητάς του· “ας πάμε και ημεῖς ἐκεῖ ὅπου περιμένουν οι εχθροὶ του να τον φονεύσουν, δια να πεθάνωμε μαζί του”.

Ιω. 11,17 Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

Ιω. 11,17 Οταν, λοιπόν, ἦλθεν ο Ιησοῦς, εὗρε τον Λαζαρον να ἔχη τέσσαρας πλεον ἡμέρας μέσα στον τάφον.

Ιω. 11,18 ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε,

Ιω. 11,18 Ἡ δε Βηθανία εὐρίσκετο κοντὰ εις τα Ἱεροσόλυμα, τρία περίπου χιλιόμετρα.

Ιω. 11,19 καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν ἵνα παραμυθῶνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.

Ιω. 11,19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τους Ἰουδαίους εἶχαν ἔλθει προς τας ἀδελφάς, Μάρθαν καὶ Μαρίαν, που τας εσυντρόφευαν κατὰ τας ἡμέρας ἐκεῖνας καὶ ἄλλοι, δια να τας παρηγορήσουν δια τον θάνατον του ἀδελφοῦ των.

Ιω. 11,20 ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο.

Ιω. 11,20 Ἡ Μάρθα λοιπόν μόλις ἀκουσε, ὅτι ἔρχεται ο Ιησοῦς, ἔτρεξε ἀμέσως να τον συναντήσῃ. Ἡ δε Μαρία ἐμενεν στο σπίτι.

Ιω. 11,21 εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἔτεθνήκει.

Ιω. 11,21 Εἶπε, λοιπόν, ἡ Μάρθα προς τον Ιησοῦν· “Κυριε, εἰ ἂν

- ήσουνα εδώ, δεν θα επέθαιναν ο αδελφός μου.
- Ιω. 11,22 ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεόν, δώσει σοι ὁ Θεός.
- Ιω. 11,22 Ἀλλὰ καὶ τώρα, ξέρω ὅτι ὅσα καὶ ἀν ζητήσῃς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, θα σου τα δώσῃ ὁ Θεός”.
- Ιω. 11,23 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.
- Ιω. 11,23 Λεγει εἰς αὐτήν ὁ Ἰησοῦς· “θα ἀναστηθῇ ὁ ἀδελφός σου”.
- Ιω. 11,24 λέγει αὐτῇ Μάρθα· οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
- Ιω. 11,24 Εἶπε τότε εἰς αὐτόν ἡ Μάρθα· “ξέρω ὅτι θα ἀναστηθῇ κατὰ τὴν γενικὴν ἀνάστασιν, κατὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην καὶ ἐπίσημον ἡμέραν”.
- Ιω. 11,25 εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ.
- Ιω. 11,25 Τῆς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· “ἐγὼ εἰμαι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ.
- Ιω. 11,26 ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ ΤΟΥΤΟ;
- Ιω. 11,26 Εκείνος που πιστεύει εἰς ἐμέ, καὶ ἀν πεθάνῃ σωματικῶς, θα ζῇ πνευματικῶς εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, θα λάβῃ δὲ ἀναστημένον, ἀφθαρτον καὶ αἰώνιον τὸ σῶμα τοῦ. Καὶ καθένας που ζῇ εἰς τὴν παρούσαν ζωὴν καὶ πιστεύει εἰς ἐμέ, δὲν θα πεθάνῃ ποτέ, ἀλλὰ θα ζῇ πνευματικῶς στὸν αἰῶνα, ὁ δὲ σωματικὸς τοῦ θάνατος θα εἶναι ἡ γέφυρα, που θα τὸν μεταφέρῃ εἰς τὴν αἰωνιότητα. Πιστεύς τούτο;”
- Ιω. 11,27 λέγει αὐτῇ· ναί, Κύριε, ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.
- Ιω. 11,27 Εἶπε εἰς αὐτόν ἡ Μάρθα· “ναὶ, Κυριε, ἐγὼ ἔχω πιστεύσει ὅτι συ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος σύμφωνα με τὰς προφητείας θα ἦρχετο στὸν κόσμον, δια νὰ σώσῃ τὸν κόσμον. Δι’ αὐτὸ καὶ πιστεύω ὅλα ὅσα λέγεις”.
- Ιω. 11,28 καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα εἰποῦσα· ὁ διδάσκαλος παρέστι

καὶ φωνεῖ σε.

- Ιω. 11,28 Και αφού εἶπεν αὐτὰ ἐφυγε, ἐκάλεσε την ἀδελφήν της και της εἶπε κρυφά· “ὁ Διδάσκαλος εἶναι ἐδῶ και σε φωνάζει”.
- Ιω. 11,29 ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχύ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.
- Ιω. 11,29 Εκείνη μόλις ἤκουσε, ἀμέσως σηκώνεται και ἔρχεται εἰς συνάντησίν του.
- Ιω. 11,30 οὐπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ’ ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπῆντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.
- Ιω. 11,30 Ο δε Ἰησοῦς δεν εἶχεν εἰσέλθει ἀκόμα στο χωρίον, ἀλλὰ ἔμεινε στον τόπον, ὅπου τον εἶχε προῦπαντήσῃ ἡ Μάρθα.
- Ιω. 11,31 οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ’ αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.
- Ιω. 11,31 Οἱ Ἰουδαῖοι, λοιπόν, που ἦσαν μαζὴ της στο σπίτι και την παρηγορούσαν, ὅταν εἶδαν τὴν Μαρίαν ὅτι εσηκώθη γρήγορα και ἐβγήκε ἔξω, τὴν ἠκολούθησαν λέγοντες ὅτι πηγαίνει στο μνημεῖον, δια να κλάψῃ ἐκεῖ τον ἀδελφόν της.
- Ιω. 11,32 ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτόν ἔπεσε αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός.
- Ιω. 11,32 Ἡ Μαρία ὁμως ἀμέσως μόλις ἦρθε στον τόπον, ὅπου εὐρίσκετο ὁ Ἰησοῦς, ὅταν τον εἶδε, ἔπεσεν εἰς τα πόδια του και του ἔλεγε “Κυριε, εἴ ἦσουν ἐδῶ, δεν θα μου ἐπέθαινε ὁ ἀδελφός”.
- Ιω. 11,33 Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν,
- Ιω. 11,33 Ο Ἰησοῦς ὅταν εἶδε αὐτὴν να κλαίῃ και τοὺς Ἰουδαίους, που εἶχαν ἐλθεῖ μαζὴ της, να κλαίουyn ἐπίσης, ἐπεβλήθη με μεγάλην δύναμιν ἐπὶ του ἐσωτερικοῦ του, δια να κρατήσῃ

- την συγκίνησιν, η οποία τον επλημμύριζε
Ιω. 11,34 καὶ εἶπε· ποῦ τεθείκατε αὐτόν;
Ιω. 11,34 και εἶπε με φωνήν ἡρεμον· “που τον ἔχετε βάλει;”
Ιω. 11,35 λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.
Ιω. 11,35 Και εκείνοι του λέγουν· “Κυριε, ἐλα να ιδῆς”. Και καθώς ἐπήγαιναν, ἐδάκρυσεν ο Ἰησοῦς ἀπὸ συμπάθειαν δια τον βαθύν πόνον των δύο ἀδελφών.
Ιω. 11,36 ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν·
Ιω. 11,36 Οι Ιουδαῖοι, ὅταν εἶδαν τα δάκρυα αὐτά ἔλεγαν· “για κῦτταξε, πόσον πολὺ τον ἀγαπούσε!”
Ιω. 11,37 τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· οὐκ ἠδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ;
Ιω. 11,37 Μερικοὶ δε ἀπὸ αὐτοῦς εἶπαν· “αὐτὸς που ἠνοιξε τα μάτια του ἐκ γενετῆς τυφλοῦ, δεν ἠμποροῦσε να κάμῃ κάτι ἐνωρίτερα, δια να μὴ ἀποθάνῃ και αὐτός; Διατί και ἐδῶ δεν ἔκανε θαῦμα, θεραπεύων την ἀσθένειαν του φίλου του; Εξαντλήθηκε ἡ δύναμις του;”
Ιω. 11,38 Ἰησοῦς οὖν, πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ’ αὐτῷ.
Ιω. 11,38 Ο Ἰησοῦς, λοιπόν, ἐπιβαλλόμενος συνεχῶς ἐπὶ του εαυτοῦ του, δια να μὴ ἐκδηλωθῇ ἡ συγκίνησίς του, ἔρχεται στο μνημεῖον. Αὐτὸ δε ἦτο ἓνα σπήλαιον και εἰς την εἰσοδὸν του εἶχε τοποθετηθῇ ἓνας βαρὺς λίθος.
Ιω. 11,39 λέγει ὁ Ἰησοῦς· ἄρατε τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα· Κύριε, ἥδη ὄζει· τεταρταῖος γάρ ἐστι.
Ιω. 11,39 Λεγει ο Ἰησοῦς· “σηκώστε τον λίθον αὐτόν”. Του λέγει ἡ ἀδελφὴ του νεκροῦ, ἡ Μάρθα· “Κυριε, μυρίζε πλέον, διότι εἶναι τέσσαρες ἡμέρες ἀποθαμένος”.

- Ιω. 11,40 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσης, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;
- Ιω. 11,40 Της λέγει ο Ἰησοῦς· “δεν σου εἶπα ὅτι ἐὰν πιστεύσης, θα ἴδης τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ, ὅπως αὐτὰ φαίνονται εἰς τὰ μεγάλα θαύματα ποὺ κάνω;”
- Ιω. 11,41 ἦσαν οὖν τὸν λίθον οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπε· πατερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου.
- Ιω. 11,41 Επήραν, λοιπόν, τὸν λίθον ἀπὸ τὴν εἰσοδὸν τοῦ σπηλαίου, ὅπου εἶχε τεθῇ ὁ πεθαμένος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσήκωσε τὰ μάτια τοῦ ἐπάνω καὶ εἶπε· “Πατερ μου, σ’ εὐχαριστῶ, διότι με ἤκουσες καὶ θα γίνῃ καὶ τοῦτο τὸ θαῦμα.
- Ιω. 11,42 ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας.
- Ιω. 11,42 Εγὼ ἐγνώριζα πολὺ καλὰ ὅτι πάντοτε με ἀκούεις, ἀλλὰ εἶπα αὐτό, δια νὰ ἀκούσῃ ὁ λαὸς ποὺ στέκεται ἐδὼ γύρω καὶ νὰ πιστέψουν ὅτι συ με ἔχεις στείλει”.
- Ιω. 11,43 καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω.
- Ιω. 11,43 Καὶ αφοῦ εἶπεν αὐτὰ ἐφώνησε με μεγάλῃ φωνῇ· “Λάζαρε ἐβγα ἔξω”.
- Ιω. 11,44 καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε ὑπάγειν.
- Ιω. 11,44 Καὶ ἀμέσως ἐβγήκεν ὁ πεθαμένος. Εἶχε δὲ τὰ πόδια καὶ τὰ χεῖρα τυλιγμένα με λωρίδες ἀπὸ σεντόνι καὶ τὸ πρόσωπον τυλιγμένο με ἓνα εἶδος πετσέτας, ὅπως ἐσυνήθιζαν νὰ σαβανώνουν τότε οἱ Εβραῖοι τοὺς νεκροὺς τῶν. Λεγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· “λύστε τὸν καὶ ἀφήστε τὸν μόνον, χωρὶς κανεῖς νὰ τὸν βοηθήσῃ, δια νὰ υπάγῃ στο σπίτι”.

- Ιω. 11,45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.
- Ιω. 11,45 Πολλοὶ τότε ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, ποὺ εἶχαν ἐλθεῖ νὰ ἐπισκεφθοῦν καὶ παρηγορήσουν τὴν Μαρίαν, ὅταν εἶδαν τὰ μεγάλα ἐκεῖνα θαύματα, ποὺ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.
- Ιω. 11,46 τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπηῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς.
- Ιω. 11,46 Μερικοὶ ὁμῶς ἄλλοι ἀπὸ αὐτοὺς, μοχθηροὶ καὶ ἀπιστοὶ, ἐπήγαν στοὺς Φαρισαίους καὶ τοὺς ἐγνωστοποίησαν ὅλα ὅσα ἔκαμεν ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς.
- Ιω. 11,47 συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον καὶ ἔλεγον· τί ποιοῦμεν, ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ;
- Ιω. 11,47 Τότε, λοιπὸν, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐκάλεσαν εἰς συνεδρίασιν τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου καὶ ἔλεγον· “τι κάνομεν τώρα; Πολλοὶ θα πιστεύσουν εἰς αὐτόν, διότι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς κάνει πολλὰ θαύματα.
- Ιω. 11,48 ἐὰν ἀφῶμεν αὐτόν οὕτω, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος.
- Ιω. 11,48 Εἰάν τον αφήσωμεν ἔτσι ἐλεύθερον, θα ἐξακολουθῇ νὰ κάνη θαύματα καὶ ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι θα πιστεύσουν ὅτι εἶναι ὁ Μεσσίας καὶ ὁ βασιλεὺς των. Εἶναι δε βέβαιον, ὅτι θα παρασυθοῦν εἰς ἐπανάστασιν καὶ τότε οἱ Ῥωμαῖοι θα ἐλθοὺν ἐναντίον μας καὶ θα καταλάβουν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ὅλον τὸ ἔθνος μας καὶ θα μας υποδουλώσουν πλήρως εἰς τὴν ἐξουσίαν των”.
- Ιω. 11,49 εἷς δὲ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν,
- Ιω. 11,49 Ἐνας δε ἀπὸ αὐτοὺς, Καϊάφας ὀνόματι, ποὺ ἦτο ἀρχιερεὺς

κατά το ιστορικόν εκείνο έτος, τους είπε· “σεις δεν ξέρετε τίποτε

Ιω. 11,50 ούδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.

Ιω. 11,50 οὔτε και συλλογίζεσθε ὅτι μας συμφέρει να θανατωθῇ ἓνας ἄνθρωπος δια τον λαόν και να μη χαθῇ ολόκληρον το ἔθνος”.

Ιω. 11,51 τοῦτο δὲ ἀφ’ ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἑνιαυτοῦ ἐκείνου προεφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους,

Ιω. 11,51 Και εἶπε τούτο, αὐτὴν την ἀλήθειαν, ὅχι ἀπὸ τον εἰατόν του, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἦτο ἀρχιερεὺς κατὰ το ἔτος ἐκεῖνο, ἐπροφήτευσε, χωρὶς να το καταλάβῃ, ὅτι ἔμελλε πράγματι ο Ἰησοῦς, σύμφωνα με το σχέδιον του Θεοῦ, να ἀποθάνῃ δια την σωτηρίαν του ἔθνους.

Ιω. 11,52 καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ’ ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν.

Ιω. 11,52 Και ὅχι μόνον δια την σωτηρίαν του Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους, ἀλλὰ και δια να συναθροίσῃ εἰς μίαν ποίμνην ὅλους τους διεσκορπισμένους εἰς την οἰκουμένην καλοπροαιρέτους ἐθνικοὺς, οἱ οἱοῖσι με την πίστιν εἰς αὐτόν θα ἐγίνοντο τέκνα του Θεοῦ.

Ιω. 11,53 ἀπ’ ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν.

Ιω. 11,53 Ὑστερα, λοιπόν, ἀπὸ την ἡμέραν ἐκείνην, που εἶπε αὐτὰ τα λόγια ο Καϊάφας, ἐπῆραν πλέον οριστικὴν την ἀπόφασιν τα μέλη του συνεδρίου να τον θανατώσουν.

Ιω. 11,54 Ἰησοῦς οὖν οὐκέτι παρρήσιᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν, κάκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

- Ιω. 11,54 Δια τούτο και ο Ιησούς δεν περιπατούσε πλέον φανερά μεταξύ των Ιουδαίων, αλλά ανεχώρησεν από εκεί και ήλθεν εις μίαν περιοχὴν πλησίον της ερήμου και συγκεκριμένα εις μίαν πόλιν, που ελέγετο Εφραίμ. Και εκεί έμενε με τους μαθητάς του.
- Ιω. 11,55 ἦν δέ ἐγγύς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς.
- Ιω. 11,55 Επλησίαζε δε το πάσχα των Ιουδαίων και πολλοί από τα διάφορα μέρη της Παλαιστίνης ανέβηκαν εις τα Ιεροσόλυμα, δια να εξαγνισθούν και καθαρισθούν από τον μολυσμόν της αμαρτίας προ του πάσχα, με διαφόρους τελετάς και θυσίας, όπως εσυνήθιζαν.
- Ιω. 11,56 ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ’ ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες· τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐορτήν;
- Ιω. 11,56 Αναζητούσαν, λοιπόν, τον Ιησούν και έλεγαν μεταξύ των καθώς εσύχναζαν και εστέκοντο εις τας αυλάς του ναού· “τι νομίζετε; Ταχα δεν θα έλθῃ εις την εορτήν;”
- Ιω. 11,57 δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολήν ἵνα ἐάν τις γινῶ ποῦ ἐστί, μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.
- Ιω. 11,57 Εἶχαν δε δώσει εντολήν οι αρχιερεῖς και οι Φαρισαῖοι, εἰάν κανεῖς μάθῃ που εἶναι ο Ιησούς, να το καταστήσῃ γνωστόν εις αυτούς, δια να τον συλλάβουν.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 12

- Ιω. 12,1 Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

- Ιω. 12,1 Ο δε Ιησούς, εξ ημέρας προ του πάσχα ήλθεν εις την Βηθανίαν, όπου ήτο ο Λαζαρος, ο οποίος είχε πεθάνει και τον οποίον είχε αναστήσει εκ νεκρών.
- Ιω. 12,2 έποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ.
- Ιω. 12,2 Παρέθεσαν, λοιπόν, εις αὐτὸν δείπνον ἐκεῖ και η Μαρθα υπηρετούσε. Ο Λαζαρος ήτο ένας από τους συνδαιτυμόνας.
- Ιω. 12,3 ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου.
- Ιω. 12,3 Εν τω μεταξύ η Μαρία επήρε μίαν λίτραν μύρου γνησίου και πολυτίμου, καμωμένου από το αρωματικόν φυτόν που λέγεται νάρδος, και αλειψε τα πόδια του Ιησού, τα οποία και εσπόγγισε κατόπιν με τας τρίχας της κεφαλῆς της. (Τούτο δε έκαμε από βαθείαν πίστιν προς τον Σωτήρα και από θερμήν ευγνωμοσύνην προς αὐτόν, που είχεν αναστήσει τον αδελφόν της). Ολο δε το σπίτι εγένισε από την ευωδίαν του μύρου.
- Ιω. 12,4 λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι·
- Ιω. 12,4 Λεγει τότε ένας από τους μαθητάς του Ιησού, ο Ιούδας, ο υιός του Σιμωνος ο Ισκαριώτης, ο οποίος μετ' ολίγον έμελε να τον παραδώση στους σταυρωτάς·
- Ιω. 12,5 διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;
- Ιω. 12,5 “διατί το μύρον αὐτό δεν επωλήθη ἀντί τριακοσίων δηναρίων, ἀντί εξήντα περίπου χρυσῶν λιρῶν και δεν εδόθη το ἀντίτιμόν του στους πτωχοῦς;”
- Ιω. 12,6 εἶπε δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ’ ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν.

- Ιω. 12,6 Είπε αυτό, όχι διότι είχε κανένα ενδιαφέρον δια τους πτωχούς, αλλά διότι ήτο κλέπτης, και είχε το κουτί των εισφορών, και εκρατούσε δια τον εαυτόν του τα χρήματα, που έρριπταν εις αυτό.
- Ιω. 12,7 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό.
- Ιω. 12,7 Εἶπε τότε ὁ Ἰησοῦς· “αφήστε ἡσυχὴν αὐτὴν τὴν γυναῖκα· ἐφύλαξε τὸ μύρον αὐτὸ σὰν νὰ προσηθάνετο καὶ τὸ ἐχρησιμοποίησε δι’ ἐμέ τὼρα, τὰς παραμονὰς τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου.
- Ιω. 12,8 τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ’ ἑαυτῶν, ἐμέ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
- Ιω. 12,8 Διότι τοὺς πτωχοὺς τοὺς ἔχετε πάντοτε μαζὴ σας, ἐμέ ὁμως δὲν με ἔχετε πάντοτε. Μετ’ ὀλίγον θὰ παραδοθῶ εἰς χεῖρας τῶν σταυρωτῶν μου”.
- Ιω. 12,9 Ἔγνων οὖν ὅχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ’ ἵνα καὶ τὸν Λάζαρρον ἴδωσιν ὃν ἠγείρην ἐκ νεκρῶν.
- Ιω. 12,9 Επληροφορήθηκε τότε πολὺς λαὸς ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εὐρίσκετο εἰς τὴν Βηθανίαν καὶ ἦλθαν ἐκεῖ, ὄχι μόνον διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἴδουν καὶ τὸν Λάζαρρον, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀναστήσει ἐκ νεκρῶν.
- Ιω. 12,10 ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρρον ἀποκτείνωσιν,
- Ιω. 12,10 Οἱ ἀρχιερεῖς ὅταν ἐπληροφορήθησαν αὐτά, ἀπεφάσισαν νὰ φονεύσουν καὶ τὸν Λάζαρρον,
- Ιω. 12,11 ὅτι πολλοὶ δι’ αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.
- Ιω. 12,11 διότι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἐπήγαν δι’ αὐτὸν εἰς τὴν Βηθανίαν καὶ ὅταν τὸν ἐβλεπαν ζωντανόν καὶ υγιή, ἀναστημένον ἐκ νεκρῶν, ἐπίστευαν στὸν Ἰησοῦν.
- Ιω. 12,12 Τῇ ἐπαύριον ὅχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν,

- ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,
Ιω. 12,12 Την ἄλλην ἡμέραν πολὺς λαός, που εἶχε ἔλθει δια την
εορτήν, ὅταν ἤκουσαν ὅτι ο Ἰησοῦς ἔρχεται εἰς τα
Ἱεροσόλυμα,
- Ιω. 12,13 ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν
αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.
- Ιω. 12,13 ἐπήραν εἰς τα χέρια των κλάδους ἀπὸ φοίνικας καὶ ἐβγῆκαν
να τον προῦπαντήσουν καὶ ἐφώναζαν· “δόξα καὶ τιμὴ εἰς
αὐτόν· εὐλογημένος καὶ δοξασμένος ας εἶναι αὐτός που
ἔρχεται ἐκ μέρους του Κυρίου, αὐτός που εἶναι ὁ ἐνδοξος
καὶ ἀληθινὸς βασιλεὺς του Ἰσραήλ.
- Ιω. 12,14 εὐρών δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ’ αὐτό, καθὼς
ἐστὶ γεγραμμένον·
- Ιω. 12,14 Εὐρήκε δε ο Ἰησοῦς ἓνα πουλᾶρι καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς
αὐτό, σύμφωνα με ἐκεῖνο που εἶναι γραμμένο εἰς τις
προφητείες·
- Ιω. 12,15 μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται
καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.
- Ιω. 12,15 Μη φοβάσαι, Ἱερουσαλήμ, κόρη της Σιών, ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς
σου ἔρχεται ταπεινός, γλυκὺς, γεμάτος ἀγάπην δια σε,
καθισμένος ἐπάνω εἰς πουλᾶρι ὄνου.
- Ιω. 12,16 Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον,
ἀλλ’ ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι
ταῦτα ἦν ἐπ’ αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν
αὐτῷ.
- Ιω. 12,16 Τὶ ἐσήμαιναν τα λόγια καὶ τα γεγονότα αὐτὰ δεν εἶχαν
ἐννοήσει οἱ μαθηταὶ του προηγουμένως, ἀλλ’ ὅταν ο Ἰησοῦς
με την θριαμβευτικὴν ἀνάστασιν του καὶ την ἐνδοξον
ἀνάληψίν του ἐδοξάσθη, τότε ἐθυμήθηκαν, ὅτι αὐτὰ ὅλα
εἶχαν γραφῇ ἀπὸ το Πνεῦμα του Θεοῦ δι’ αὐτόν καὶ εἰς την
ἐκπλήρωσιν αὐτῶν συνείργησαν αὐτοὶ καὶ ὁ λαός, χωρὶς να

το ενοούν.

Ιω. 12,17 Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

Ιω. 12,17 Κατὰ τὰς ὥρας τῆς μεγάλης ἐκείνης υποδοχῆς ὁ λαός, πού ἦτο μαζή του ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τοῦ μνημείου καὶ αὐτὸν ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν, ἐμαρτυροῦσε καὶ ἐπεβεβαίωνε εἰς τὰ ἄλλα πλήθη τὸ μεγάλο αὐτὸ θαῦμα.

Ιω. 12,18 διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

Ιω. 12,18 Δι' αὐτὸ δὲ καὶ τὰ πολλὰ πλήθη τοῦ λαοῦ τὸν προὑπήντησαν, διότι εἶχαν πληροφορηθῇ ἀπὸ αὐτόπτας μάρτυρας, ὅτι αὐτὸς εἶχε κάμει τὸ μεγάλο τοῦτο θαῦμα.

Ιω. 12,19 οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; Ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.

Ιω. 12,19 Οἱ Φαρισαῖοι εἶπον τότε μεταξὺ των· “βλέπετε ὅτι δὲν ὠφελεῖσθε τίποτε μετὰ τοῦ να ἀναβάλλετε τὴν σύλληψίν του; Ἰδοὺ ὅτι ὅλος ὁ κόσμος τώρα ἐπῆγε κοντὰ του”.

Ιω. 12,20 Ἦσαν δὲ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἐορτῇ.

Ιω. 12,20 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας μερικοὶ προσήλυτοι Ἕλληνες, οἱ ὅποιοι εἶχαν ἀνελθῇ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, δια να προσκυνήσωσιν κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα.

Ιω. 12,21 οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν.

Ιω. 12,21 Αὐτοί, λοιπόν, ἦλθαν στὸν Φίλιππον, πού κατήγετο ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας καὶ τὸν παρακαλοῦσαν, λέγοντες· “κύριε, θέλομεν να ἴδωμεν τὸν Ἰησοῦν καὶ να ομιλήσωμεν μαζὴ του”.

Ιω. 12,22 ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ·

- Ιω. 12,22 Ερχεται ο Φίλιππος και λέγει τούτο στον Ανδρέαν, μαζί δε κατόπιν, δια λόγους σεβασμού, ο Ανδρέας και ο Φίλιππος λένουν στον Ιησούν ότι οι Έλληνες θέλουν να τον ίδουν.
- Ιω. 12,23 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
- Ιω. 12,23 Ο δε Ιησούς απεκρίθη και τους εἶπε· “ἐφθασε τώρα η ωρισμένη ἀπὸ τον Θεόν ὥρα, δια να δοξασθῇ με την σταύρωσιν και την ἀνάληψίν του ο υἱὸς του ἀνθρώπου και να αναγνωρισθῇ ως Μεσσίας και Λυτρωτῆς ἀπὸ τους Έλληνας, οι οποίοι αὐτήν την στιγμὴν αντιπροσωπεύουν και ὅλον τον ἐθνικὸν κόσμον.
- Ιω. 12,24 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.
- Ιω. 12,24 Σας διαβεβαιώνω, ἐὰν ο κόκκος του σιταριοῦ δεν πέσῃ στο χῶμα και δεν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μένει μόνος. Ἐὰν ὁμως σπαρῇ και ταφῇ εἰς την γην, τότε βλαστάνει και φέρει πολὺν καρπὸν. (Ἔτσι και ἐγὼ θα ἀποθάνω ἐπὶ του σταυροῦ, δια να φέρω με την μεγάλην αὐτὴν θυσίαν πολλήν καρποφορίαν).
- Ιω. 12,25 ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.
- Ιω. 12,25 Εκείνος, που την ἀγαπᾷ την ζωὴν του και ἀποφεύγει να την θυσιάσῃ, ὅταν το καθήκον το ἐπιβάλλῃ, αὐτὸς θα την χάσῃ εἰς την αἰωνιότητα. Και εκείνος, που χάριν του καθήκοντός του δεν υπολογίζει την ζωὴν του στον κόσμον αὐτόν, θα την εξασφαλίσῃ και θα ἀπολαύσῃ την αἰώνιον ζωὴν.
- Ιω. 12 ,26 ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω, καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ.
- Ιω. 12,26 Οποῖος με υπηρετεῖ με πίστιν, ας με ἀκολουθήσῃ με αὐταπάρνησιν. Και ὅπου εἰμαι ἐγώ, μετὰ την σταύρωσιν εἰς

την αιωνίαν δόξαν, εκεί θα είναι και ο ιδικός μου διάκονος. Μαθετε δε και τούτο, ότι εκείνον που με υπηρετεί, θα τον δοξάση ο Πατήρ.

Ιω. 12,27 Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται, καὶ τί εἶπω; πατερ, σῶσον με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

Ιω. 12,27 Τώρα που πλησιάζει η μεγάλη ώρα του σταυρικού μου θανάτου, η ψυχή μου έχει ταραχθή από την τόσον φυσικήν οδύνην ἔνεκα του υψίστου αυτού μαρτυρίου. Και τι να εἶπω; Πατερ, γλύτωσέ με από την ὥραν αυτήν. Αλλά δια τούτο ακριβώς ἐφθασα εἰς την ὥραν αυτήν, δια να προσφέρω την μεγάλην λυτρωτικήν θυσίαν προς σωτηρίαν του κόσμου.

Ιω. 12,28 πατερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω.

Ιω. 12,28 Πατερ, με την θυσίαν και το ὅλον ἔργον μου, κάμε να δοξασθῇ το ὄνομά σου”. Ηλθε τότε φωνή από τον ουρανόν και εἶπε· “και ἐδόξασα το ὄνομά μου με ὅλην την μέχρι σήμερα αγιωτάτην ζωὴν σου και δράσιν σου και πάλιν θα το δοξάσω με την λυτρωτικήν θυσίαν σου και την ἐνδοξον ἀνάστασιν σου”.

Ιω. 12,29 ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν.

Ιω. 12,29 Ο λαός, που εστέκετο εκεί και ἤκουσε την φωνήν, ἔλεγεν ὅτι ἐγινε βροντή. Ἄλλοι ἔλεγαν ὅτι ἄγγελος ὠμίλησεν εἰς αὐτόν.

Ιω. 12,30 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· οὐ δι’ ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι’ ὑμᾶς.

Ιω. 12,30 Απήντησεν ο Ιησούς και εἶπε· “η φωνή δεν ἐγινε δι’ ἐμέ, ἀλλά ἐγινε για σας, δια να βεβαιωθήτε δηλαδή ὅτι πράγματι με ἐστείλε ο Θεός.

Ιω. 12,31 νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω·

Ιω. 12,31 Τώρα, που ἐγὼ θα σταυρωθῶ, κρίνεται ο κόσμος και θα

ξεχωρίσουν οι πιστοί από τους απίστους. Τώρα ο άρχων του αμαρτωλού τούτου κόσμου θα κρημνισθή από την εξουσίαν του, θα χάση τους υπηκόους του και θα ριφθή έξω.

Ιω. 12,32 κάγω ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν.

Ιω. 12,32 Τουναντίον ὅμως ἐγώ, ἐὰν υψωθῶ ἐπάνω στον σταυρόν και δια του σταυρού αναληφθῶ στους ουρανούς, όλους τους καλοπροαιρέτους Ιουδαίους και Ελληνας θα ἐλκύσω προς τον εαυτόν μου”.

Ιω. 12,33 τοῦτο δὲ ἔλεγε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.

Ιω. 12,33 Ἐλεγε δε τούτο, υποδουλώνων τον σταυρικόν θάνατον, με τον οποίον ἐπρόκειτο να πεθάνη.

Ιω. 12,34 ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

Ιω. 12,34 Ἀπήντησεν εἰς αὐτόν ο λαός· “ἡμεῖς ἐχομεν πληροφορηθῆ ἀπὸ τον νόμον ὅτι ο Χριστὸς μένει ἀθάνατος στον αἰῶνα· και πως συ λέγεις ὅτι πρέπει να υψωθῇ ἐπάνω στον σταυρόν ο υἱὸς του ἀνθρώπου; Ποῖος εἶναι αὐτὸς ο υἱὸς του ἀνθρώπου; Εἶναι ο Χριστὸς ἢ ὄχι;”

Ιω. 12,35 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ’ ὑμῶν ἐστι· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει.

Ιω. 12,35 Εἶπε τότε εἰς αὐτοὺς ο Ἰησοῦς· “ὀλίγον ἀκόμη χρόνον ἔχετε μαζὴ σας ἐμέ, που εἶμαι το φως του κόσμου· βαδίζετε, ἕως ὅτου ἔχετε το φως, δια να μη σας καταλάβῃ το σκοτάδι. Και ἐκεῖνος, που περιπατεῖ μέσα στο σκοτάδι, δεν ξέρει που πηγαίνει.

Ιω. 12,36 ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεῦετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς

γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ’ αὐτῶν.

Ιω. 12,36 Ἔως ὅτου ἔχετε μεταξύ σας το φως, πιστεύετε στο φως, δηλαδή εἰς ἐμέ, που εἶμαι το φως του κόσμου, δια να γίνετε και σεις παιδιά του φωτός, φωτισμένοι ἀπὸ την διδασκαλίαν μου”. Αὐτὰ ἐδίδαξεν ὁ Ἰησοῦς και ἐβγήκεν ἔξω ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ και ἐκρύβη ἀπὸ αὐτοὺς, δια να μη ἐξερεθίζωνται περισσότερο οἱ ἐχθροὶ του.

Ιω. 12,37 Τόσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν,

Ιω. 12,37 Καίτοι δε τόσα πολλὰ θαύματα εἶχε κάμει ἐνώπιόν των, δεν ἐπίστευαν ἀκόμη εἰς αὐτόν.

Ιω. 12,38 ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;

Ιω. 12,38 Δια να πραγματοποιηθῇ ἡ προφητεία του Ἡσαΐου, που εἶχεν εἶπει· “Κυριε, ποιὸς ἐπίστευσεν στο ἰδικόν μας κήρυγμα, που τους ἐκάμαμε να ἀκούσουν, και ἡ δύναμις του Κυρίου, με τα τόσα θαύματά της, εἰς ποῖον ἐφανερώθη;”

Ιω. 12,39 διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας·

Ιω. 12,39 Ἐνεκα δε αὐτῆς της σκληροκαρδίας των, δεν ἠμποροῦσαν να πιστεύσουν, διότι και πάλιν εἶχε προεῖπει ὁ Ἡσαΐας·

Ιω. 12,40 τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσονται αὐτοὺς.

Ιω. 12,40 “δια την κακίαν των παρεχωρησεν ὁ Θεὸς να τυφλωθοῦν τα μάτια της ψυχῆς των και να σκληρυνθῇ ἡ καρδίαν των, δια να μην ἴδουν με τα μάτια της ψυχῆς των τα θαυμαστά ἔργα και να μη ἐννοήσουν με την ἀσύνετον καρδίαν των και

- γυρίσουν μετανοημένοι εις εμέ, δια να τους θεραπεύσω”.
- Ιω. 12,41 ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ.
- Ιω. 12,41 Αυτὰ εἶπεν ὁ Ἡσαΐας, ὅταν εἰς ἓνα ἀποκαλυπτικὸν ὄραμα εἶδε ἐνδοξον τὸν Χριστὸν νὰ κάθεται εἰς ὑψηλὸν θρόνον καὶ ὠμίλησε ἔπειτα δι’ αὐτόν.
- Ιω. 12,42 ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται·
- Ιω. 12,42 Ομως καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχοντας ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὸν φόβον τῶν Φαρισαίων δὲν ὡμολογοῦσαν τὴν πίστιν τῶν, δια νὰ μὴ διωχθοῦν ἀπὸ τὴν συναγωγὴν καὶ γίνουν ἀποσυνάγωγοι.
- Ιω. 12,43 ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢ περὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.
- Ιω. 12,43 Καὶ τοῦτο, διότι εἶχαν ἀγαπήσει τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων περισσότερον, παρά τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν, ποὺ θὰ τοὺς ἐδίδεν ὁ Θεός.
- Ιω. 12,44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ πιστεύει εἰς ἐμέ, ἀλλ’ εἰς τὸν πέμψαντά με,
- Ιω. 12,44 Ὁ Ἰησοῦς δὲ ἐφώνησε δυνατὰ καὶ εἶπε· “ἐκεῖνος ποὺ πιστεύει εἰς ἐμέ, δὲν πιστεύει εἰς ἐμέ, ἀλλὰ στὸν Θεὸν ποὺ με ἐστείλει.
- Ιω. 12,45 καὶ ὁ θεωρῶν ἐμέ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με.
- Ιω. 12,45 Καὶ ἐκεῖνος ποὺ βλέπει ἐμέ με τὸ φῶς τῆς πίστεως, βλέπει ἐκεῖνον ποὺ με ἐστείλει.
- Ιω. 12,46 ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνη.
- Ιω. 12,46 Εγὼ φῶς πνευματικὸν ἦλθα στὸν κόσμον, δια νὰ μὴ μείνη στὸ σκοτάδι τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀμαρτίας κανένας ἀπὸ ἐκείνους ποὺ πιστεύουν εἰς ἐμέ.
- Ιω. 12,47 καὶ ἐὰν τίς μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ,

ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

Ιω. 12,47 Καὶ εἰάν τις ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου καὶ δὲν τοὺς πιστεύσῃ, ἐγὼ δὲν καταδικάζω αὐτόν. Διότι δὲν ἦλθα τώρα δια να κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλὰ δια να σώσω τὸν κόσμον.

Ιω. 12,48 ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρίνει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·

Ιω. 12,48 Αὐτός, που παρακούει εἰς ἐμὲ καὶ δὲν δέχεται τὰ λόγια μου, ἔχει ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος μέλλει να τὸν κρίνῃ· ἐκεῖνος δηλαδὴ που θα τὸν κρίνῃ καὶ θα τὸν δικάσῃ κατὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς κρίσεως, θα εἶναι ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἐκήρυξα.

Ιω. 12,49 ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε τί εἶπω καὶ τί λαλήσω·

Ιω. 12,49 Διότι ἐγὼ δὲν ἐδίδαξα τίποτε ἀπὸ τοῦ εὐατόν μου, ἀλλὰ ὁ Πατήρ, ὁ ὁποῖος με ἐστείλε στον κόσμον, ἐκεῖνος μου ἔδωκεν ἐντολὴν τι να εἶπω καὶ τι να διδάξω.

Ιω. 12,50 καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν. ἃ οὖν λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἶρηκέ μοι ὁ πατήρ, οὕτω λαλῶ.

Ιω. 12,50 Καὶ γνωρίζω ὅτι ἡ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ εἶναι ζωὴ αἰώνιος, διότι ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν. Εκείνα, λοιπόν, τα ὁποῖα ἐγὼ λαλῶ, σας τα διδάσκω, ὅπως ἀκριβῶς μοι τα ἔχει εἶπει ὁ Πατήρ.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 13

Ιω. 13,1 Πρὸ δὲ τῆς ἐορτῆς τοῦ πάσχα εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς.

- Ιω. 13,1 Προ της εορτής δε του Πασχα, επειδή εγνώριζεν ο Ιησούς καθαρώτατα, ότι έφθασε η προσδιωρισμένη από τον Θεόν ώρα, να προσφέρει την μεγάλη θυσίαν και να μεταβή από τον κόσμον αυτόν προς τον Πατέρα, και τώρα με στοργικωτάτην και τελεία αγάπην ηγάπησε τους μαθητάς του, τους οποίους καθό ιδικούς του ιδιαιτέρως είχε αγαπήσει στον κόσμον αυτόν.
- Ιω. 13,2 καὶ δείπνου γενομένου, τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου ἵνα αὐτὸν παραδῶ,
- Ιω. 13,2 Και όταν είχε ετοιμασθῇ το δείπνον, όταν πλέον και ο διάβολος είχε βάλει μέσα εις την καρδίαν του Ιούδα του Ισκαριώτου, υιού του Σιμωνος, την κακήν σκέψιν και απόφασιν, να τον παραδώσῃ στους εχθρούς του,
- Ιω. 13,3 εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει,
- Ιω. 13,3 ο Ιησούς, αν και εγνώριζε πολύ καλά ότι ο Πατήρ του είχε παραδώσει τα πάντα εις τα χέρια του και ότι από τον Θεόν ἐξῆλθε, δια να ἔλθῃ στον κόσμον και προς τον Θεόν τώρα επιστρέφει,
- Ιω. 13,4 ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτὸν.
- Ιω. 13,4 παρά το θείον και άπειρον μεγαλείον του, σηκώνεται από το τραπέζι, δια να αναλάβῃ έργον δούλου και βγάζει τα εξωτερικά του ενδύματα και αφού ἐπῆρε μίαν ποδιάν, ἐζώσθη με αυτήν.
- Ιω. 13,5 εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος.
- Ιω. 13,5 Επειτα ρίπτει νερό εις την λεκάνην, όπου ἔπλυναν τα πόδια οι άνθρωποι του σπιτιού και ἤρχισε να πλύνῃ τα πόδια των

μαθητών και να τα σπογγίζη με την πετσέτα, με την οποία ήτο ζωσμένος.

Ιω. 13,6 ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας;

Ιω. 13,6 Ερχεται, λοιπόν, και προς τον Σιμωνα Πετρον και λέγει εις αυτόν εκείνος· “Κυριε, συ ο Διδάσκαλος και ο Κυριος θα μου πλύνης τα πόδια;”.

Ιω. 13,7 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώση δὲ μετὰ ταῦτα.

Ιω. 13,7 Απήντησε ο Ιησούς και του εἶπε· “τι σημαίνει αυτό, το οποίον εγώ κάμνω, δεν το καταλαβαίνεις τώρα, θα το γνωρίσης και θα το εννοήσης ὕστερα ἀπὸ αυτά”.

Ιω. 13,8 λέγει αὐτῷ Πέτρος· οὐ μὴ νίψης τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ’ ἐμοῦ.

Ιω. 13,8 Λεγει εις αυτόν ο Πετρος· “ποτέ στον αἰῶνα τον ἅπαντα δεν θα δεχθῶ να μου πλύνης εσύ τα πόδια”. Απήντησεν εις αυτόν ο Ιησούς· “ἐάν δεν σου πλύνω τώρα τα πόδια, ἐάν με ταπεινοφροσύνην και εμπιστοσύνην εις ἐμέ δεν υπακούσης, δεν εἶναι δυνατόν να ἔχης πλέον μέρος μαζί μου”.

Ιω. 13,9 λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν.

Ιω. 13,9 Λεγει εις αυτόν ο Σιμων Πετρος· “Κυριε, ἐάν η ανυπακοή μου αὐτή πρόκειται να με χωρίση ἀπὸ σε, τότε πλύνε μου ὄχι μόνον τα πόδια, ἀλλὰ και τα χέρια και το κεφάλι”.

Ιω. 13,10 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὁ λελουμένος οὐ χρεῖαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ’ ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ’ οὐχὶ πάντες.

Ιω. 13,10 Του λέγει ο Ιησούς· “εκείνος που εἶναι λουσμένος εις ολόκληρον το σῶμα, δεν ἔχει ἀνάγκην παρὰ μόνον τα πόδια να πλύνη, που λερώνονται εὐκολα καθὼς βαδίζει στον δρόμον, διότι εἶναι καθαρὸς κατὰ το υπόλοιπον σῶμα. Και

σεις, παρά τας μικράς ατελείας που παρουσιάζετε, είσθε καθαροί πνευματικώς. Αλλά όχι όλοι”.

Ιω. 13,11 ἦδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε.

Ιω. 13,11 Και εἶπεν ο Κυριος ὅτι δεν είσθε καθαροί ὅλοι, διότι εγνώριζε εκείνον ο οποίος ἐμέλλε να τον παραδώση.

Ιω. 13,12 Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;

Ιω. 13,12 Οταν, λοιπόν, ἐπλυνε τα πόδια των και ξαναφόρεσε τα εξωτερικά του ενδύματα, εκάθισε πάλιν κοντά στο τραπέζι και τους εἶπε· “γνωρίζετε τι νόημα ἔχει αυτό, το οποίον ἔκαμα εις σας;

Ιω. 13,13 ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος, καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ.

Ιω. 13,13 Θα σας το εξηγήσω. Σεις με ονομάζετε, ο Διδάσκαλος και ο Κυριος και καλά λέτε. Διότι πράγματι εἰμαι.

Ιω. 13,14 εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας.

Ιω. 13,14 Εάν, λοιπόν, εγώ, ο Κυριος και ο Διδάσκαλος, ἐπλυνα τα πόδια σας, οφείλετε και σεις με ταπεινοφροσύνη και αγάπην να πλύνετε ο ἕνας του ἄλλου τα πόδια.

Ιω. 13,15 ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε·

Ιω. 13,15 Διότι εγώ σας ἔδωσα ἕνα τέλειον παράδειγμα, να πράττετε και σεις ὅπως και εγώ ἐπραξα εις σας.

Ιω. 13,16 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμπαντος αὐτόν.

Ιω. 13,16 Σας διαβεβαιώνω, ὅτι δεν υπάρχει δούλος ανώτερος ἀπὸ τον κύριόν του οὔτε απεσταλμένος μεγαλύτερος ἀπὸ

εκείνον, που τον έστειλε. Εγώ είμαι ο Κυριος και ο Διδάσκαλος, σεις δε οι δούλοι και οι Απόστολοί μου. Εάν εγώ τόσον εταπεινώθηκα απέναντί σας, ώστε να πλύνω τα πόδια σας και σεις, που είσθε σύνδουλοι και συνάδελφοι μεταξύ σας, πρέπει να υπηρετήτε ο ένας τον άλλον με πρόθυμον ταπεινοφροσύνην και αγάπην.

Ιω. 13,17

εί ταῦτα οἴδατε, μακάριοι έστε εάν ποιήτε αυτά.

Ιω. 13,17

Εάν καταλαβαίνετε καλά αυτά που σας είπα, θα είσθε μακάριοι, εάν τα εφαρμόζετε.

Ιω. 13,18

οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα οὓς ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, ὃ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμέ τὴν πτέρναν αὐτοῦ.

Ιω. 13,18

Και αυτά δεν τα λέγω δι' όλους σας, διότι δεν είσθε όλοι πρόθυμοι να τα τηρήσετε. Εγώ ευθύς εξ αρχής ξέρω πολύ καλά ποίας ποιότητας άνθρωποι ήσαν αυτοί τους οποίους εξέλεξα ως στενούς μου μαθητάς. Εγνώριζα πολύ καλά ότι και ένας ανάξιος εισεχώρησε μεταξύ σας, δια να εκπληρωθῇ έτσι η προφητεία της Γραφής· Εκείνος που τρώγει συνεχώς μαζί μου ως φίλος το ψωμί στο αυτό τραπέζι, εσήκωσε την πτέρναν του και με εκλώπησε.

Ιω. 13,19

ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι.

Ιω. 13,19

Σας αναγγέλω αυτά από τώρα, πριν πραγματοποιηθούν, ώστε όταν η προδοσία γίνη, να πιστεύσετε ότι εγώ είμαι ο Χριστός, δια τον οποίον όλα αυτά είχαν προαναγγείλει οι προφῆται.

Ιω. 13,20

ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃ λαμβάνων εάν τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει, ὃ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.

Ιω. 13,20

Σας διαβεβαιώνω, ότι εκείνος που δέχεται κάποιον που εγώ θα στείλω, δέχεται εμέ. Και εκείνος που δέχεται εμέ, δέχεται αυτόν που μ' έστειλε. Επομένως εκείνος που δέχεται σας τους μαθητάς και Αποστόλους μου, είναι ωσάν

να δέχεται εμέ και τον Πατέρα”.

Ιω. 13,21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐμαρτύρησε καὶ εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

Ιω. 13,21 Αφού εἶπε αὐτά ο Ἰησοῦς, ἐταράχθη ἐσωτερικῶς πολὺ, διότι εἶδε με ἀπέραντον λύπην το φρικτὸν κατάντημα του προδότου μαθητοῦ και καθαρά και ξάστερα ἐμαρτύρησε περὶ αὐτοῦ και εἶπε· “σας ἀποκαλύπτω και σας διαβεβαιώνω κατὰ τον πλέον ἐπίσημον τρόπον, ὅτι ἓνας ἀπὸ σας θα με παραδώσῃ”.

Ιω. 13,22 ἔβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει.

Ιω. 13,22 Ἐκύτταζαν τότε με ἀνησυχίαν και φόβον ο ἓνας τον ἄλλον οἱ μαθηταί και εὐρίσκοντο εἰς ἀπορίαν δια ποῖον τα ἔλεγε αὐτά ο Κύριος.

Ιω. 13,23 ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς·

Ιω. 13,23 Κατὰ την ὥραν ἐκείνην εἶχε γείρει στο στήθος του Ἰησοῦ ἓνας ἀπὸ τους μαθητάς του-ο Ἰωάννης-τον ὁποῖον ἰδιαιτέρως ἀγαποῦσε ο Ἰησοῦς.

Ιω. 13,24 νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος πυθέσθαι τίς ἂν εἴῃ περὶ οὗ λέγει.

Ιω. 13,24 Ἐκαμε, λοιπόν, νόημα εἰς αὐτόν ο Σίμων Πέτρος, να ἐρωτήσῃ ποῖός ἀράγε εἶναι αὐτός, δια τον ὁποῖον λέγει ο διδάσκαλος.

Ιω. 13,25 ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Ἰησοῦ λέγει αὐτῷ· Κύριε, τίς ἐστίν;

Ιω. 13,25 Αφού δε ἔπεσε με στοργήν και εὐλάβειαν ἐκεῖνος στο στήθος του Ἰησοῦ, τον ἠρώτησε· “Κυριε, ποῖός εἶναι ἐκεῖνος που θα σε παραδώσῃ;”

Ιω. 13,26 ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνός ἐστιν ὃς ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω. καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον δίδωσιν

Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτη.

- Ιω. 13,26 Απεκρίθη ο Ιησούς· “εἶναι ἐκεῖνος πρὸς τον οποίον ἐγώ, εἰς ἀπόδειξιν της ἀγάπης μου, θα του δώσω ψωμί, ἀφοῦ προηγουμένως το βουτήξω στον ζωμόν”. Καὶ ἀφοῦ πράγματι εβούτηξε στο πιάτο ἓνα κόμματι ψωμί, το ἔδωσεν στον Ἰούδαν τον Ἰσκαριώτην, τον υἱόν του Σιμωνος, δια να του δείξη με τον τρόπον αὐτόν, ὅτι καὶ αὐτήν ἀκόμη την στιγμὴν τον κατεδίωκε με την ἀγάπην καὶ το ἔλεός του.
- Ιω. 13,27 καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὃ ποιεῖς, ποιήσον τάχιον.
- Ιω. 13,27 Καὶ στον Ἰούδαν, ἀφοῦ ἐπῆρε το ψωμί ἀπὸ τα χέρια του Διδασκάλου, εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν ὁ σατανᾶς καὶ τον ἐκυρίευσεν ἐξ ολοκλήρου. Αδιόρθωτον καθὼς τον εἶδε ὁ Κύριος, του εἶπε· “αὐτὸ που πρόκειται να κάμῃς, κάμε το το ταχύτερον”.
- Ιω. 13,28 τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ·
- Ιω. 13,28 Αὐτόν τον τελευταῖον λόγον κανεῖς ἀπὸ τους μαθητάς, που ἐκάθητο στο τραπέζι, δεν ἐκατάλαβε, πρὸς ποῖον σκοπὸν τον εἶπε ὁ Κύριος.
- Ιω. 13,29 τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἀγόρασον ὧν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἐορτήν, ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῶ.
- Ιω. 13,29 Επειδὴ δὲ ὁ Ἰούδας εἶχε το κουτί του κοινού ταμείου, μερικοὶ ἐνόμισαν ὅτι του εἶπε ὁ Ιησούς· Ἀγόρασε αὐτὰ που μας χρειάζονται δια την ἐορτήν ἢ ὅτι του εἶπε να δώσῃ κάτι στους πτωχοὺς.
- Ιω. 13,30 λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος εὐθέως ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νύξ.
- Ιω. 13,30 Ὅταν, λοιπόν, ἐκεῖνος ἐπῆρε το ψωμί, ἐβγήκε ἀμέσως ἔξω ἀπὸ το υπερώον. Εἶχε δὲ πέσει πλέον ἡ νύκτα ὅταν ἡ

σκοτεινή και φρικτή νύκτα της αποστασίας και της προδοσίας είχε κυριεύσει τον Ιούδαν.

Ιω. 13,31 Ὅτε οὖν ἐξῆλθε, λέγει ὁ Ἰησοῦς· νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ.

Ιω. 13,31 Οταν, λοιπόν, ἔφυγε ο Ιούδας, τότε εἶπε ο Ιησούς· “τώρα, που το ἔργον της προδοσίας αρχίζει να πραγματοποιηῖται και η σταυρική λυτρωτική θυσία μου θα γίνῃ πραγματικότης, τώρα ἐδοξάσθη ο υἱὸς του ἀνθρώπου. Με την μέχρι σταυρικοῦ θανάτου δε υπακοήν του ἐδοξάσθη και ο Θεός.

Ιω. 13,32 εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν.

Ιω. 13,32 Εἰ δὲ ο Θεός ἐδοξάσθη δι' αὐτοῦ και ο Θεός θα δοξάσῃ αὐτόν κατ' ευθείαν δια του εαυτοῦ του και στον εαυτόν του με την ἀπειρον θεϊαν του δύναμιν και μεγαλειότητα, διότι θα τον ἀναστήσῃ και θα τον ἀνυψώσῃ ἐνδόξως και ως ἄνθρωπον εἰς την μακαριότητα και την λαμπρότητα του ουρανοῦ. Και θα τον δοξάσῃ ἐντος ολίγου.

Ιω. 13,33 τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι.

Ιω. 13,33 Παιδιά μου, ἀγαπημένα μου παιδιά, ολίγον ἀκόμη θα εἶμαι μαζὶ σας. Και ὅπως εἶπα στους Ἰουδαίους, ὅτι ἐκεῖ που πηγαίνω ἐγώ, δεν ἠμπορεῖτε σεις να ἐλθετε, το ἴδιο λέγω και εἰς σας τώρα, ὅτι δηλαδή θα με ἀναζητήσετε, ἀλλὰ δεν θα με εὑρετε, διότι ἐγώ θα εἶμαι στους ουρανοὺς, ἐνὼ σεις θα εὐρίσκεσθε ἐπὶ ἀρκετὸν ἀκόμη χρονικὸν διάστημα εἰς την γην, δια να κηρύξετε ως ἀπόστολοί μου την σωτηρίαν στους ἀνθρώπους.

Ιω. 13,34 ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Ιω. 13,34 Σας δίδω μίαν νέαν ἐντολήν· να ἀγαπάτε με ὅλην σας την δύναμιν ο ἕνας τον ἄλλον· ὅπως ἐγώ σας ἠγάπησα με πλήρη

και τελείαν αγάπην, ἔτσι και σεις με την ἴδιαν αγάπην
πρέπει να συνδέεσθε μεταξύ σας.

Ιω. 13,35 ἔν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἔμοι μαθηταί ἔστε, ἐὰν
ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.

Ιω. 13,35 Με αυτό θα μάθουν και θα πεισθούν ὅλοι ὅτι εἰσθε μαθηταί
μου, ἐάν ἔχετε αγάπην μεταξύ σας”.

Ιω. 13,36 λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαι μοι νῦν
ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι.

Ιω. 13,36 Λεγει εις αυτον ο Σιμων Πετρος· “Κυριε, που πηγαίνεις;”
Του απήντησεν ο Ιησούς· “ὅπου ἐγὼ πηγαίνω, συ δεν
ημπορεῖς τώρα να με ακολουθήσης. Ὑστερα δε, αφοῦ
τελειώσης την αποστολήν σου, θα με ακολουθήσης”.

Ιω. 13,37 λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι
ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω.

Ιω. 13,37 Του λέγει ο Πετρος· “Κυριε, διατί δεν ημπορώ τώρα να σε
ακολουθήσω; Εἶμαι ἐτοιμος και την μεγαλυτέραν θυσίαν να
προσφέρω και την ζωὴν μου να θυσιάσω προς χάριν σου,
ἐάν ἔτσι δεν θα χωρισθῶ ποτέ ἀπὸ σε”.

Ιω. 13,38 ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ
θήσεις! ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ
ἕως οὔ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

Ιω. 13,38 Του απήντησεν ο Ιησούς· “την ζωὴν σου θα θυσιάσης προς
χάριν μου! Σε διαβεβαιώνω ὅτι αὐτὴν την νύκτα δεν θα
λαλήσῃ ο πετεινός, μέχρις ὅτου συ με ἀπαρνηθῇς τρεις
φορές”.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 14

Ιω. 14,1 Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν
Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.

- Ιω. 14,1 Ἀς μη ταρασσεται ἡ καρδιά σας με αὐτὰ που ἀπόψε σας εἶπα, τὸσον δια τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα, ὅσον καὶ δια τὴν ἀρνήσιν τοῦ Πέτρου. Να ἔχετε πίστιν στὸν Θεόν, τὸν Παντοδύναμον προνοητὴν καὶ κυβερνήτην· να ἔχετε πίστιν καὶ εἰς ἐμέ τὸν Μεσσίαν, ὁ ὁποῖος καὶ μετὰ τὴν σταυρικὴν μου θυσίαν θα ἐξακολουθῶ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν να συμπαρίσταμαι στὸ ἔργον σας ὅλας τὰς ἡμέρας.
- Ιω. 14,2 ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν·
- Ιω. 14,2 Ἐκεῖ στὸν οὐρανόν, στὸ ἀπέραντον ἀνάκτορον τοῦ Πατρὸς μου, ὑπάρχουν πολλὰ πλούσια διαμερίσματα να δεχθῶν σας καὶ ὅλους τοὺς πιστοὺς. Ἐάν δεν υπήρχον, θα σας το ἔλεγα· ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ πηγαίνω ἐγὼ τώρα στὸν οὐρανόν, δια να ἀνοίξω ὡς πρωτοπόρος τὰς κλεισμένας πύλας τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ δια να ἐτοιμάσω δια σας τόπον.
- Ιω. 14,3 καὶ ἐάν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς ᾗτε.
- Ιω. 14,3 Καὶ ἐάν υπάγω ἐκεῖ καὶ ἐτοιμάσω δια σας τόπον, πάλιν θα ἔλθω ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκδημίας σας καὶ κατὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς δευτέρας παρουσίας καὶ θα σας πάρω κοντὰ μου, ὥστε να εἰσθε καὶ σεις ἐκεῖ, ὅπου καὶ ἐγὼ θα εἴμαι.
- Ιω. 14,4 καὶ ὅπου ἐγὼ υπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε.
- Ιω. 14,4 Καὶ τὸν τόπον ὅπου ἐγὼ πηγαίνω καὶ τὸν δρόμον που ὁδηγεῖ εἰς αὐτόν, τα γνωρίζετε, ὥστερα ἀπ' ὅσα σας ἔχω εἶπει”.
- Ιω. 14,5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ υπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι;
- Ιω. 14,5 Λεγεί εἰς αὐτόν ὁ Θωμᾶς· “Κυριε, δεν ξέρομε που πηγαίνεις. Καὶ ἐφ' ὅσον δεν γνωρίζομεν τὸν τόπον, στὸν ὁποῖον κατευθύνεσαι, πῶς εἶναι δυνατόν να γνωρίζωμεν καὶ τὸν

δρόμον που οδηγεί εις αυτόν;”

Ιω. 14,6 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι’ ἐμοῦ.

Ιω. 14,6 Του λέγει ο Ιησούς· “εγὼ εἰμαι ο ασφαλὴς δρόμος, που οδηγεῖ στον ουρανόν, εγὼ εἰμαι ἡ ἀπόλυτος καὶ καθαρὰ ἀλήθεια, που φωτίζει τον ἄνθρωπον δια τὴν σωτηρίαν, εγὼ εἰμαι ἡ ζωὴ καὶ ο χορηγὸς τῆς αἰωνίου ζωῆς δι’ ὅλους τοὺς πιστοὺς. Κανεῖς δε δεν ἡμπορεῖ να ἔλθῃ πρὸς τον Πατέρα, δια να ἀπολαύσῃ τὴν αἰώνιον ζωὴν, παρὰ μόνον δια μέσου ἐμοῦ.

Ιω. 14,7 εἰ ἐγνώκετέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκετε ἄν. καὶ ἀπ’ ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἐωράκατε αὐτόν.

Ιω. 14,7 Εάν εἶχατε γνωρίσει καλὰ ἐμέ, θα εἶχατε γνωρίσει καὶ τον Πατέρα. Ἀλλὰ ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα, αφοῦ σας στείλω το Πνεῦμα το Ἅγιον, θα γνωρίσετε τον Πατέρα καὶ θα τον ἴδετε με τὰ μάτια τῆς ψυχῆς σας”.

Ιω. 14,8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν.

Ιω. 14,8 Λεγει εις αυτον ο Φιλιππος· “Κυριε, δεῖξε μας τον Πατέρα, φανέρωσέ μας τὴν μεγαλοπρεπὴ δόξαν του, καὶ αὐτό μας φθάνει”.

Ιω. 14,9 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τοσοῦτον χρόνον μεθ’ ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἐωρακὼς ἐμέ ἐώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα;

Ιω. 14,9 Λεγει εις αυτον ο Ιησους· “τόσον καιρὸν εἰμαι μαζὴ σας, Φίλιππε, καὶ δεν με ἐγνώρισες ἀκόμη, ὅτι δηλαδὴ εἰμαι ο Υἱὸς του Θεοῦ, Θεὸς ὅπως ο Πατήρ; Εκείνος που εἶδε ἐμέ καὶ εἰσεχώρησε στο μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεώς μου, εἶδε τον Πατέρα. Καὶ πὼς συ λέγεις· Δεῖξε μας τον Πατέρα;

Ιω. 14,10 οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοὶ ἐστι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ’ ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατήρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.

- Ιω. 14,10 Δεν πιστεύεις ότι εγώ είμαι αχώριστα ενωμένος με τον Πατέρα, ότι είμαι και μένω μέσα στον Πατέρα και ότι ο Πατήρ είναι και μένει εις εμέ; Ακριβώς διότι είμαι ενωμένος με τον Πατέρα, τα λόγια τα οποία εγώ σας διδάσκω, δεν τα λέγω από τον εαυτόν μου, αλλά ο Πατήρ, ο οποίος μένει μέσα εις εμέ, ενεργεί δι' εμού όλα αυτά τα θαυμαστά έργα που βλέπετε και ακούετε.
- Ιω. 14,11 πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι.
- Ιω. 14,11 Να παραδεχθῆτε, λοιπόν, χωρίς καμμίαν επιφύλαξιν, και να το κάμετε σταθερόν φρόνημα, ότι εγώ μένω στον Πατέρα και ο Πατήρ μένει εις εμέ. Εάν δε τυχόν και κάποια αμφιβολία σας ἔλθῃ δι' αὐτά που εγώ λέγω, πιστέψατε τουλάχιστον από τα πολυάριθμα μεγάλα και θαυμαστά έργα μου.
- Ιω. 14,12 ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κάκεῖνος ποιήσῃ, καὶ μείζονα τούτων ποιήσῃ, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι,
- Ιω. 14,12 Σας διαβεβαιώνω ότι εκείνος που πιστεύει εις εμέ θα κάμῃ, χάρις εις αὐτήν την πίστιν του, τα μεγάλα και θαυμαστά έργα, τα οποία εγώ κάνω και ἀκόμη μεγαλύτερα ἀπὸ αὐτά, (ὅπως εἶναι ἡ θεραπεία τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὴν νόσον τῆς αμαρτίας και ἡ ἀνάστασις τῆς εις ζωὴν αἰώνιον). Ολα δε αὐτά με τὴν χάριν που θα πηγάζῃ ἀπὸ τὴν σταυρικὴν μου θυσίαν, διότι ἐγὼ πηγαίνω τώρα πρὸς τὸν Πατέρα μου, ἀφοῦ ετελείωσα τὸ ἔργον μου ἐπὶ τῆς γῆς.
- Ιω. 14,13 καὶ ὅ,τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ.
- Ιω. 14,13 Και κάθε τι που με πίστιν θα ζητήσετε ἐν τῷ ὀνόματί μου, θα το κάμω, δια να δοξασθῇ ἔτσι ο Πατήρ δια τοῦ Υἱοῦ.
- Ιω. 14,14 ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.
- Ιω. 14,14 Εάν, λοιπόν, ζητήσετε κάτι, επικαλούμενοι με πίστιν φωτισμένην και ζωντανήν τὸ ὄνομά μου, ἐγὼ θα το κάμω.

- Ιω. 14,15 Ἐὰν ἀγαπᾷτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε,
- Ιω. 14,15 Εἰάν με αγαπάτε, τηρήσατε τας εντολάς μου, διότι αυτό είναι απόδειξις και καρπός της αγάπης σας προς εμέ.
- Ιω. 14,16 καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα,
- Ιω. 14,16 Και εγώ θα παρακαλέσω τον Πατέρα και θα σας δώση εκείνος άλλον οδηγόν και Παράκλητον, δια να μένη μαζί σας αιωνίως.
- Ιω. 14,17 τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.
- Ιω. 14,17 Θα σας δώση το Αγιον Πνεύμα, το οποίον είναι η καθαρά και απόλυτος αλήθεια και φανερώνει την αλήθειαν στους καλοπροαιρέτους. Αυτό όμως ο κόσμος ο αμαρτωλός δεν ημπορεῖ να το πάρη, διότι δεν ἔχει ανοικτά τα μάτια της ψυχῆς και ἔνεκα τούτου δεν το βλέπει ούτε και το γνωρίζει. Σεις όμως το γνωρίζετε, διότι εγώ σας το εφανέρωσα και μένει πλησίον σας· ἔπειτα δε από την επιφοίτησίν του θα κατοική και μέσα εις τας ψυχὰς σας.
- Ιω. 14,18 οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.
- Ιω. 14,18 Δεν θα σας αφήσω εγώ ορφανούς και απροστάτευτους. Ερχομαι και πάλιν κοντά σας δια του Αγίου Πνεύματος.
- Ιω. 14,19 ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε.
- Ιω. 14,19 Ολίγον ακόμη καιρόν και ο κόσμος δεν θα με βλέπη, διότι δεν θα ζω εις την γην σωματικῶς, ὅπως τώρα. Σεις όμως με τα φωτισμένα από το Αγιον Πνεύμα μάτια της ψυχῆς σας θα με βλέπετε, διότι εγώ, καίτοι ἔντος ολίγου θα αποθάνω ἐπὶ του σταυροῦ, ζω και θα ζω αιωνίως. Και σεις θα ζήσετε την αιωνίαν ζωήν, που θα πάρετε από εμέ.
- Ιω. 14,20 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ κάγῳ ἐν ὑμῖν.

- Ιω. 14,20 Κατά την ημέραν εκείνην της επιφοιτήσεως του Αγίου Πνεύματος θα γνωρίσετε σεις καλά, ότι εγώ υπάρχω ολόκληρος μέσα στον Πατέρα ως Υιός και Θεός και σεις θα είσθε ηνωμένοι με εμέ και εγώ με σας, ώστε να αποτελούμεν ένα αδιάσπαστον πνευματικό σώμα.
- Ιω. 14,21 ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτὸν.
- Ιω. 14,21 Αυτό θα γίνη πραγματικότης, εφ' ὅσον θα με αγαπάτε και θα με υπακούετε, διότι εκείνος που γνωρίζει και κατέχει τας εντολάς μου και τας τηρεῖ, εκείνος πράγματι με αγαπά. Οποῖος δε με αγαπά θα αγαπηθῇ ἀπὸ τον Πατέρα μου, και ἐγὼ θα αγαπήσω αὐτὸν και με ἓνα τρόπον πνευματικόν και πειστικόν θα φανερώσω τον εαυτὸν μου εἰς εκείνον”.
- Ιω. 14,22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;
- Ιω. 14,22 Λεγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰούδας, ὄχι ὁ Ἰσκαριώτης· “Κυριε, πως ἐξηγεῖται, ὅτι τον εαυτὸν σου θα φανερώνης εἰς ἡμᾶς και ὄχι στον κόσμον;”
- Ιω. 14,23 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐὰν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ’ αὐτῷ ποιήσομεν.
- Ιω. 14,23 Του ἀπήντησε ὁ Ἰησοῦς και του εἶπεν· “ἡ ἐμφάνισίς μου ἐξαρτάται ἀπὸ την ἀγάπην, που θα ἔχουν οἱ ἄνθρωποι εἰς ἐμέ. Εἰάν κανεῖς με αγαπά, θα τηρήσῃ εἰς την ζωὴν του τας ἐντολάς μου, και ὁ Πατήρ μου θα τον αγαπήσῃ και θα ἐλθωμεν εἰς αὐτὸν και θα μεταβάλωμεν την καρδίαν του εἰς μόνιμον κατοικίαν μας, ὥστε αὐτός να εἶναι ὁ ἐμψυχος ναὸς του ζώντος Θεοῦ.

- Ιω. 14,24 ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός.
- Ιω. 14,24 Ἐξ ἀντιθέτου ἐκεῖνος που δεν με αγαπά, δεν τηρεῖ τους λόγους μου· μολονότι ο λόγος μου, τον οποίον ἀκούετε, δεν εἶναι ἰδικός μου, ἀλλὰ του Πατρός που με ἔστειλε.
- Ιω. 14,25 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων·
- Ιω. 14,25 Αυτά σας τα εἶπα τώρα, καθ' ὃν χρόνον μένω ἀκόμη μαζί σας.
- Ιω. 14,26 ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν.
- Ιω. 14,26 Ἀλλὰ ο Παράκλητος, το Ἅγιον Πνεῦμα, το οποίον ο Πατήρ θα στείλῃ ἐν τῷ ὀνόματί μου (δια να ἐπεκτείνῃ τὸ ἔργον μου εἰς τὴν οἰκουμένην καὶ μεταδώσῃ τὴν σωτηρίαν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν καλοπροαιρέτων) αὐτός θα σας διδάξῃ ὅλα καὶ θα σας υπενθυμίσῃ ὅλα ὅσα σας εἶπα.
- Ιω. 14,27 Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά μηδὲ δειλιάτω.
- Ιω. 14,27 Εγὼ φεύγω καὶ σας ἀφίνω τὴν εἰρήνην, σας δίδω τὴν ἀληθινὴν καὶ ἀναφαίρετον εἰρήνην, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἔχω ἀπὸ τον εαυτόν μου εἰς ἀπειρον βαθμόν. Δεν σας δίδω ἐγὼ ψευδὴ εἰρήνην, ὅπως δίδει ὁ κόσμος. Λοιπὸν ας μὴ ταρασσεται ἀπὸ ἐσωτερικὰς ἀνησυχίας ἡ καρδιά σας καὶ ας μὴ δειλιάσῃ ἐμπρὸς τοὺς ἐξωτερικοὺς κινδύνους, ἀφοῦ θα ἔχετε ἐμὲ καὶ τὴν εἰρήνην μου μέσα εἰς τὰς ψυχὰς σας.
- Ιω. 14,28 ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μου ἔστι·
- Ιω. 14,28 Ἦκούσατε ὅτι σας εἶπα, πηγαίνω πρὸς τὸν Πατέρα καὶ πάλιν ἔρχομαι κοντά σας. Ἐὰν εἶχατε πλουσίαν καὶ

σταθεράν αγάπην προς εμέ, θα εδοκιμάζατε μεγάλην χαράν, διότι σας είπα· Πηγαίνω προς τον Πατέρα. Διότι ο Πατήρ μου είναι ανώτερος από εμέ, επειδή εγώ τώρα έχω λάβει την ανθρωπίνη φύσιν και την μορφήν δούλου και συνεπώς ως άνθρωπος είμαι κατώτερος του Πατρός. Επειτα όμως από ολίγον θα αποκτήσω και ως άνθρωπος την θείαν δόξαν και μεγαλειότητα.

Ιω. 14,29 καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε.

Ιω. 14,29 Και τώρα σας τα έχω πει αυτά, πριν άκομα γίνουν, ώστε, όταν πραγματοποιηθούν, να πεισθήτε από τα πράγματα και να πιστεύσετε σταθερά εις εμέ.

Ιω. 14,30 οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν·

Ιω. 14,30 Δεν θα εἶπω πλέον πολλά μαζί σας. Δεν έχω τον καιρόν. Διότι τώρα ο διάβολος, που κυριαρχεί στον αμαρτωλόν κόσμον, ἔρχεται με μανίαν και λύσσαν εναντίον μου, δια να εξαπολύση τον μεγαλύτερον πειρασμόν και πόλεμον. Αλλά εις εμέ δεν ἔχει καμμίαν απολύτως εξουσίαν, κανένα απολύτως δικαίωμα.

Ιω. 14,31 ἀλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ. ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

Ιω. 14,31 Θα με παραδώση κατά παραχώρησιν του Πατρός στον σταυρικόν θάνατον και θα γίνη αφορμή, χωρίς να το θέλη, να μάθη ο κόσμος ότι εγώ αγαπῶ τον Πατέρα και ότι πράττω ακριβῶς σύμφωνα με την εντολήν του Πατρός, ο οποίος θέλει την σταυρικήν μου θυσίαν δια την σωτηρίαν των ανθρώπων. Σηκωθήτε, ας αναχωρήσωμεν από εδώ.

- Ιω. 15,1 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργὸς ἐστὶ.
- Ιω. 15,1 Εγὼ εἰμαι ἡ ἀληθινὴ κληματαριά (καὶ ὄχι ἡ παλαιὰ καὶ ἀκαρπὸς ἄμπελος τῆς Εβραϊκῆς συναγωγῆς, τὴν ὁποῖαν ὁ Πατὴρ μετέφερε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐφύτευσεν ἐδῶ, ὅπως λέγει καὶ ὁ ψαλμωδός). Εγὼ εἰμαι ἡ ἀληθινὴ ἄμπελος καὶ ὁ Πατὴρ μου εἶναι ὁ ἀμπελουργός.
- Ιω. 15,2 πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ.
- Ιω. 15,2 Καθε κλῆμα, που εἶναι ἐνωμένο με ἐμέ, ἀλλὰ δὲν φέρει καρπὸν, τὸ κόβει καὶ τὸ ἀφαιρεῖ ὁ Πατὴρ. Καθε κλῆμα, το ὁποῖον φέρει καρπὸν, τὸ καθαρίζει καὶ τὸ περιποιεῖται, δια να φέρῃ περισσότερον καρπὸν. (Καθε ἄνθρωπον, που λέγει ὅτι πιστεύει εἰς ἐμέ, ἀλλὰ δὲν ἔχει ὡς καρπὸν τῆς πίστεώς του τὴν ἀρετὴν, τὸν ἀποκόπτει καὶ τὸν ἀποχωρίζει ἀπὸ ἐμένα ὁ Πατὴρ. Εξ ἀντιθέτου, τὸν πιστόν, που ἔχει ἔργα ἀρετῆς, τὸν φωτίζει, τὸν ἐνισχύει, τὸν καθαρίζει, ὥστε να κάμῃ περισσότερα ἐνᾶρετα ἔργα).
- Ιω. 15,3 ἤδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν.
- Ιω. 15,3 Καὶ σεις χάρις εἰς τὴν διδασκαλίαν που σας ἔχω διδάξει, εἰσθε καθαροί, εἰσθε σαν πνευματικὰ κλῆματα περιποιημένα καὶ καρποφόρα.
- Ιω. 15,4 μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἂν ἐαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοί μείνητε.
- Ιω. 15,4 Μείνετε, λοιπόν, ἐνωμένοι με ἐμέ καὶ ἐγὼ με σας. Ὅπως τὸ κλῆμα δὲν ἠμπορεῖ ἀπὸ τὸν εαυτὸν τοῦ να φέρῃ καρπὸν, ἐὰν δὲν μείνῃ ἐνωμένον με τὴν κληματαριά, ἔτσι καὶ σεις δὲν ἠμπορεῖτε να πράττετε ἔργα ἀρετῆς, ἐὰν δὲν μείνετε

ενωμένοι με εμέ.

Ιω. 15,5 ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κάγῳ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.

Ιω. 15,5 Εγώ είμαι η κληματαριά και σεις είσθε τα κλήματα. Εκείνος που μένει ενσωματωμένος εις εμέ και εγώ εις αὐτόν, αὐτός και μόνον φέρνει πολὺν καρπὸν. Διότι χωρὶς εμέ, χωρὶς την σωτήριοιον χάριν μου και την ζωτικὴν ἐνέργειάν μου, δεν ημπορεῖτε να κάνετε τίποτε το αγαθόν.

Ιω. 15,6 ἐὰν μὴ τις μείνη ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται.

Ιω. 15,6 Οποιος δεν μείνει ενωμένος μαζί μου, ἔχει ἤδη πεταχθῆ ἔξω, ὅπως το ἀχρηστο κλῆμα και θα ξηραθῇ και ὅπως οι ἄνθρωποι μαζεῦουν τα κομμένα κλήματα, τα ρίπτουν στο πυρ και τα καίουν, ἔτσι και εκείνοι, που χωρισμένοι ἀπὸ ἐμέ μένουν ἀκαρποι και ἀχρηστοι, θα ριφθοῦν ἀπὸ τους ἀγγέλους στο πυρ της αιωνίου κολάσεως.

Ιω. 15,7 ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνη, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.

Ιω. 15,7 Εὰν μείνετε ενωμένοι μαζί μου και τα λόγια μου μείνουν ως θησαυρός της καρδιάς σας και κατεύθυνσις εις την ζωήν σας, κάθε τι αγαθόν που θέλετε, ζητήσατέ το και θα γίνη προς χάριν σας.

Ιω. 15,8 ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί.

Ιω. 15,8 Αυτή είναι η δόξα του Πατρός μου, να φέρετε σεις πολλούς καρπούς αρετῆς και να γίνετε ἄξιοι μαθηταί μου.

Ιω. 15,9 καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, κάγῳ ἠγάπησα ὑμᾶς· μέινετε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

Ιω. 15,9 Οπως με ἔχει αγαπήσει ο Πατήρ, ἔτσι και εγώ σας ηγάπησα. Μείνετε, λοιπόν, εις την αγάπην μου αὐτήν, να φανήτε ἄξιοι

αυτής.

Ιω. 15,10 ἂν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

Ιω. 15,10 Θα μείνετε δε εἰς τὴν ἀγάπῃ μου, εἴν φυλάξετε καὶ εφαρμόσετε εἰς τὴν ζωὴν σας τὰς ἐντολάς μου, ὅπως ἐγὼ ἔχω τηρήσει τὰς ἐντολάς τοῦ Πατρὸς μου καὶ μένω πάντοτε εἰς τὴν ἀπειρον ἀγάπῃν του.

Ιω. 15,11 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

Ιω. 15,11 Αὐτὰ σας τα εἶπα, δια να μεταδοθῇ καὶ μείνῃ εἰς σας ἡ ἰδικὴ μου χαρὰ καὶ να γίνῃ ἐτσι πλήρης καὶ τελεία ἡ χαρὰς σας.

Ιω. 15,12 αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς.

Ιω. 15,12 Επαναλαμβάνω καὶ τονίζω· αὕτη εἶναι ἡ ἰδικὴ μου ἐντολή, να ἀγαπάτε ο ἕνας τον ἄλλον, ὅπως καὶ ἐγὼ σας ἡγάπησα.

Ιω. 15,13 μεῖζονα ταύτης ἀγάπῃν οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.

Ιω. 15,13 Μεγαλυτέραν ἀγάπῃν ἀπὸ αὐτὴν κανεὶς δεν ἔχει, ὥστε τὴν ζωὴν του να δώσῃ χάριν των φίλων του.

Ιω. 15,14 ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε, ἂν ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Ιω. 15,14 Σεις δε, δια τους οποιους ἐγὼ θυσιάζομαι, εἰσθε φίλοι μου καὶ θα εἰσθε πάντοτε φίλοι μου, εἴν πράττετε ὅσα ἐγὼ σας παραγγέλλω.

Ιω. 15,15 οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ᾧ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς μου ἐγνώρισα ὑμῖν.

Ιω. 15,15 Δεν σας λέγω πλέον δούλους, διότι ο δοῦλος δεν γνωρίζει τι πράττει ο κύριός του. Σας ὠνόμασα δε καὶ σας ὀνομάζω φίλους μου, διότι κατέστησα εἰς σας γνωστά ὅλα ὅσα ἤκουσα ἀπὸ τον Πατέρα μου καὶ ἐπομένως ἔχετε πολλήν

- γνώσιν του τι πράττω και προς ποίον σκοπόν πράττω εγώ.
Ιω. 15,16 ούχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, ἵνα ὅ,τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν.
- Ιω. 15,16 Δεν με εξελέξατε σεις, ἀλλ' ἐγὼ σας ἐξέλεξα ἀνάμεσα ἀπ' ὅλους τους ἄλλους και σας ἔθεσα στο υψηλὸν ἔργον του Αποστόλου, δια να υπάγετε και κηρύξετε το Ευαγγέλιον και να κάμετε ἔτσι καρπὸν σαν τα καλά κλήματα της ἀμπέλου. Και ο καρπὸς σας αὐτός, η σωτηρία ἀθανάτων ψυχῶν, θα μένη αἰώνιος. Σας ἔδωσα το μέγα προνόμιον, ὥστε ο,τι ζητήσετε ἀπὸ τον Πατέρα εν τῷ ὀνόματί μου, να σας το δίδῃ.
- Ιω. 15,17 ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.
- Ιω. 15,17 Αυτὰς τας ἐντολὰς σας δίδω, να ἀγαπάτε ο ἕνας τον ἄλλον και να μένετε ἐνωμένοι και ἰσχυροὶ με την ἀγάπην αὐτήν.
- Ιω. 15,18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.
- Ιω. 15,18 Εἴαν ο πονηρὸς και κακὸς κόσμος σας μισή, μάθετε ὅτι ἐμὲ πρῶτα ἀπὸ σας ἔχει μισήσει.
- Ιω. 15,19 εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.
- Ιω. 15,19 Εἴαν σεις ἦσατε ἀπὸ τον ἀμαρτωλὸν κόσμον και εἶχατε την ἀμαρτωλὴν ζωὴν του κόσμου, τότε ο κόσμος θα σας ἀγαπούσε, διότι θα σας εθεωρούσε ως ἰδικούς του. Επειδὴ ὁμως δεν εἰσθε ἀπὸ τον κόσμον, ἀλλ' ἐγὼ σας ἐδιάλεξα ἀπὸ τον κόσμον, δια τοῦτο ο πονηρὸς και ἀμετανόητος κόσμος σας μισεῖ.
- Ιω. 15,20 μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν

ὑμέτερον τηρήσουσιν.

Ιω. 15,20 Να ενθυμήσθε δε τον λόγον, τον οποίον εγώ σας είπα· δεν υπάρχει δούλος ανώτερος από τον κύριόν του. Εάν εμέ κατεδίωξαν οι άνθρωποι του κόσμου, θα καταδιώξουν και σας· εάν εφύλαξαν τον λόγον μου, θα φυλάξουν και τον ιδικόν σας.

Ιω. 15,21 ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με.

Ιω. 15,21 Ἀλλά όλα αυτά θα κάμουν εις σας οι άνθρωποι δια την πίστιν, που έχετε εις εμέ να ομολογήτε και να κηρύσσετε το ὄνομά μου, διότι αυτοί δεν γνωρίζουν-διότι δεν θέλουν να γνωρίσουν-εκείνον που με έστειλε.

Ιω. 15,22 εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Ιω. 15,22 Εάν δεν είχα έλθει εις την γην και δεν τους είχα διδάξει την αλήθειαν, δεν θα είχαν αμαρτίαν δια την άγνοιαν και απιστίαν των αυτήν. Τωρα όμως δεν έχουν καμμίαν πρόφασιν, που να δικαιολογή την αμαρτίαν των. Δια τούτο και είναι υπεύθυνοι τιμωρίας εκ μέρους του Θεού.

Ιω. 15,23 ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ.

Ιω. 15,23 Διότι εκείνος που μισεῖ έμένα, μισεῖ και τον Πατέρα μου.

Ιω. 15,24 εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου.

Ιω. 15,24 Εάν δεν είχα κάμει εμπρός εις τα μάτια των τόσα και τέτοια υπερφυσικά έργα, τα οποία κανείς άλλος ποτέ δεν έκαμε, τότε δεν θα είχαν αμαρτίαν και ενοχήν. Τωρα όμως έχουν αμαρτίαν, διότι και είδαν τα έργα μου και εμίσησαν εμέ και τον Πατέρα μου, που με έστειλε εις την γην.

Ιω. 15,25 ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν.

Ιω. 15,25 Αυτό όμως συνέβη, δια να πραγματοποιηθῇ και ο

προφητικός λόγος, που είναι γραμμένος στον νόμον των, ότι με εμίσησαν δωρεάν.

Ιω. 15,26 ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ·

Ιω. 15,26 Όταν δε ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, τον οποίον ἐγὼ θα στείλω εἰς σας ἐκ μέρους τοῦ Πατρὸς, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, που εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ πηγὴ τῆς ἀληθείας καὶ τὸ οποίον ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν Πατέρα, ἐκεῖνος θα μαρτυρήσῃ δι' ἐμέ.

Ιω. 15,27 καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.

Ιω. 15,27 Καὶ σεις ἐπίσης θα δώσετε τὴν καλὴν μαρτυρίαν, διότι εἰσθε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μαζί μου καὶ εἶδατε καὶ ἀκούσατε ὅσα ἐγὼ ἐπραξα καὶ εἶπα καὶ τὰ οποία με τὸν φωτισμὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος θα ἐννοήσετε βαθύτερα καὶ θα τὰ κηρύσσεται με παρρησίαν.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 16

Ιω. 16,1 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

Ιω. 16,1 Αυτὰ σας τὰ εἶπα, δια νὰ μὴν κλονισθῆτε εἰς τὴν πίστιν σας, ὅταν θα ἀντικρύσετε τὸ μῖσος, που ὁ κόσμος αἰσθάνεται καὶ ἐκδηλώνει ἐναντίον μου.

Ιω. 16,2 ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Ιω. 16,2 Θα σας ἀποκόψουν καὶ θα σας ἀποκλείσουν ἀπὸ τὰς συναγωγὰς τῶν οἱ Εβραῖοι. Καὶ ἀκόμη περισσότερον, ἔρχεται ὥρα, κατὰ τὴν οποίαν καθένας που θα σας φονεύσῃ θα νομίσῃ ὅτι προσφέρει λατρείαν στὸν Θεόν. (Τυφλωμένοι οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν κακότητά των θα θεωροῦν εὐάρεστον στὸν Θεόν καὶ ἀξιέπαινον ἔργον τὸν φόνον σας).

- Ιω. 16,3 καὶ ταῦτα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ.
- Ιω. 16,3 Καὶ θα κάμουν ὅλα αὐτὰ ἐναντίον σας, διότι, ἐνεκα τῆς ἀμετανοήτου σκληροκαρδίας των, δεν ἐγνώρισαν τὸν Πατέρα οὔτε ἐμέ, μολονότι τόσα καὶ τόσα ἤκουσαν.
- Ιω. 16,4 ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην.
- Ιω. 16,4 Αὐτὰ ὁμως σας τα εἶπα, ὥστε ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, που θα τα βλέπετε νὰ πραγματοποιοῦνται, νὰ ἐνθυμήσθε τα λόγια μου, ὅτι δηλαδὴ ἐγὼ σας τα προεῖπα, δια νὰ μένετε σταθεροὶ καὶ ἀκαμπτοὶ εἰς τὴν πίστιν καὶ τὸ ἔργον σας. Δεν σας τα εἶπα δε ευθύς ἐξ ἀρχῆς, που σας ἐκάλεσα ὡς μαθητάς μου, διότι ἤμουνα κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ καὶ μέχρι σήμερα μαζί σας.
- Ιω. 16,5 νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με ποῦ ὑπάγεις!
- Ιω. 16,5 Τώρα δε πηγαίνω πρὸς Εκείνον, που με ἐστελεε. Καὶ διότι σεις εἰσθε βαρυμένοι ἀπὸ τὴν λύπην τοῦ χωρισμοῦ μας καὶ ἀπὸ τὰς δυσκολίας καὶ τοὺς διωγμούς, που σας προανήγγειλα, κανένας ἀπὸ σας δεν με ἐρωτᾷ, που πηγαίνεις!
- Ιω. 16,6 ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.
- Ιω. 16,6 Ἀλλὰ, διότι σας εἶπα αὐτὰ, ἡ λύπη ἐγέμισε τὴν καρδίαν σας.
- Ιω. 16,7 ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς·
- Ιω. 16,7 Εγὼ ὁμως σας λέγω τὴν ἀλήθειαν καὶ προσέξατέ την· εἶναι συμφέρον σας νὰ φύγω ἐγὼ, δια τοῦ σταυρικοῦ θανάτου, ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτόν. Διότι ἐὰν ἐγὼ δεν φύγω, ο

Παράκλητος δεν θα έλθῃ εἰς σας. Εὰν ὅμως προσφέρω τὴν μεγάλην θυσίαν καὶ πορευθῶ πρὸς τὸν Πατέρα, θα στείλω τὸν Παράκλητον εἰς σας.

Ιω. 16,8 καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.

Ιω. 16,8 Καὶ ὅταν ἐλθῇ ἐκεῖνος θα ἐλέγξῃ τὸν αμαρτωλὸν καὶ αμετανόητον κόσμον περὶ μίας μεγάλης ἁμαρτίας, τὴν ὁποῖαν ὁ κόσμος διαπράττει τώρα καὶ περὶ δικαιοσύνης, τὴν ὁποῖαν καταπατοῦν αὐτοὶ που ετοιμάζουν τὴν σταύρωσίν μου καὶ περὶ κατακρίσεως καὶ καταδίκης τοῦ διαβόλου.

Ιω. 16,9 περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ·

Ιω. 16,9 Περὶ ἁμαρτίας μὲν θα καταδικάσῃ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου, διότι μολονότι τόσα εἶδον καὶ ἤκουσαν δὲν πιστεύουν εἰς ἐμέ.

Ιω. 16,10 περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με·

Ιω. 16,10 Περὶ δικαιοσύνης δε, διότι ἀντίθετα πρὸς ὅσα ἐναντίον ἐμοῦ, ὡς εἴναι ἐγκληματίας, αποφασίζουν καὶ πράττουν οἱ σταυρωταὶ μου, θα ἀποδώσῃ δικαιοσύνην ὁ Παράκλητος καὶ θα ἀποδείξῃ ὅτι εἶμαι δίκαιος καὶ ὅτι πηγαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, διότι ἐτήρησα κατὰ πάντα τὸ θέλημά του καὶ ἐτσι σεις δὲν θα με βλέπετε πλέον με τὰ μάτια τοῦ σώματός σας.

Ιω. 16,11 περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται.

Ιω. 16,11 Περὶ δε τῆς κρίσεως θα ἀποδείξῃ ὁ Παράκλητος ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἔχει κριθῆ, καταδικασθῇ καὶ χάσῃ πλέον τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐπάνω εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Ιω. 16,12 Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι.

Ιω. 16,12 Ἐχω πολλὰ ἀκόμη νὰ σας εἰπῶ, ἀλλὰ δὲν ἠμπορεῖτε τώρα νὰ τα κρατήσετε καὶ νὰ τα ἐννοήσετε.

Ιω. 16,13 ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας,

ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

Ιω. 16,13 Οταν ὁμως ἐλθῇ ἐκεῖνος, δηλαδή το Πνεῦμα της αληθείας, θα σας οδηγήσῃ εἰς κάθε ἀλήθειαν, που αναφέρεται στο ἔργον της σωτηρίας. Διότι δεν θα ομιλήσῃ καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ τον εαυτὸν του, ἀσχετα ἀπὸ τον Πατέρα καὶ ἐμέ, ἀλλὰ θα εἴπῃ ὅσα ἀκούσῃ ἀπὸ τον Πατέρα καὶ θα σας ἀναγγεῖλῃ ὅσα πρόκειται νὰ συμβοῦν.

Ιω. 16,14 ἐκεῖνος ἐμέ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

Ιω. 16,14 Εκεῖνος θα δοξάσῃ ἐμέ, διότι ἀπὸ τον ιδικόν μου ἀπεριόριστον πλούτον θα λάβῃ καὶ θα τὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς σας.

Ιω. 16,15 πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

Ιω. 16,15 Ολα δε ὅσα ἔχει ὁ Πατήρ εἶναι ιδικά μου, δια τούτο καὶ σας εἶπα ὅτι ὁ Παράκλητος θα λάβῃ ἀπὸ τους ιδικούς μου θησαυρούς της σοφίας, οἱ οποίοι εἶναι καὶ του Πατρός καὶ θα ἀναγγεῖλῃ αὐτὰ εἰς σας.

Ιω. 16,16 μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα.

Ιω. 16,16 Ἀκόμη ολίγον χρόνον καὶ δε θα με βλέπετε πλέον με τὰ μάτια του σώματος· ἀλλὰ καὶ πάλιν ἔπειτα ἀπὸ μικρὸν χρόνον θα με ἴδετε, ἀμέσως δηλαδή μετὰ την ἀνάστασίν μου, καὶ θα με ἴδετε ἐπὶ πλέον με τὰ μάτια της ψυχῆς σας, διότι ἐγὼ πηγαίνω πρὸς τον Πατέρα, τον οποίον καὶ θα παρακαλέσω νὰ σας στείλῃ το Πνεῦμα το Ἁγίου”.

Ιω. 16,17 Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστὶ τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα;

Ιω. 16,17 Εἶπαν τότε μερικοὶ ἀπὸ τους μαθητάς του μεταξύ των· τι

σημαίνει αυτό που μας λέγει, ολίγον χρόνον και δεν θα με βλέπετε, και πάλιν έπειτα από ολίγο θα με ίδετε και ότι εγώ πηγαίνω προς τον Πατέρα;”

Ιω. 16,18 έλεγον ούν· τοῦτο τί έστιν ὃ λέγει τὸ μικρόν; οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ.

Ιω. 16,18 Ελεγαν λοιπόν· “τι σημαίνει αυτό το, μικρόν, που λέγει; Δεν εννοούμεν τι λέγει”.

Ιω. 16,19 έγνω ούν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ήθελον αὐτόν έρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ τούτου ζητεῖτε μετ’ ἀλλήλων ὅτι εἶπον, μικρόν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρόν καὶ ὤψεσθέ με;

Ιω. 16,19 Ο Ιησούς με την θείαν αυτού γνώσιν αντελήφθη ότι ήθελαν οι μαθηταί να τον ερωτήσουν και τους είπε· “συζητείτε μεταξύ σας περί αυτού που σας είπα, ότι δηλαδή ολίγον χρόνον και δεν θα με βλέπετε με τα μάτια του σώματος, και πάλιν ολίγον χρόνον και θα με ίδετε;

Ιω. 16,20 ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ’ ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται·

Ιω. 16,20 Σας πληροφορώ και σας διαβεβαιώνω, ότι σεις θα κλάψετε και θα θρηνήσετε δια τον σταυρικόν μου θάνατον, ο δε αμαρτωλός και αμετανόητος κόσμος θα χαρή. Σεις θα ληπηθήτε βέβαια, αλλά πολύ σύντομα η λύπη σας θα γίνη χαρά.

Ιω. 16,21 ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει, ὅτι ἤλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

Ιω. 16,21 Η γυναίκα όταν γεννά, έχει πόνους και λύπην, διότι ήλθε η ώρα της. Όταν όμως γεννήση το παιδί, τότε δεν ενθυμείται πλέον την θλίψιν και τους πόνους, ένεκα της χαράς που δοκιμάζει, διότι εγεννήθη άνθρωπος στον κόσμο.

- Ιω. 16,22 καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν.
- Ιω. 16,22 Καὶ σεις, λοιπόν, τώρα μὲν ἔχετε λύπην, πάλιν ὁμως θα σας ἴδω μετὰ τὴν ἀνάστασίν μου καὶ θα γεμίση ἡ καρδιά σας ἀπὸ χαρὰν, καὶ τὴν χαρὰν σας αὐτὴν κανεὶς δὲν ἡμπορεῖ νὰ σας τὴν ἀφαιρέσῃ.
- Ιω. 16,23 καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν· ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.
- Ιω. 16,23 Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ποὺ θα κατέλθῃ εἰς σας τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, δὲν θα με ἐρωτήσετε τίποτε, διότι θα σας ἔχῃ φωτίσει Ἐκεῖνο. Ἀληθῶς σας λέγω, ὅτι ὅσα ζητήσετε ἀπὸ τὸν Πατέρα μου ἐν τῷ ὀνόματί μου, θα σας τα δώσῃ.
- Ιω. 16,24 ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδέν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη.
- Ιω. 16,24 Ἔως τώρα δὲν ἔχετε ζητήσει τίποτε, ἐπικαλοῦμενοι τὸ ὄνομα ἐμοῦ, ποὺ εἶμαι ὁ αἰώνιος ἀρχιερεὺς καὶ μεσίτης ἰδικὸς σας πλησίον τοῦ Πατρὸς. Ἀπὸ ἐδῶ ὁμως καὶ πέρα νὰ ζητῆτε πάντοτε καὶ θα λαμβάνετε, διὰ νὰ εἶναι ἔτσι πλήρης καὶ τελεία ἡ χαρὰ σας ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Πατὴρ θα ἀκούῃ τὰς προσευχὰς σας.
- Ιω. 16,25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν.
- Ιω. 16,25 Αὐτὰ σας τα εἶπα με παραβολὰς καὶ ἀλληγορίας, κάπως συννεσιασμένα καὶ ἀσαφῆ, ἐπειδὴ ὅσον καθαρὰ καὶ ἀν σας τα εἶπω, δὲν εἴσθε ἀκόμη εἰς θέσιν νὰ τα ἐννοήσετε. Ἐρχεται ὁμως ὥρα, ὁπότε δὲν θα σας ομιλήσω πλέον με παραβολὰς καὶ ἀλληγορίες, ἀλλὰ θα σας ἀναγγεῖλω καθαρὰ καὶ ξάστερα τὰ περὶ τοῦ Πατρὸς καὶ τὰ ὁποῖα με τὸν φωτισμὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος θα τα ἐννοήσετε ἐντελῶς.

- Ιω. 16,26 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν·
- Ιω. 16,26 Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον θα ζητήσετε, ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὅτι θέλετε ἀπὸ τοῦ Πατέρα. Καὶ τότε δὲν σας λέγω ὅτι ἐγὼ θα παρακαλέσω τὸν Πατέρα γιὰ σας.
- Ιω. 16,27 αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.
- Ιω. 16,27 Καὶ τοῦτο διότι αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Πατὴρ μου σας ἀγαπᾷ, ἐπειδὴ καὶ σεῖς ἐχετε ἀγαπήσει ἐμὲ καὶ ἐχετε πιστεύσει ὅτι ἐγὼ ἐγεννήθην ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπὸ αὐτοῦ ἔχω σταλῆ στον κόσμον.
- Ιω. 16,28 ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.
- Ιω. 16,28 Μονογενὴς ἐγὼ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ἐβγήκα ἀπὸ τοῦ Πατέρα μετὰ τὴν ἐνανθρώπησίν μου καὶ ἦλθα στον κόσμον. Πάλιν ἀφίνω τὸν κόσμον καὶ πηγαίνω πρὸς τὸν Πατέρα”.
- Ιω. 16,29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἴδε νῦν παρρήσίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις.
- Ιω. 16,29 Λέγουσιν πρὸς αὐτόν οἱ μαθηταὶ τοῦ· “ἰδοὺ τώρα ομιλεῖς καθαρά, καὶ δὲν λέγεις καμμίαν δυσκολονόητον παραβολήν.
- Ιω. 16,30 νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ. ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες.
- Ιω. 16,30 Τώρα, που χωρὶς να σου εἰπῶμεν τίποτε εἶδες τὰς ἀπορίας μας, ἐπείσθημεν ὅτι γνωρίζεις τὰ πάντα καὶ δὲν ἔχεις ἀνάγκην να σου διατυπώσῃ κανεῖς τὴν ἐρώτησίν του, διὰ να γνωρίσῃς τί σκέπτεται. Ακριβῶς λόγῳ τῆς παγγνωσίας σου αὐτῆς πιστεύομεν ὅτι κατάγεισαι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπὸ αὐτοῦ ἔχεις σταλῆ στον κόσμον”.
- Ιω. 16,31 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἄρτι πιστεύετε·

- Ιω. 16,31 Απήντησεν εις αυτούς ο Ιησούς· “τώρα πιστεύετε, και όμως θα κλονισθή η πίστις σας.
- Ιω. 16,32 ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῇτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμι μόνος, ὅτι ὁ πατήρ μετ’ ἐμοῦ ἐστι.
- Ιω. 16,32 Ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, και ἔχει ἐλθει τώρα η ὥρα, να διασκορπισθῇτε και να γυρίσετε ο καθένας εις τα σπίτια σας και να με αφήσετε μόνον. Και όμως εγώ δεν είμαι μόνος· διότι ο Πατήρ είναι μαζί μου.
- Ιω. 16,33 ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.
- Ιω. 16,33 Αυτά σας τα είπα, δια να ἔχετε ειρήνην, καρπὸν της πνευματικῆς ἐπικοινωνίας και ἐνώσεώς σας με ἐμέ. Εἰς τον κόσμον τούτον θα ἔχετε θλίψιν, ἀλλὰ να ἔχετε θάρρος. Εγὼ ἔχω νικήσει τον κόσμον. Και σεις με την ἰδικήν μου δύναμιν θα νικήσετε τον κόσμον και θα ἀναδειχθῇτε ἐνδοξοὶ θριαβευταί”.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 17

- Ιω. 17,1 Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε,
- Ιω. 17,1 Αυτά εἶπεν ο Ιησούς προς τους μαθητάς του και ἔπειτα ἐσήκωσε τα μάτια του στον ουρανὸν και εἶπε· “Πατερ ἐφθασεν η ὥρα, την οποίαν η ἀγαθότης και η σοφία σου ὥρισε. Δοξασε και ὡς ἄνθρωπον τον Υἱόν σου, ο οποίος βαδίζει προς την θυσίαν, δια να σε δοξάση και ο Υἱός σου με τα ἀναρίθμητα πλήθη των ἀνθρώπων, τα οποία δια της

- λυτρωτικής του θυσίας θα πιστεύσουν εις σε και θα σωθούν.
Ιω. 17,2 καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.
- Ιω. 17,2 Δοξάσε τον, ὅπως ἄλωστε και τον ἐδόξασες ἕως τώρα, διότι του ἔδωκες ἐξουσίαν ἐπὶ ὅλης της ἀνθρωπότητος, δια να δώσῃ εις ὅλους αὐτοὺς, που του ἔδωκες, ζωὴν αἰώνιον.
- Ιω. 17,3 αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.
- Ιω. 17,3 Αὐτὴ δε εἶναι ἡ αἰώνιος ζωὴ, να γνωρίζουν οἱ ἄνθρωποι σε τον μόνον ἀληθινὸν Θεόν, να ἀπολαμβάνουν τὰς ἀπείρους τελειότητάς σου με την στενὴν ἐπικοινωνίαν και ἀγάπην πρὸς σε, να γνωρίζουν δε ἐπίσης και τον Ἰησοῦν Χριστόν, που ἔστειλες στον κόσμον.
- Ιω. 17,4 ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω·
- Ιω. 17,4 Εγὼ με την ζωὴν και τὸ ἔργον μου σε ἐδόξασα εις την γην. Ἐκαμα γνωστὸν τὸ ὄνομά σου στους ἀνθρώπους και με την σταυρικὴν μου θυσίαν την ὁποίαν μετ' ὀλίγον προσφέρω, ἐτελείωσα τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον μου ἔδωκες να πραγματοποιήσω.
- Ιω. 17,5 καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί.
- Ιω. 17,5 Καὶ τώρα, δόξασέ με και συ, Πατερ, πλησίον σου με την δόξαν την ὁποίαν εἶχα κοντὰ σου, πρὶν ἄκομα λάβῃ ὑπαρξιν ἀπὸ σε ὁ κόσμος.
- Ιω. 17,6 Ἐφάνέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασιν.
- Ιω. 17,6 Εφάνέρωσα τὸ ὄνομά σου στους ἀνθρώπους, τους ὁποῖους συ ἐπήρες ἀπὸ τον κόσμον και μου τους ἔδωκες ὡς μαθητάς μου. Ἦσαν ἰδιοὶ σου, σύμφωνα με την ἀγαθὴν διάθεσιν

που είχαν, και συ τους έδωκες εις εμέ, και αυτοί εφύλαξαν την εντολήν σου.

Ιω. 17,7 νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστίν·

Ιω. 17,7 Τώρα έμαθαν καλύτερα ότι όλα όσα μου έχεις δώσει προέρχονται από σε.

Ιω. 17,8 ὅτι τὰ ρήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

Ιω. 17,8 Την γνώσιν των και πεποίθησιν αυτήν μαρτυρεῖ και το γεγονός ότι τους λόγους, που μου έδωκες, τους έδωσα εις αυτούς και αυτοί τους εδέχθησαν και εσχημάτισαν την βεβαίαν γνώσιν και πεποίθησιν, ότι πράγματι εγώ εγεννήθηκα και εβγήκα στον κόσμο από σε και επέστευσαν ότι συ με έστειλες.

Ιω. 17,9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι,

Ιω. 17,9 Εγώ ειδικώς δι' αυτούς σε παρακαλώ τώρα ως μέγας αρχιερεὺς και μεσίτης· δεν σε παρακαλώ δια τον κόσμο τον αμαρτωλόν και άπιστον, αλλά δι' αυτούς που μου έδωκες, διότι εξακολουθούν να είναι και θα είναι ιδικοί σου.

Ιω. 17,10 καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶ καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς.

Ιω. 17,10 Αλλωστε όλα τα ιδικά μου είναι ιδικά σου και τα ιδικά σου είναι ιδικά μου. Και αυτοί οι μαθηταί μου ήσαν ιδικοί σου και έγιναν ιδικοί μου και εξακολουθούν να είναι ιδικοί σου. Και εγώ έχω δοξασθή εν μέσω αυτών, οι οποίοι με εγνώρισαν ως Υιόν σου και Θεόν.

Ιω. 17,11 καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σέ ἔρχομαι. πατέρ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὥσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς.

- Ιω. 17,11 Και δεν είμαι πλέον στον κόσμο αυτόν αισθητώς μεταξύ των με το σώμα μου, και αυτοί είναι στον κόσμο, δια να εκπληρώσουν την υψηλήν αποστολήν των. Και εγώ έρχομαι προς σε. Πατερ άγιε, φύλαξέ τους με την θείαν σου δύναμιν και αγάπην, αυτούς τους οποίους συ μου έδωκες, ώστε να είναι ενωμένοι μεταξύ των εις ένα πνευματικόν σώμα, όπως είμεθα ημείς.
- Ιω. 17,12 ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.
- Ιω. 17,12 Όταν ήμουν μαζί των στον κόσμο, εγώ τους επροφύλασσα με την ιδικήν σου ακαταγώνιστον δύναμιν και προστασίαν. Εφύλαξα αυτούς που μου έδωκες και κανέναν από αυτούς δεν εχάθηκε, παρά μόνον ο υιός της απωλείας, ο προδότης, δια να εκπληρωθούν έτσι και αι προφητεΐαι της Γραφής.
- Ιω. 17,13 νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.
- Ιω. 17,13 Τώρα όμως έρχομαι προς σε και ενώ ευρίσκομαι ακόμη στον κόσμο, λέγω αυτά, δια να τα ακούσουν και οι ίδιοι, ώστε να έχουν την ιδικήν μου τελείαν χαράν ολόκληρον και πλήρη έντος αυτών.
- Ιω. 17,14 ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου.
- Ιω. 17,14 Εγώ έδωκα εις αυτούς τον λόγον σου. Και ο κόσμος της αμαρτίας τους εμίσησε, διότι δεν ανήκουν πλέον στον κόσμο αυτόν κατά τα φρονήματα και την ζωήν, όπως και εγώ δεν είμαι και δεν ανήκω στον κόσμο αυτόν.
- Ιω. 17,15 οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.
- Ιω. 17,15 Δεν σε παρακαλώ να τους πάρης τώρα από τον κόσμο

- αυτὸν στους ουρανοὺς, ἀλλὰ να τους προφυλάξης ἀπὸ τον πονηρὸν, ο οποίος εμπνέει και εξουσιάζει τον κόσμον.
- Ιω. 17,16 ἔκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶ, καθὼς ἐγὼ ἔκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί.
- Ιω. 17,16 Δεν προέρχονται πλέον ἐκ του κόσμου και δεν ανήκουν στον κόσμον, ὅπως και ἐγὼ δεν εἶμαι ἀπὸ τον κόσμον αὐτὸν.
- Ιω. 17,17 ἀγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι.
- Ιω. 17,17 Με τον φωτισμὸν και την αναγέννησιν που δίδει ἡ ἀλήθειά σου, αγιάσέ τους και καθιέρωσε τους μονίμως πλέον στο ἔργον σου. Ο λόγος ο ἰδικός σου εἶναι πάντοτε ἡ ἀπόλυτος και καθαρὰ ἀλήθεια.
- Ιω. 17,18 καθὼς ἐμέ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.
- Ιω. 17,18 Αγιάσέ τους, Πατερ, διότι ὅπως συ ἔστειλες ἐμέ στον κόσμον, ἔτσι και ἐγὼ ἔστειλα αὐτοὺς ὡς ἐργάτας του ευαγγελίου στον κόσμον· και δι' αὐτὸ πρέπει να εἶναι ἅγιοι.
- Ιω. 17,19 καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἑμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὣσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.
- Ιω. 17,19 Και ἐγὼ χάριν αὐτῶν ἀφιέρωσα τον εἰσαυτὸν μου εἰς σε και τον προσφέρω θυσίαν, δια να εἶναι και αὐτοὶ ἡγιασμένοι με την ἀλήθειαν, που ἔχουν δεχθῇ, και με την θυσίαν μου, εἰς την ὁποίαν θα συμμετέχουν.
- Ιω. 17,20 Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ,
- Ιω. 17,20 Δεν σε παρακαλῶ δε δι' αὐτοὺς μόνον, ἀλλὰ και δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι, χάρις εἰς την διδασκαλίαν των, θα πιστεύουν εἰς ἐμέ.
- Ιω. 17,21 ἵνα πάντες ἔν ὣσι, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἔν ὣσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

- Ιω. 17,21 Σε παρακαλώ δι' όλους αυτούς, να είναι ένα πνευματικόν σώμα με την αγάπην και την ομοφροσύνην των. Όπως συ, Πατερ, είσαι ενωμένος με εμέ και εγώ με σε, διότι έχομεν την αυτήν ουσίαν, έτσι σε παρακαλώ, να είναι και αυτοί ένα δια της ενώσεως και επικοινωνίας που θα έχουν με ημάς, δια να πιστεύση ο κόσμος, βλέπων το θαύμα αυτό της ενότητος, ότι συ με έστειλες.
- Ιω. 17,22 καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὥσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἑσμεν,
- Ιω. 17,22 Και εγώ την απεριόριστον δόξαν, την οποίαν μου έδωκες ως προς άνθρωπον, την έδωκα εις αυτούς, δια να είναι ένα, όπως και ημεῖς είμεθα ένα.
- Ιω. 17,23 ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὥσι τετελειωμένοι εἰς ἓν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ με ἀπέστειλας καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας.
- Ιω. 17,23 Εγώ να ζω μέσα εις ένα έκαστον από αυτούς, όπως και συ ζης έντος εμού, δια να έχουν τελειοποιηθῇ εις ένα πνευματικόν σώμα και να γνωρίζη ο κόσμος, βλέπων αυτό το θαύμα της ενότητος, και πιστεύη ότι συ με έστειλες στον κόσμον και ότι ηγάπησες αυτούς, όπως ηγάπησες εμέ.
- Ιω. 17,24 πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμί ἐγὼ κάκεῖνοι ὥσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμήν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.
- Ιω. 17,24 Πατερ, θέλω εκείνοι τους οποίους μου έχεις δώσει, να είναι μαζί μου όπου είμαι εγώ, δια να βλέπουν και απολαμβάνουν την δόξαν μου την οποίαν προαιωνίως μου έχεις δώσει, διότι με έχεις αγαπήσει προ πάντων των αιώνων, πριν να τεθούν τα θεμέλια του κόσμου.
- Ιω. 17,25 πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας·
- Ιω. 17,25 Πατερ δίκαιε, μολονότι ο κόσμος, εξ αιτίας της κακότητός

του, δεν σε εγνώρισε, εγώ όμως και ως άνθρωπος σε
εγνώρισα σαφώς εις βαθμόν, στον οποίον κανένας άλλος
άνθρωπος ούτε σε εγνώρισε ούτε θα σε γνωρίση. Και αυτοί
ακούοντες την διδασκαλίαν μου και βλέποντες τα έργα μου
επληροφορήθησαν πλέον σαφώς καιπίστευσαν, ότι συ με
απέστειλες στον κόσμον και δια τούτο είναι άξιοι της
πατρικής σου στοργής και προστασίας.

Ιω. 17,26 καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ
ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ἦ, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς.

Ιω. 17,26 Και εγώ εγνωστοποίησα εις αυτούς το όνομά σου και δια
του Αγίου Πνεύματος θα τους το κάμω ακόμη περισσότερο
γνωστόν, ώστε η άπειρος αγάπη, με την οποίαν με έχεις
αγαπήσει, να είναι μέσα εις τας ψυχάς των και να
αισθάνωνται καθαρώτατα, ότι εγώ είμαι μέσα στον καθένα
από αυτούς και εις όλους μαζί, ώστε να αποτελούν ένα
πνευματικόν σώμα με εμέ”.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 18

Ιω. 18,1 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς
ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ιω. 18,1 Αφού εἶπεν αὐτά ο Ιησοῦς, εβγήκε μαζί με τους μαθητάς
του πέραν από τον χείμαρρον των Κεδρων, όπου υπήρχε
κήπος, στον οποίον εἰσῆλθαν αὐτός και οι μαθηταί του.

Ιω. 18,2 ἦδαι δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι
πολλάκις συνήχθη καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ.

Ιω. 18,2 Εγνώριζε δε και ο Ιούδας, ο προδότης, αὐτόν τον τόπον,
διότι πολλές φορές μαζί με τους μαθητάς του ο Ιησοῦς
εἶχεν ἔλθει ἐκεῖ.

- Ιω. 18,3 ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄπλων.
- Ιω. 18,3 Ο Ἰούδας, λοιπόν, αφού επήρε μαζί του το ρωμαϊκὸν στραιωτικὸν απόσπασμα και υπηρέτας ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς και Φαρισαίους, ἦλθε ἐκεῖ με φανάρια και λαμπάδες και ὅπλα.
- Ιω. 18,4 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ’ αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· τίνα ζητεῖτε;
- Ιω. 18,4 Ο Ἰησοῦς, λοιπόν, γνωρίζων ὅλα ἐκεῖνα, που ἐμελλαν να συμβοῦν εἰς αὐτόν, ἐβγήκεν ἔξω ἀπὸ τὸν κήπον και εἶπεν εἰς αὐτοὺς· “Ποῖον ζητεῖτε;”
- Ιω. 18,5 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι. εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτόν μετ’ αὐτῶν.
- Ιω. 18,5 Του ἀπῆντησαν ἐκεῖνοι· “Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον”. Λεγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· “ἐγὼ εἰμαι”. Μαζή δε με αὐτοὺς ἐστέκετο και ὁ Ἰούδας, ὁ προδότης.
- Ιω. 18,6 ὥς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί.
- Ιω. 18,6 Οταν, λοιπόν, εἶπεν εἰς αὐτοὺς, ὅτι ἐγὼ εἰμαι, ἐκεῖνοι καταπτοημένοι ὡπισθοχώρησαν και ἔπεσαν κάτω.
- Ιω. 18,7 πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.
- Ιω. 18,7 Παλιν, λοιπόν, τοὺς ηρώτησε· “ποῖον ζητεῖτε;” Ἐκεῖνοι εἶπον· “Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον”.
- Ιω. 18,8 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι. εἰ οὖν ἐμέ ζητεῖτε, ἄφετε τοὺτους ὑπάγειν·
- Ιω. 18,8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· “σας εἶπα ὅτι ἐγὼ εἰμαι· ἐάν, λοιπόν, ζητήτε ἐμέ, ἀφήσατε αὐτοὺς να φύγουν”.
- Ιω. 18,9 ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ὅτι οὐς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἔξ αὐτῶν οὐδένα.

- Ιω. 18,9 Και εἶπε τούτο, δια να εξασφαλίσῃ τους μαθητάς του, και να εκπληρωθῇ ἀκόμη και ο λόγος, τον οποίον προ ολίγου εἶχεν εἶπει στον Πατέρα του, ὅτι ἐκείνους τους οποίους μου ἔδωκες τους ἐπροφύλαξα και δεν ἐχάθηκε κανένας ἀπὸ αὐτούς.
- Ιω. 18,10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἵλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος.
- Ιω. 18,10 Οταν, λοιπόν, οἱ στρατιῶται συνήλθον κάπως ἀπὸ τον φόβον των και ἐπροχώρησαν, δια να συλλάβουν τον Κυριον, ο Σίμων Πετρος, που εἶχε κατὰ την ὥραν ἐκείνην μάχαιραν, την ἔσυρε και ἐκτύπησε τον δούλον του ἀρχιερέως και του ἔκοψε το δέξι αὐτί. Το ὄνομα δε του δούλου ἐκείνου ἦτο Μαλχος. (Ο ζήλος του Πετρου τον παρέσυρε εἰς ἀκριτον και ἐγκληματικὴν πράξιν. Ακριτον, διότι ἐξέθετε ἔτσι ἐνώπιον των Ρωμαίων, τον εαυτὸν του, τους μαθητάς και τον Κυριον ὡς στασιαστὰς. Εγκληματικὴν, διότι ἐστρέφετο κατὰ της ζωῆς του πλησίον, ἔστω και ἐχθροῦ).
- Ιω. 18,11 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πῖω αὐτό;
- Ιω. 18,11 Εἶπε ἀμέσως τότε ο Ἰησοῦς στον Πετρον· “βάλε την μάχαιραν εἰς την θήκην· το ποτήριον, το οποίον μου ἔδωκε ο Πατήρ, θέλεις συ να μη το πῖω;”
- Ιω. 18,12 Ἦ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτόν,
- Ιω. 18,12 Τότε, λοιπόν, το στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα και ο χιλιάρχος και οἱ ὑπηρέται των Ἰουδαίων ἐπιασαν τον Ἰησοῦν και τον ἔδεσαν.
- Ιω. 18,13 καὶ ἀπήγαγον αὐτόν πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ

ἐκεῖνου.

- Ιω. 18,13 Και τον ἐπήγαν δεμένον πρῶτον προς τον Ανναν, τον καθηρημένον αρχιερέαν, ἀλλὰ παρά πολύ ισχυρόν, διότι ἦτο και πενθερός του Καϊάφα, ο οποίος ἦτο ἀρχιερεὺς κατὰ το ιστορικόν ἐκεῖνο ἔτος.
- Ιω. 18,14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.
- Ιω. 18,14 Ο δε Καϊάφας ἦτο ἐκεῖνος που εἶχε συμβουλευσει τους Ἰουδαίους, ὅτι συμφέρει προς χάριν του λαοῦ να θανατωθῇ και χαθῇ ἓνας ἄνθρωπος, και ως τέτοιον ἐννοῦσε τον Χριστόν, του οποιου τον φόνον, ἐνεκα της μοχθηρίας και του φθόνου του, εἶχεν ἤδει αποφασίσει.
- Ιω. 18,15 Ἦκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ μαθητής ἐκεῖνος ἦν γνωστός τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως·
- Ιω. 18,15 Ακολουθοῦσε δε τον Ἰησοῦν ο Σίμων ο Πέτρος και ο ἄλλος μαθητής, δηλαδή ο Ἰωάννης. Ο δε μαθητής ἐκεῖνος ἦτο γνωστός στον ἀρχιερέα και δι' αὐτό ἐμπήκε μαζή με τον Ἰησοῦν ἐλεύθερα εἰς την αὐλὴν του ἀρχιερέως.
- Ιω. 18,16 ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητής ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστός τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον.
- Ιω. 18,16 Ο Πέτρος ὁμως, ἀγνωστος καθὼς ἦτο, ἐστέκετο ἔξω, κοντὰ εἰς την θύραν, διότι δεν ἐπετρέπετο ἡ εἰσοδος. Εβγήκε τότε ἔξω εἰς την πόρτα ο ἄλλος μαθητής, ο οποίος ἦτο γνωστός στον ἀρχιερέα, ωμίλησε εἰς την θυρωρόν και ἐπέτρεψε ἐκείνη την εἰσοδον στον Πέτρον.
- Ιω. 18,17 λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί.
- Ιω. 18,17 Ἀλλὰ ἡ μικρὰ δούλη, που ἦτο θυρωρὸς, καθὼς εἶδε τον Πέτρον, του λέγει· “μήπως και συ εἶσαι ἀπὸ τους μαθητάς

- του ανθρώπου αυτού;” Απήντησεν εκείνος· “δεν είμαι”.
- Ιω. 18,18 είστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποικηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ’ αὐτῶν ὁ Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος.
- Ιω. 18,18 Εστέκοντο δε οι δούλοι και οι υπηρέται, που είχαν ετοιμάσει ανθρακιάν, σωρόν αναμμένα κάρβουνα, διότι έκανε κρύο και εζεσταίνοντο. Εστεκε δε μαζί τους και ο Πετρος και εζεσταίνετο.
- Ιω. 18,19 Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ.
- Ιω. 18,19 Εν τω μεταξύ ο αρχιερεὺς ηρώτησε τον Ιησοῦν δια τους μαθητάς του, ποιοι ήσαν και διατί τον ακολουθούσαν, και δια την διδασκαλίαν του.
- Ιω. 18,20 ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ παρῤῥησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν.
- Ιω. 18,20 Απήντησε εις αὐτόν ο Ιησοῦς· “εγὼ φανερά ωμίλησα στους ανθρώπους· εγὼ πάντοτε ἐδίδαξα εις τας συναγωγὰς και εις τας αυλὰς του ναοῦ, ὅπου πάντοτε, πλήθη Ιουδαίων συγκεντρώνονται, και κρυφά δεν εἶπα τίποτε.
- Ιω. 18,21 τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ.
- Ιω. 18,21 Διατί ερωτάς εμέ; Ρωτησε εκείνους, που με άκουσαν να σου εἶπουν, τι τους ἐδίδαξα. Ιδου αυτοί γνωρίζουν εκείνα τα οποία εἶπα εγώ”.
- Ιω. 18,22 ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς ἔδωκε ράπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπὼν· οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ;
- Ιω. 18,22 Όταν δε ο Ιησοῦς εἶπεν αὐτά, ἕνας ἀπό τους υπηρέτας, που εστέκετο κοντά του, κατάφερε ράπισμα εναντίον του Ιησοῦ λέγων· “με αὐτόν τον ασεβή τρόπον απαντάς στον

αρχιερέα;”

- Ιω. 18,23 ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρνεις;
- Ιω. 18,23 Του ἀπήντησεν ὁ Ἰησοῦς· “ἐὰν κακῶς ὠμίλησα, μαρτύρησε ἐδῶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου δια το κακὸν αὐτό. Ἐὰν ὁμως καλὰ και σωστά ἀπήντησα, διατὶ με δέρνεις;”
- Ιω. 18,24 ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.
- Ιω. 18,24 Μη τολμών να συνεχίσῃ την ἀνάκρισιν ὁ Ἀννας, ἐστειλε τον Ἰησοῦν δεμένον πρὸς τον Καϊάφαν τον ἀρχιερέα.
- Ιω. 18,25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ;
- Ιω. 18,25 Ο δε Σιμων Πετρος εξακολουθούσε να στέκεται κοντὰ εἰς την φωτιά και να ζεσταίνεται. Του εἶπαν τότε μερικοὶ ἀπὸ ἐκείνους που ἦσαν ἐκεῖ· “μήπως και συ εἶσαι ἀπὸ τους μαθητὰς ἐκείνου;”
- Ιω. 18,26 ἡρνήσατο οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί. λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὧν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ’ αὐτοῦ;
- Ιω. 18,26 Ἡρνήθη τότε ὁ Πέτρος και εἶπε· “δεν εἰμαι”. Του λέγει τότε ἕνας ἀπὸ τους δούλους του ἀρχιερέως, συγγενῆς ἐκείνου του ὁποίου ὁ Πέτρος ἔκοψε το αὐτί· “τι μας λες; Εγὼ δεν σε εἶδα στον κήπον μαζή του;”
- Ιω. 18,27 πάλιν οὖν ἡρνήσατο ὁ Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.
- Ιω. 18,27 Παλιν λοιπόν ἀρνήθηκε ὁ Πέτρος και ἀμέσως ἕνας πετεινὸς ἀλάλησε.
- Ιω. 18,28 Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ’ ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

- Ιω. 18,28 Αφού, λοιπόν, οι αρχιερείς κατά την νύκτα, και το συνέδριον αμέσως με την ανατολήν του ηλίου, κατεδίκασαν τον Χριστόν εις θάνατον, τον έφεραν δεμένον στο πραιτώριον, όπου έμενε και εδίκαζεν ο Ρωμαίος ηγεμών. Ητο δε πρωϊ. Και αυτοί δεν εμπήκαν στο πραιτώριον (στον τόπον που τον θεωρούσαν μολυσμένον, διότι εκεί έμπαιναν ειδωλολάτραι και εδικάζοντο εγκληματίαι) δια να μη μολυνθούν, αλλά να μείνουν και να είναι καθαροί, ώστε να φάγουν κατά το βράδυ αυτό της Παρασκευής το πασχάλιον δείπνον.
- Ιω. 18,29 έξήλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;
- Ιω. 18,29 Συγκαταβαίνων, λοιπόν, εις τας προλήψεις των ο Πιλάτος, εβγήκε προς αυτούς και τους είπε· “ποίαν κατηγορίαν φέρνετε εναντίον αυτού του ανθρώπου;”
- Ιω. 18,30 ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν.
- Ιω. 18,30 Απήντησαν εκείνοι αορίστως και είπαν· “εάν αυτός δεν ήτο κακοποιός, δεν θα σου τον είχαμε παραδώσει”.
- Ιω. 18,31 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· λάβετε αὐτόν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα·
- Ιω. 18,31 Είπε τότε εις αυτούς ο Πιλάτος· “εφ' όσον δεν καταθέτετε συγκεκριμένην κατηγορίαν και ισχυρίζεσθε κατὰ τρόπον αόριστον, ότι είναι κακοποιός, παρέτέ τον σεις και σύμφωνα με τον νόμον σας δικάστε τον”. Του είπαν τότε οι Ιουδαίοι· “ημείς τον κρίνομεν άξιον θανάτου, αλλά δεν έχομεν το δικαίωμα να θανατώσωμεν δια σταυροῦ κανένα, χωρίς την άδειαν του Ρωμαίου ηγεμόνος”.
- Ιω. 18,32 ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.
- Ιω. 18,32 Τα είπαν δε αυτά, δια να επαληθεύση πλήρως ο λόγος, τον οποίον ο Ιησούς είχεν είπει, φανερώνων εκ των προτέρων

με ποίον είδος θανάτου έμελλε να αποθάνη. (Διότι οι Ρωμαίοι κατεδίκαζαν εις σταυρικόν θάνατον, ενώ οι Εβραίοι, σύμφωνα με τους νόμους των, και όταν ήσαν ελεύθερος λαός, κατεδίκαζαν στον δια λιθοβολισμού θάνατον).

Ιω. 18,33 Είσηλθεν οὖν εις τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

Ιω. 18,33 Εισήλθεν πάλιν στο πραιτώριον ο Πιλάτος και εκάλεσεν ιδιαιτέρως τον Ιησούν και του είπε· “συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων;”

Ιω. 18,34 ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀφ’ ἐαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;

Ιω. 18,34 Του απήντησεν ο Ιησούς· “Από τον ευατόν σου, από ιδικήν σου διαπίστωσιν το λέγεις αυτό η άλλοι σου το είπαν, ως κατηγορίαν εναντίον μου;”

Ιω. 18,35 ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας;

Ιω. 18,35 Απήντησεν ο Πιλάτος· “μήπως εγώ είμαι Ιουδαίος, δια να ανακατεύωμαι εις τα ζητήματα των Εβραίων; Το έθνος σου και οι αρχιερείς σε παρέδωκαν εις εμέ ως ένοχον. Τι έκαμες;”

Ιω. 18,36 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.

Ιω. 18,36 Απήντησεν ο Ιησούς· “η βασιλεία μου δεν προέρχεται από τον κόσμον αυτόν. Εάν ήτο από τον κόσμον τούτον η βασιλεία μου, οι στρατιώται μου θα ανελάμβαναν αγώνα, δια να μη παραδοθώ στους Ιουδαίους. Αλλά η ιδική μου βασιλική εξουσία δεν προέρχεται από τούτον εδώ τον

- κόσμον οὔτε στηρίζεται εἰς τὴν δύναμιν τῶν ὀπλῶν”.
- Ιω. 18,37 εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ;
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς.
- Ιω. 18,37 Εἶπε τότε εἰς αὐτὸν ὁ Πιλάτος· “λοιπὸν εἶσαι βασιλεὺς;”
Απῆντησεν ὁ Ἰησοῦς· “ὅπως καὶ συ το λέγεις, εἰμαι βασιλεὺς”. Εγὼ δι' αὐτὸ ἐγεννήθηκα καὶ δι' αὐτὸ ἔχω ἐλθεῖν στον κόσμον νὰ κηρύξω τὴν ἀλήθειαν. Καὶ κάθε ἓνας ὁ ὁποῖος αἰσθάνεται μέσα τοῦ διάθεσιν καὶ πόθον δια τὴν ἀλήθειαν, ἀκούει, δέχεται καὶ εφαρμόζει τὴν διδασκαλίαν μου καὶ ἐτσι γίνεται πολίτης τῆς οὐρανίου βασιλείας μου”.
- Ιω. 18,38 λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· τί ἐστὶν ἀλήθεια; καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ·
- Ιω. 18,38 Λεγει εἰς αὐτὸν ὁ Πιλάτος. “Τι εἶναι ἀλήθεια; Καὶ ποῖός μπορεῖ νὰ τὴν βρῇ;” Καὶ αφοῦ εἶπεν αὐτό, ἐβγήκε πάλιν ἀπὸ το πραιτώριον πρὸς τοὺς Εβραίους καὶ τοὺς εἶπε· “παρ' ὅλα ὅσα λέγετε σεις, ἐγὼ δὲν εὐρίσκω καμμίαν ἐνόχην εἰς αὐτόν.
- Ιω. 18,39 ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἓνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;
- Ιω. 18,39 Ὑπάρχει ὁμως ἓνα ἔθιμον εἰς σας, νὰ ἀπολύω κάθε πάσχα ἓνα κατὰδικον πρὸς χάριν σας. Θελετε, λοιπὸν, ἐφέτος νὰ ἀπολύσω πρὸς χάριν σας τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;”
- Ιω. 18,40 ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες λέγοντες· μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.
- Ιω. 18,40 Ἐκραύγασαν τότε ὅλοι λέγοντες· “μὴ ἀπολύσης αὐτόν, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν”. Ἦτο δὲ ὁ Βαραββᾶς, τὸν ὁποῖον ἐπροτίμησαν ἀπὸ τὸν ἀπολύτως ἀθῶον καὶ ευεργέτην τῶν Ἰησοῦν, ληστής καταδικασμένος.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 19

- Ιω. 19,1 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσε.
- Ιω. 19,1 Τότε, λοιπόν, ο Πιλάτος επήρε τον Ιησούν απ' εκεί που εστέκετο, τον παρέδωκε στους στρατιώτας του και διέταξε και τον εμαστίγωσαν.
- Ιω. 19,2 καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν
- Ιω. 19,2 Και μετά το φρικτὸν μαστίγωμα οἱ στρατιῶται, δια να τον γελοιοποιήσουν και εξευτελίσουν, ὡς βασιλέαν των Ιουδαίων, ἐπλεξαν ἀπὸ ἀγκάθια στεφάνι και το ἔβαλαν στο κεφάλι του, ὡς βασιλικὸν τάχα στέμμα, και του εφόρεσαν ἓνα κόκκινο μανδύαν, ἀπὸ ἐκεῖνον που φοροῦσαν οἱ στρατιῶται, ὡς βασιλικὴν τάχα πορφύραν.
- Ιω. 19,3 καὶ ἔλεγον· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ραπίσματα.
- Ιω. 19,3 Και ἔλεγαν ειρωνικῶς· “χαῖρε, ο βασιλεὺς των Ιουδαίων”. Και του κατέφεραν ραπίσματα.
- Ιω. 19,4 ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω.
- Ιω. 19,4 Μετά την μαστίγωσιν και τον εμπαιγμὸν εβγήκεν πάλιν ἔξω ο Πιλάτος ἀπὸ το πραιτώριον και λέγει στους Εβραίους· “ἰδοὺ, σας τον φέρνω ἔξω. Τον ἀνέκρινα με βασανιστήρια, τον ετιμώρησα προς χάριν σας. Δεν εὐρήκα τίποτε το ἐνοχον. Σας το δηλώνω, ἐπισήμως, δια να πεισθῆτε και σεις, ὅτι ἐγὼ δεν εὐρίσκω εἰς αὐτὸν κανένα ἐγκλημα και μάλιστα ἄξιον θανάτου”.
- Ιω. 19,5 ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον

- Ιω. 19,5 στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον,
Εβγήκε, λοιπόν, ο Ἰησοῦς ἔξω, φορών τον ακάνθινον
στέφανον και τον κόκκινον μανδύαν.
- Ιω. 19,6 καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες·
σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος·
λάβετε αὐτόν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ
εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.
- Ιω. 19,6 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· “ἰδού, ὁ ἄνθρωπος. Ἰδετε εἰς
ποῖαν τραγικὴν κατάστασιν τὸν ἔφερα πρὸς χάριν σας με τὸ
μαστίγωμα καὶ τοὺς εμπαγμοὺς τῶν στρατιωτῶν”. Οταν
ὁμως τὸν εἶδαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται τοῦ συνεδρίου,
ασυγκίνητοι ἀπὸ τὸ θέαμα τοῦ πάσχοντος αἰσθῶντος,
εφώναξαν δυνατὰ με μανίαν λέγοντες· “σταύρωσέ τον,
σταύρωσέ τον”. Τοὺς ἀπήντησε ὁ Πιλάτος· “πάρτε τὸν σεις
καὶ σταυρώστε τον, διότι ἐγὼ δὲν εὐρίσκω καμμίαν ἐνοχλήν,
ὥστε νὰ τὸν καταδικάσω εἰς σταυρικὸν θάνατον”.
- Ιω. 19,7 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ
κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἐαυτὸν
Θεοῦ υἱὸν ἐποίησεν.
- Ιω. 19,7 Του ἀπήντησαν οἱ Ἰουδαῖοι· “ἡμεῖς ἔχομεν νόμον, τὸν
οποῖον καὶ αὐτὸ τὸ ρωμαϊκὸν κράτος σέβεται, καὶ σύμφωνα
με τὸν νόμον μας πρέπει αὐτὸς νὰ πεθάνῃ, διότι ἐκάμε τὸν
ευατὸν τοῦ Υἱὸν Θεοῦ καὶ ἐδείξε ἐτσι θανάσιμον ἀσέβειαν
κατὰ τοῦ Θεοῦ”.
- Ιω. 19,8 Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον
ἐφοβήθη,
- Ιω. 19,8 Ὁ Πιλάτος, εἰδωλολάτρης καθὼς ἦτο καὶ ἐπίστευεν εἰς
πολλοὺς θεοὺς καὶ τέκνα θεῶν, ὅταν ἤκουσε τὰ λόγια αὐτὰ
τῶν Εβραίων, ἐφοβήθη ἀκόμη περισσότερο.
- Ιω. 19,9 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ
Ἰησοῦ· πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν

αὐτῷ.

- Ιω. 19,9 Και εισηγήθη πάλιν στο πραιτώριον και λέγει στον Ιησοῦν·
“ἀπό που εἶσαι συ; Εἶσαι πράγματι παιδί θεοῦ;” Ο Ιησοῦς
ὁμως δεν του ἔδωσε ἀπάντησιν.
- Ιω. 19,10 λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι
ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι
σε;
- Ιω. 19,10 Λεγει τότε εἰς αὐτόν ο Πιλάτος· “εἰς ἐμέ δεν ομιλεῖς; Δεν
ξεύρεις ὅτι ἔχω ἐξουσίαν να σε σταυρώσω και ἐξουσίαν ἔχω
να σε ἀφήσω ἐλεύθερον;”
- Ιω. 19,11 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ’
ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ
παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.
- Ιω. 19,11 Ἀπήντησεν ο Ιησοῦς· “Δεν θα εἶχες καμμίαν ἐξουσίαν
ἐναντίον μου, εἰάν το δικαστικόν ἀξίωμα που κατέχεις
σήμερα, δεν σου ἦτο δοσμένο ἀπό τον Θεόν. Η ἀνοχή του
Θεοῦ σε ἀφίνει δικαστήν κατὰ τας ἡμέρας αὐτάς και εἶσαι
υποχρεωμένος να με δικάσης, αφοῦ με ἔφεραν ἐμπρός σου
ὡς κατηγορούμενον οἱ Ἰουδαῖοι. Δι’ αὐτό ο Καϊάφας και το
συνέδριον των Εβραίων, που ἀπό φθόνον με παρέδωκαν εἰς
τα χέρια σου, ἔχουν μεγαλυτέραν ἐνοχὴν ἀπό σε, ο οποίος
δεν τολμᾷς να ἀποδώσης δικαιοσύνην”.
- Ιω. 19,12 ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλᾶτος ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ
Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες· εἰάν τοῦτον ἀπολύσης, οὐκ
εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος. πᾶς ὁ βασιλέα ἐαυτὸν ποιῶν
ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.
- Ιω. 19,12 Ἐκ της ἀπαντήσεως αὐτῆς ἐταράχθη ἀκόμη περισσότερον ο
Πιλάτος και ἐζητοῦσε με κάθε τρόπον να τον ἀπολύσῃ. Οἱ
Ἰουδαῖοι ὁμως ἐφώναζαν δυνατὰ λέγοντες· “εἰάν ἀπολύσης
αὐτόν, δεν εἶσαι φίλος του Καίσαρος. Καθε ἓνας που κάνει
τον εαυτὸν του βασιλέα ἀντιτίθεται κατὰ του Καίσαρος”.
- Ιω. 19,13 ὁ οὖν Πιλᾶτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω

τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ·

Ιω. 19,13

Ο Πιλάτος τότε, ὅταν ἤκουσε τα λόγια αὐτὰ των Ιουδαίων, που αποτελοῦσαν ἔμμεσον ἀπειλήν ἐναντίον του, ἔφερε πάλιν ἔξω τον Ἰησοῦν καὶ αὐτὸς ἐκάθισεν εἰς την δικαστικὴν ἔδραν, που εἶχε τοποθετηθῇ την ὥραν ἐκείνην εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον καὶ εἰς την ἐβραϊκὴν γλῶσσαν Γαββαθά, δηλαδή ὑψωμα.

Ιω. 19,14

ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ ὥσεϊ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν.

Ιω. 19,14

Ἡ ἡμέρα δε ἐκείνη ἦτο παραμονὴ δια την προπαρασκευὴν καὶ προετοιμασίαν του πάσχα. Ἡ ὥρα ἦτο ἐξ περίπου ἀπὸ την ἀνατολήν του ἡλίου, δηλαδή μεσημέρι. Καὶ λέγει ο Πιλάτος στους Ιουδαίους· “ἰδοὺ, πὼς κατήντησεν ὁ βασιλεὺς σας”.

Ιω. 19,15

οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα.

Ιω. 19,15

Αὐτοὶ δε, σκληροκάρδιοι καὶ με φονικὸν μίσος εἰς την καρδίαν των, ἐκραύγασαν· “πάρε τον ἀπὸ ἐδῶ! Παρε τον ἀπὸ τα μάτια μας, νὰ μην τον βλέπωμε, σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον”. Λεγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· “τον βασιλέα σας νὰ σταυρώσω;” Ἀπήντησαν οἱ ἀρχιερεῖς καταπατοῦντες την θρησκευτικὴν των πίστιν καὶ την ἐθνικὴν των ἀξιοπρέπειαν· δεν ἔχομεν ἄλλον βασιλέα, παρὰ μόνον τον Καίσαρα”.

Ιω. 19,16

τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

Ιω. 19,16

Τότε ὁ Πιλάτος υπεχώρησε στο τυφλὸν μίσος ἐκείνων καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτοὺς τον Ἰησοῦν, δια νὰ σταυρωθῇ.

Ιω. 19,17

Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἤγαγον· καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου

- τόπον, ὃς λέγεται ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ,
- Ιω. 19,17 Επήραν οἱ στρατιῶται τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ὠδήγησαν στὸν τόπον τῆς σταυρώσεως· καὶ αὐτὸς βαστάζων στὸν ὦμον τοῦ τοῦ σταυρὸν τοῦ ἐβγήκεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ ἦλθε στοποθεσίαν, πού λέγεται Κρανίου τόπος, ἑβραϊκὰ δε Γολγοθᾶ.
- Ιω. 19,18 ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.
- Ιω. 19,18 Εκεί ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ μαζὴ τοῦ ἐσταύρωσαν δύο ἄλλους, ἓνα ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ τὸν ἄλλον ἀπὸ τὸ ἄλλο, στὸ μέσον δε τῶν δύο κακούργων ἔβαλαν τὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ τὸν ἐξευτελίσουν περισσότερον.
- Ιω. 19,19 ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
- Ιω. 19,19 Ἐγραψε δε ὁ Πιλάτος καὶ ἐπιγραφὴν καὶ τὴν ἔβαλε στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ σταυροῦ. Ἦτο δε γεγραμμένον εἰς αὐτήν· “Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων”.
- Ιω. 19,20 τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον ἑβραϊστὶ, ἐλληνιστί, ῥωμαϊστὶ.
- Ιω. 19,20 Αὐτήν, λοιπόν, τὴν ἐπιγραφὴν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἑβραίους τὴν ἐδιάβασαν, διότι ἦτο κοντὰ εἰς τὴν πόλιν ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἦτο γεγραμμένη ἑβραϊκὰ, ἐλληνικὰ καὶ ῥωμαϊκὰ.
- Ιω. 19,21 ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· μὴ γράφει, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε, βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων.
- Ιω. 19,21 Οἱ ἀρχιερεῖς, ἐπειδὴ ἐθεώρησαν βαρεῖαν προσβολὴν τῶν νὰ διακηρύσσεται μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν αὐτὴν βασιλεὺς τῶν ἑβραίων ἐσταυρωμένος, εἶπαν στὸν Πιλάτον· “μὴ γράφεις ὁ βασιλεὺς

των Ιουδαίων, αλλ' ότι εκείνος είπεν, βασιλεύς είμαι των Ιουδαίων”.

Ιω. 19,22 ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος· ὃ γέγραφα, γέγραφα.

Ιω. 19,22 Ο Πιλάτος απεκρίθη με οργήν και περιφρόνησιν· “ο,τι έγγραφα, έγγραφα”.

Ιω. 19,23 Οί οὖν στρατιῶται ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντός δι’ ὅλου.

Ιω. 19,23 Οι στρατιῶται, λοιπόν, αφού εσταύρωσαν τον Ιησούν επήραν τα ενδύματα του και τα έκαμαν τέσσαρα μερίδια, ένα μερίδιον δια κάθε στρατιώτην, και τον εσωτερικόν του ένδυμα, το έκαμαν ιδιαίτερον μερίδιον. Ητο δε ο χιτῶν αὐτός χωρίς καμμίαν ραφήν, υφαντός ολόκληρος από επάνω έως κάτω.

Ιω. 19,24 εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Ιω. 19,24 Εἶπαν, λοιπόν, μεταξύ τους· “ας μη τον σχίσωμεν, αλλά ας βάλωμεν δι' αὐτόν κλήρον εις ποιόν θα πέση”. Και έγιναν έτσι τα γεγονότα αὐτά, δια να εκπληρωθῇ η προφητεία της Γραφῆς που λέγει· Εμοιράσθησαν μεταξύ των τα ενδύματά μου και δια το εσωτερικόν μου ένδυμα, τον χιτῶνα, έβαλαν κλήρον.

Ιω. 19,25 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. εἰσθήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ.

Ιω. 19,25 Οι μεν στρατιῶται αὐτά έκαμαν. Εστάθηκαν δε πλησίον στον σταυρόν του Ιησού η μητέρα του και η αδελφή της μητέρας του, η Μαρία η γυναίκα του Κλωπά και η Μαρία η

Μαγδαληνή.

- Ιω. 19,26 Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου.
- Ιω. 19,26 Ο Ἰησοῦς τότε, ὅταν εἶδε τὴν μητέρα του καὶ τὸν μαθητὴν, τὸν ὁποῖον ἰδιαιτέρως ἀγαποῦσε, νὰ στέκη ἐκεῖ κοντά, εἶπεν εἰς τὴν μητέρα του· “γύναι, αὐτός θὰ εἶναι ὁ υἱός σου ἀπ’ ἐδῶ καὶ πέρα”.
- Ιω. 19,27 εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ’ ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια.
- Ιω. 19,27 Ἐπειτα λέγει στὸν μαθητὴν· “ἰδοὺ ἡ μητέρα σου”. Καὶ ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὥρα ἐπῆρεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς στὸ σπίτι του.
- Ιω. 19,28 Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· διψῶ.
- Ιω. 19,28 Ἐπειτα ἀπὸ το συμβάν αὐτό ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ ἐγνώρισε καθαρῶτατα ὅτι ὅλα ὅσα εἶχαν προεῖπει οἱ προφῆται καὶ ὅσα ἄλλα εἶχε προαποφασίσῃ ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἐξεπληρώθησαν τελείως, διὰ νὰ ἐπαληθεύσῃ ἡ Γραφή ἐξ ὁλοκλήρου, μέχρι καὶ τῆς τελευταίας λεπτομερείας εἶπε· “διψῶ”.
- Ιω. 19,29 σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι.
- Ιω. 19,29 Ἐυρίσκετο κάτω ἐκεῖ ἓνα δοχεῖον γεμάτο ξύδι. Αὐτοὶ δὲ ποὺ ἤκουσαν τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, ἐβούτηξαν ἓνα σφουγγάρι στὸ δοχεῖον αὐτό, τὸ ἐγέμισαν ξύδι καὶ ἀφοῦ τὸ ἔβαλαν ἀνάμεσα εἰς ἓνα κλωνάρι ὑσσώπου, τὸ ἔφεραν κοντά στὸ στόμα του.
- Ιω. 19,30 ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε, τετέλεσται, καὶ κλῖνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα.
- Ιω. 19,30 Ὅταν, λοιπόν, ὁ Ἰησοῦς ἐπῆρε τὸ ξύδι, εἶπε· “ὅλα ἔχουν πλέον τελειώσει· τὸ ἅγιον σχέδιον τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλαι αἱ

προφητεία έχουν εκπληρωθή. Η σωτηρία των ανθρώπων είναι πλέον γεγονός βεβαιότατον”. Και αφού έκλινεν την κεφαλήν, παρέδωσε μόνος του, με την εξουσίαν που είχε, το πνεύμα στον Πατέρα.

Ιω. 19,31

Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν.

Ιω. 19,31

Οι Ιουδαῖοι, εφρόντισαν εν τω μεταξύ να μη μείνουν επάνω στον σταυρόν τα σώματα των κρεμασθέντων κατά την διάρκεια του Σαββάτου. Διότι η ημέρα αυτήν της σταυρώσεως ἦτο ημέρα προπαρασκευῆς δια το αυριανόν Πάσχα. Ἦτο δε μεγάλη και επίσημος η ημέρα ἐκείνη του Σαββάτου, που θα ἤρχιζεν αμέσως μόλις εβασίλευεν ο ἥλιος, διότι συνέπιπτε με την πρώτην ἡμέραν του πάσχα. Παρεκάλεσαν, λοιπόν, τον Πιλάτον να σπάσουν οι στρατιῶται τα σκέλη των σταυρωθέντων, δια να συντομευθῇ ἔτσι ο θάνατός των, και να τους πάρουν απ' ἐκεῖ πριν δύση ο ἥλιος, δια να μη βεβηλωθῇ η εορτή του πάσχα.

Ιω. 19,32

ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ·

Ιω. 19,32

Ἦλθαν πράγματι οι στρατιῶται στον Γολγοθάν κατά διαταγήν του Πιλάτου και του μεν πρώτου ληστού ἔπασαν τα σκέλη, ὅπως ἐπίσης και του ἄλλου, που εἶχε σταυρωθῇ μαζί με τον Ἰησοῦν.

Ιω. 19,33

ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη,

Ιω. 19,33

Οταν ὁμως ἤλθαν στον Ἰησοῦν, ἐπειδὴ εἶδαν, ὅτι αὐτὸς εἶχεν ἤδη πεθάνει, δεν του ἔσπασαν τα σκέλη,

Ιω. 19,34

ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ.

Ιω. 19,34

ἀλλὰ ἓνας στρατιώτης, δια κάθε ενδεχόμενον, του ἐτρύπησε

την πλευράν με την λόγχην· και αμέσως έτρεξε από εκεί αίμα και νερό καθαρόν, πράγμα παράδοξον και πρωτοφανές δια νεκρόν.

Ιω. 19,35 καὶ ὁ έωρακώς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, κάκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε.

Ιω. 19,35 Αυτό το μέγα και συμβολικόν γεγονός, εκείνος που το είδε με τα ίδια του τα μάτια (δηλαδή ο Ιωάννης ο Ευαγγελιστής) το εβεβαίωσε κατά τον πλέον επίσημον τρόπον και η μαρτυρίαν του αυτή είναι απολύτως αληθινή. Και εκείνος γνωρίζει πολύ καλά ότι λέγει την αλήθειαν δια το θαυμαστόν αυτό γεγονός, ώστε και σεις να πιστεύσετε.

Ιω. 19,36 ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, ὅστουν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ.

Ιω. 19,36 Διότι έγιναν όλα αυτά, δια να εκπληρωθῇ η προφητεία της Γραφής· Δεν θα συντριβή κανένα από τα οστά του.

Ιω. 19,37 καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Ιω. 19,37 Και πάλιν άλλη προφητεία της Γραφής λέγει· Θα ιδούν εκείνον, τον οποίον ελόγχισαν.

Ιω. 19,38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν Πιλάτον Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. ἦλθεν οὖν καὶ ἤρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

Ιω. 19,38 Μετὰ ταῦτα ο Ιωσήφ, που κατήγετο από την Αριμαθαίαν και ήτο μαθητής του Ιησού, αλλά έμενε κρυμμένος και δεν εφανερώνετο ως μαθητής δια τον φόβον των Ιουδαίων, παρεκάλεσε τον Πιλάτον να του επιτρέψη να πάρη το σώμα του Ιησού. Και ο Πιλάτος έδωσε την άδειαν. Ηλθε, λοιπόν, και επήρε το σώμα του Ιησού.

Ιω. 19,39 ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν

νυκτός τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατὸν.

Ιω. 19,39 Μαζή δε με αὐτὸν ἦλθε καὶ ὁ Νικόδημος, ὁ ὁποῖος τὴν πρώτην φορὰν εἶχεν ἔλθει στὸν Ἰησοῦν νύκτα. Ὁ Νικόδημος ἔφερε πολυτιμώτατον ἄρωμα, μίγμα ἀπὸ σμύρνα καὶ ἀλόην, ἑκατὸ περίπου λίτρας, τριάντα δηλαδὴ καὶ πλέον κιλά.

Ιω. 19,40 ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἁρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν.

Ιω. 19,40 Επήραν, λοιπόν, τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀφοῦ το ἐπλυναν καὶ το αλείψαν με τὰ πολύτιμα ἀρώματα τὸ περιτύλιξαν με λωρίδες ἀπὸ σινδόνια, ὅπως ἦτο ἡ συνήθεια στοὺς Εβραίους νὰ ἐνταφιάζουν τοὺς νεκρούς.

Ιω. 19,41 ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη·

Ιω. 19,41 Εἰς τὸν τόπον δε ὅπου εἶχε σταυρωθῇ ὁ Ἰησοῦς υπήρχε κήπος καὶ στὸν κήπον καινούργιο καὶ ἀχρησιμοποίητο μνημεῖον, στὸ ὁποῖον κανεὶς ἀκόμη δὲν εἶχε ταφή.

Ιω. 19,42 ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Ιω. 19,42 Επειδὴ, λοιπόν, τὸ μνημεῖον αὐτὸ ἦτο κοντὰ στὸν τόπον τῆς σταυρώσεως καὶ ἐβιάζοντο νὰ τελειώσουν τὴν ταφήν, πρὶν περάσῃ ἡ ἡμέρα αὐτὴ τῆς προπαρασκευῆς τῶν Ἰουδαίων διὰ τὸ πάσχα, ἐκεῖ ἔθεσαν τὸν Ἰησοῦν.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 20

Ιω. 20,1 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωτῇ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ῥημένον ἐκ τοῦ μνημείου.

Ιω. 20,1 Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, δηλαδὴ τὴν

Κυριακήν, η Μαρία η Μαγδαληνή έρχεται πρώι στο μνημείον, ενώ ακόμη ήτο σκοτάδι, και βλέπει ότι ο λίθος, που έκλειε την θύραν του μνημείου, ήτο σηκωμένος από εκεί.

Ιω. 20,2 τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

Ιω. 20,2 Τρέχει, λοιπόν, και έρχεται στον Σιμωνα Πετρον και στον άλλον μαθητήν, τον οποίον ιδιαιτέρως αγαπούσε ο Ιησούς, και λέγει εις αυτούς· “επήραν τον Κυριον από το μνημείον και δεν ξέρομεν που τον έχουν βάλει”.

Ιω. 20,3 ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

Ιω. 20,3 Εβγήκε τότε ο Πετρος και ο άλλος μαθητής από το σπίτι και ήρχοντο στο μνημείον.

Ιω. 20,4 ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον,

Ιω. 20,4 Ετρεχαν δε και οι δύο μαζί. Ο άλλος μαθητής, σαν νεώτερος, έτρεξε ταχύτερα εμπρός από τον Πετρον και ήλθε πρώτος στο μνημείον.

Ιω. 20,5 καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσῆλθεν.

Ιω. 20,5 Και αφού έσκυψε απ' έξω, είδε τις λωρίδες από τα σινδόνια, με τα οποία είχαν σαβανώσει το σώμα, να είναι κατά γης. Από σεβασμόν όμως προς τον τάφον δεν εισήλθεν στο μνημείον.

Ιω. 20,6 ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα,

Ιω. 20,6 Ερχεται, λοιπόν, ύστερα από αυτόν ο Σιμων Πετρος και εμπήκεν στο μνημείον και είδε ότι αι λωρίδες του σαβάνου

ήσαν καταγής.

Ιω. 20,7 καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον.

Ιω. 20,7 Καὶ ἡ πετοῦσα, μετὰ τὴν ὁποίαν εἶχαν σκεπάσει τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰησοῦ, δὲν ἦτο μαζὴ μετὰ τὰς λωρίδας, ἀλλὰ χωριστά, κάπου ἐκεῖ τυλιγμένη μετὰ προσοχὴν.

Ιω. 20,8 τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν·

Ιω. 20,8 Τότε λοιπὸν, ἐμπήκε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐλθεῖν πρῶτος στο μνημεῖον καὶ εἶδε ἀπὸ κοντὰ αὐτὰ τὰ παράδοξα καὶ ἐπίστευσεν, ὅτι δὲν εἶχε κλαπὴ τὸ σῶμα, ἀλλ' ὅτι εἶχεν ἀναστηθῇ ὁ Ἰησοῦς.

Ιω. 20,9 οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

Ιω. 20,9 Διότι ἕως τότε δὲν εἶχαν ἀκόμη γνωρίσει καὶ καλὰ ἐννοήσει τὴν Ἀγίαν Γραφήν, ἡ ὁποία εἶχε προφητεῦσαι ὅτι πρέπει ὁ Χριστὸς νὰ ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν.

Ιω. 20,10 ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Ιω. 20,10 Ἐφυγαν, λοιπὸν, πάλιν οἱ μαθηταί καὶ ἐγύρισαν στο κατάλυμά των.

Ιω. 20,11 Μαρία δὲ εἰστήκει πρὸς τῷ μνημείῳ κλαίουσα ἔξω.

Ιω. 20,11 Ἡ Μαρία ὁμῶς ἐστέκετο κοντὰ στο μνημεῖον καὶ ἐκλαίει ἔξω, διότι ἐπίστευσεν ὅτι εἶχαν κλέψει τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

Ιω. 20,12 ὥς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

Ιω. 20,12 Καθὼς, λοιπὸν, ἐκλαίει, ἐσκυψε στο μνημεῖον καὶ βλέπει αἰφνης δύο ἀγγέλους μετὰ ὀλόλευκη στολὴ νὰ κάθονται ὁ ἓνας πρὸς τὸ μέρος τῆς κεφαλῆς καὶ ὁ ἄλλος πρὸς τὸ μέρος τῶν ποδῶν, ὅπου πρωτύτερα ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

- Ιω. 20,13 καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς· ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.
- Ιω. 20,13 Καὶ λέγουν ἐκεῖνοι εἰς αὐτήν· “γύναι, διατί κλαίεις;” Λέγει εἰς αὐτούς· “κλαίω, διότι ἐπήραν τὸν Κύριον μου ἀπὸ τοῦ τάφου καὶ δὲν ξέρω ποῦ τὸν ἐβάλαν”.
- Ιω. 20,14 καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι.
- Ιω. 20,14 Καὶ αφοῦ εἶπαν αὐτὰ ἐγύρισε πίσω καὶ βλέπει τὸν Ἰησοῦν νὰ στέκεται ὀρθίως καὶ, διότι ἴσως τὰ μάτια τῆς ἦσαν βουρκωμένα ἀπὸ τὰ δάκρυα, δὲν ἀντελήφθη ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Ἰησοῦς.
- Ιω. 20,15 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστὶ, λέγει αὐτῷ· κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, κάγῳ αὐτόν ἀρῶ.
- Ιω. 20,15 Λέγει εἰς αὐτήν ὁ Ἰησοῦς· “γύναι, διατί κλαίεις; Ποιὸν ζητεῖς;” Ἐκείνη, νομίζουσα ὅτι αὐτὸς ποῦ τῆς ομιλεῖ εἶναι ὁ κηπουρὸς, τοῦ λέγει· “κύριε, εἴ σὺ ἐπῆρες αὐτόν, περὶ μοι ποῦ τὸν ἐβάλες καὶ ἐγὼ θὰ τὸν πάρω καὶ θὰ τὸν ξαναφέρω στὸν τάφον”.
- Ιω. 20,16 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· ῥαββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε.
- Ιω. 20,16 Λέγει τότε εἰς αὐτήν ὁ Ἰησοῦς· “Μαρία”. Ἐκείνη ἀνεγνώρισε ἀμέσως τὴν φωνήν, ἐστράφη πρὸς αὐτόν καὶ τοῦ εἶπε· “ραββουνί”, ποῦ σημαίνει εἰς τὴν ἐλληνικὴν, διδάσκαλε.
- Ιω. 20,17 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· μή μοι ἄπτου· οὕτω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπέ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν.
- Ιω. 20,17 Καὶ ἐπειδὴ ἡ Μαρία ἐσπευσεν νὰ ἀγκαλιάσῃ με σεβασμὸν τὰ

πόδια του, ο Ιησούς της είπε· “μη με εγγίζεις, διότι δεν ανέβηκα ακόμη στον Πατέρα μου και δεν ήρχισεν ακόμη η νέα περίοδος της λατρείας και της τιμής, που θα μου προσφέρουν απ' εδώ και πέρα οι άνθρωποι. Αλλά πήγαινε στους αδελφούς μου και πες τους· ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου, ο οποίος χάρις εις την λυτρωτικήν μου θυσίαν έγινε και ιδικός σας Πατέρας, και έγινε δι' εμέ από την ημέραν που πήρα την ανθρωπίνην σάρκα Θεός μου, όπως επίσης είναι και Θεός ιδικός σας”.

Ιω. 20,18 ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Ιω. 20,18 Ερχεται η Μαρία η Μαγδαληνή και αναγγέλει στους μαθητάς, ότι είδε τον Κυριον, και ότι ο Κυριος της είπε να αναγγείλη εις αυτούς την ανάστασίν του.

Ιω. 20,19 Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν.

Ιω. 20,19 Κατά την ημέραν εκείνην, την πρώτην της εβδομάδος, ενώ πλέον είχε βραδυάσει και αι θύραι του σπιτιού, όπου ευρίσκοντο συγκεντωμένοι οι μαθηταί, ήσαν κλεισμένοι δια τον φόβον των Ιουδαίων, ήλθεν έξαφνα ο Ιησούς, εστάθη στο μέσον και τους λέγει· “ειρήνη ας είναι εις σας”.

Ιω. 20,20 καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

Ιω. 20,20 Και αφού είπε τούτο, έδειξεν εις αυτούς τα χέρια και την πλευράν του, δια να ιδουν τα σημάδια των πληγών και πιστεύσουν ότι αυτός είναι ο διδάσκαλός των. Και τότε οι μαθηταί, όταν είδαν τον Κυριον αναστημένον, εχάρησαν.

Ιω. 20,21 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς

- ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς.
- Ιω. 20,21 Εἶπε, λοιπόν, τότε εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· “εἰρήνη εἰς σας. Ὅπως ἐστεῖλεν ἐμὲ ὁ Πατήρ, δια να τελειώσω τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, ἐτσι καὶ ἐγὼ στέλνω σας, να μεταφέρετε στους ἀνθρώπους τὴν σωτηρίαν”.
- Ιω. 20,22 καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον·
- Ιω. 20,22 Καὶ αφοῦ εἶπε τοῦτο, ἐφύσησε εἰς τὰ πρόσωπα τῶν τῆν ζωογόνον πνοὴν τῆς νέας ζωῆς καὶ τοὺς εἶπε· “λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον.
- Ιω. 20,23 ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινῶν κρατῆτε, κεκράτηνται.
- Ιω. 20,23 Εἰς ὁποίους συγχωρεῖτε τὰς ἁμαρτίας, θα εἶναι συγχωρημέναι καὶ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Εἰς ὁποίους ὅμως τὰς κρατεῖτε ἀλυτὰ καὶ ἀσυγχώρητα, θα μείνουν αἰωνίως ἀσυγχώρητα”.
- Ιω. 20,24 Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ’ αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.
- Ιω. 20,24 Ὁ Θωμᾶς ὅμως, ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο εἰς τὴν ἐλληνικὴν Διδυμος, δὲν ἦτο μαζὴ τοὺς, ὅταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς.
- Ιω. 20,25 ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· ἐώρακαμεν τὸν Κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.
- Ιω. 20,25 Ἐλεγον, λοιπόν, εἰς αὐτὸν οἱ ἄλλοι μαθηταί· “εἶδαμε τὸν Κύριον”. Εκείνος ὅμως τοὺς εἶπε· “ἐὰν δὲν ἴδω εἰς τὰ χέρια τοῦ το σημάδι τῶν καρφίων καὶ δὲν βάλω τὸ δάκτυλό μου στο σημάδι τῶν καρφίων, καὶ ἀν δὲν βάλω τὸ χεῖρ μου εἰς τὴν πλευρὰν, ποὺ τὴν ἐτρύπησε ἡ λόγχη, δὲν θα πιστεύσω”.
- Ιω. 20,26 Καὶ μεθ’ ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταί

αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ’ αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· εἰρήνη ὑμῖν.

Ιω. 20,26 Καὶ ἔπειτα ἀπὸ οκτῶ ἡμέρας ἦσαν πάλιν οἱ μαθηταὶ μέσα στο σπίτι καὶ ὁ Θωμᾶς μαζὴ με αὐτοὺς. Ἐρχεται, λοιπόν, ὁ Ἰησοῦς ἔξαφνα, ἐνῶ οἱ πόρτες ἦσαν κλεισμένες, ἐστάθηκε στο μέσον καὶ εἶπε· “εἰρήνη ὑμῖν”.

Ιω. 20,27 εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

Ιω. 20,27 Ἐπειτα λέγει στον Θωμάν· “φέρε το δάκτυλό σου ἐδῶ, ἰδὲ καὶ με τὰ μάτια σου τὰ χέρια μου καὶ φέρε το χέρι σου καὶ βάλε το εἰς τὴν πλευράν μου, ψηλάφησε καὶ ἰδὲ τὰ σημάδια τῶν καρφιῶν καὶ τῆς λόγχης, καὶ μὴ γίνεσαι ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός”.

Ιω. 20,28 καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου.

Ιω. 20,28 Ἀπήντησε τότε ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπε εἰς αὐτόν· “Πιστεύω, Κυριε, ὅτι συ εἶσαι ὁ Κύριος μου καὶ ὁ Θεός μου”.

Ιω. 20,29 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες.

Ιω. 20,29 Λεγει εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· “ἐπίστευσες, διότι με εἶδες· μακάριοι θα εἶναι ἀπ’ ἐδῶ καὶ πέρα στους αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι καίτοι δὲν με εἶδαν, ἐπίστευσαν”.

Ιω. 20,30 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ·

Ιω. 20,30 Ἐκτός ἀπὸ το θαῦμα αὐτό τῆς ἀναστάσεως καὶ ἀπὸ ὅσα ἄλλα θαύματα εἶχε κάμει προηγουμένως ὁ Ἰησοῦς, ἔκαμε καὶ πολλὰ ἄλλα, ἐμπρὸς τοὺς μαθητάς του, τὰ ὁποῖα ἀπεδείκνυν τὴν θεότητά του καὶ τὸ ἔργον του, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι γραμμένα στο ἱερὸν τοῦτο βιβλίον.

- Ιω. 20,31 ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
- Ιω. 20,31 Αὐτὰ δε, που εξιστορήσαμεν, εγράφησαν, δια να πιστεύσετε ὅτι ο Ιησούς εἶναι ο Χριστός, ο Υἱός του Θεοῦ και ἵνα πιστεύοντες αὐτόν με φωτισμένην και ενεργὸν πίστιν, ἔχετε, ως παντοτεινὸν κτήμα σας, εν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, την αἰωνίαν ζωὴν”.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 21

- Ιω. 21,1 Μετὰ ταῦτα ἐφάνέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφάνέρωσε δὲ οὕτως.
- Ιω. 21,1 Επειτα ἀπὸ αὐτὰ, εφάνέρωσε τον εαυτὸν του πάλιν ο Ιησούς κοντὰ εἰς την λίμνην της Τιβεριάδος· εφανερώθηκε δε ως εξῆς·
- Ιω. 21,2 ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.
- Ιω. 21,2 Ησαν μαζί ο Σιμων Πετρος και ο Θωμάς, που ελέγετο Διδυμος, και ο Ναθαναήλ, που κατήγετο ἀπὸ την Κανὰ της Γαλιλαίας, και οι υιοὶ του Ζεβεδαίου και ἄλλοι δύο ἀπὸ τους μαθητὰς του.
- Ιω. 21,3 λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἀλιεῦειν. λέγουσιν αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν.
- Ιω. 21,3 Λεγει εἰς αὐτούς ο Σιμων Πετρος· “πηγαίνω να ψαρέψω”. Λεγουν εἰς αὐτόν και εκείνοι· “ἐρχόμαστε και ημεῖς μαζί σου”. Εβγήκαν, λοιπόν, προς την θάλασσαν, εμπήκαν

αμέσως στο πλοῖον και ἤρχισαν να ρίπτουν τα δίκτυα.
Εκείνη όμως την νύκτα δεν έπιασαν τίποτε.

Ιω. 21,4 πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης ἔσθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλὸν· οὐ μέντοι ἤδειςαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι.

Ιω. 21,4 Όταν δε πλέον ἐγίνε πρωΐ, ἐστάθηκεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν παραλίαν. Οἱ μαθηταὶ ὁμως δεν ἀντελήφθησαν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

Ιω. 21,5 λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· παιδία, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· οὐ.

Ιω. 21,5 Λεγει, λοιπόν, εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς σαν ἀγνωστος διαβάτης και με τὴν συνηθισμένην τότε οικειότητα μεταξύ των ἀνθρώπων, “παιδιά, μήπως ἔχετε κανένα ψάρι για προσφάγι;” Του ἀπήντησαν· “ὄχι· δεν ἔχομεν τίποτε”.

Ιω. 21,6 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων.

Ιω. 21,6 Εκείνος τότε τους εἶπε· “ρίξτε τὸ δίκτυ εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου και θα βρῆτε ψάρια”. Ερριξαν τότε τὸ δίκτυ και ἐπιασαν τόσον πολλά, ὥστε δεν ἠμπόρεσαν πλέον να σηκώσουν τὸ δίκτυον και να το τραβήξουν ἐπάνω στο πλοῖον ἀπὸ τὸ πλῆθος των ψαριῶν.

Ιω. 21,7 λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν·

Ιω. 21,7 Ο μαθητὴς ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἀγαποῦσε ἰδιαιτέρως ὁ Ἰησοῦς, ἐθυμήθηκε τότε και ἄλλην, προ τριῶν ἐτῶν, θαυμαστήν ἀλιεῖαν πλήθους ψαριῶν και λέγει στον Πέτρον· “αὐτὸς εἶναι ὁ Κυριος”. Όταν, λοιπόν, ὁ Σίμων Πέτρος ἤκουσε ὅτι αὐτὸς που στέκεται ἐκεῖ εἶναι ὁ Κυριος, ἐρριξε ἐπάνω του και ἐζώστηκε τὸν ἐπενδύτην. Διότι ἦτο σχεδὸν γυμνός κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ψαρέματος. Ερρίφθη εἰς τὴν

θάλασσαν, δια να ἔλθῃ ὅσον ἡμπορούσε συντομώτερα πρὸς τὸν Κυρίον.

Ιω. 21,8 οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων· σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.

Ιω. 21,8 Οἱ ἄλλοι ὁμῶς μαθηταὶ ἦλθαν με τὸ πλοιᾶριον, διότι δεν ἀπείχαν πολὺ ἀπὸ τὴν ξηρὰν, ἀλλὰ περίπου διακόσιες πήχες, δηλαδὴ εκατὸ περίπου μέτρα. Καὶ ἦλθαν σύροντες τὸ δίκτυ, πρὸς ἡτο γεμάτο ψάρια.

Ιω. 21,9 ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον.

Ιω. 21,9 Ἀμέσως δε μόλις ἐβγήκαν εἰς τὴν ξηρὰν, βρεγμένοι καὶ πεινασμένοι, βλέπουν ἀναμμένα κάρβουνα σωρὸν καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὰ ψάρι καὶ κοντὰ εἰς τὴν φωτιά ψωμί.

Ιω. 21,10 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν.

Ιω. 21,10 Λεγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· “φέρτε καὶ ἀπὸ τα ψάρια, πρὸς ἐπιάσατε τώρα”.

Ιω. 21,11 ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἐκατὸν πενήτηκοντα τριῶν· καὶ τοσοῦτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον.

Ιω. 21,11 Ἀνέβηκε ὁ Σίμων Πέτρος στο πλοῖαριον καὶ ἐτράβηξε εἰς τὴν ξηρὰν τὸ δίκτυ, γεμάτο ἀπὸ ἐκατὸν πενήντα τρία μεγάλα ψάρια. Καὶ ἐνὼ τόσον πολλὰ καὶ μεγάλα ἦσαν τα ψάρια, δεν ἐσχίσθηκε τὸ δίκτυον.

Ιω. 21,12 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε ἀριστήσατε. οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ, εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν.

Ιω. 21,12 Λεγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· “ἐλάτε τώρα να φάτε τὸ πρῶϊνό σας φαγητό”. Κανεῖς δε ἀπὸ τοὺς μαθητάς δεν ἐτολμούσε να τὸν ἐξετάσῃ καὶ να τὸν ἐρωτήσῃ, ποιὸς εἶσαι συ, διότι ὅλοι ἐγνώριζαν πολὺ καλὰ ὅτι αὐτός ἐστὶν ὁ Κύριος.

- Ιω. 21,13 ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως.
- Ιω. 21,13 Ἐρχεται λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ παίρνει τὸ ψωμὶ εἰς τὰ χέρια του καὶ τοὺς το ἐμοίρασε, ἐπίσης δε καὶ τὸ ψάρι.
- Ιω. 21,14 Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.
- Ιω. 21,14 Αὐτὴ ἦτο ἡ τρίτη φορὰ, πού ἐφανερώθηκε ὁ Ἰησοῦς εἰς συγκεντρωμένους μαθητάς του, ἀπὸ τὴν ἡμέραν πού ἀνεστήθη ἐκ νεκρῶν.
- Ιω. 21,15 Ὅτε οὖν ἡρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; λέγει αὐτῷ· ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· βόσκει τὰ ἀρνία μου.
- Ιω. 21,15 Ἀφοῦ, λοιπὸν, ἐπῆραν τὸ πρωῒνόν τοὺς φαγητό, λέγει στὸν Σίμωνα Πέτρον ὁ Ἰησοῦς· “Σίμων, παιδί του Ἰωνά, με ἀγαπᾷς περισσότερο ἀπὸ αὐτοὺς, ὅπως εἶχες ἰσχυρισθῇ κατὰ τὴν νύκτα τῆς συλλήψεώς μου;” Ὁ Πέτρος, χωρὶς τώρα νὰ υποτιμήσῃ τὴν ἀγάπην τῶν ἄλλων μαθητῶν, με ταπεινοφροσύνην πολλήν λέγει· “ναί, Κυριε, συ γνωρίζεις ὅτι σε ἀγαπῶ”. Του λέγει ὁ Ἰησοῦς· “βόσκει τὰ λογικά ἀρνία μου τῆς πνευματικῆς μου ποιμένης. (Δίδαξε τὴν ἀλήθειαν στοὺς καλοπροαίρετους ἀνθρώπους, πού θὰ γίνουν μέλη τῆς Ἐκκλησίας μου· θρέψε τοὺς καὶ ἀνάθρεψέ τοὺς με τὴν χάριν τῶν μυστηρίων)”.
- Ιω. 21,16 λέγει αὐτῷ πάλιν δευτέρον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ· ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· ποιμαίνει τὰ πρόβατά μου.
- Ιω. 21,16 Λέγει εἰς αὐτόν πάλιν δευτέραν φορὰν ὁ Κύριος· “Σίμων, παιδί του Ἰωνά, με ἀγαπᾷς;” Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Πέτρος· “ναί, Κυριε, συ γνωρίζεις ὅτι σε ἀγαπῶ”. Του λέγει· “ποιμαίνει τὰ λογικά μου πρόβατα”.
- Ιω. 21,17 λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; ἐλυπήθη

ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· βόσκει τὰ πρόβατά μου.

Ιω. 21,17

Λεγει εἰς αὐτὸν τρίτην φοράν ὁ Κυριος· “Σιμων, υἱὲ τοῦ Ἰωνά, με αγαπάς;” Ὁ Πέτρος ελυπήθηκε, διότι τρεῖς φορές τοῦ εἶπε ὁ Ἰησοῦς, “αγαπάς με;” ἐπειδὴ ἐνόμισε ὅτι ἀμφέβαλλεν ὁ Κυριος διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ, καὶ τοῦ εἶπε· “Κυριε, σὺ γνωρίζεις τὰ πάντα, σὺ γνωρίζεις ὅτι σε αγαπῶ”. Καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὴν τριπλὴν αὐτὴν ὁμολογίαν (ποῦ ἐσβησε ὀριστικὰ πλέον τὴν τριπλὴν τοῦ ἀρνήσιν καὶ τὸν ἀποκατέστησε στὸ ἀποστολικὸν τοῦ ἀξίωμα), ὁ Κυριος τοῦ λέγει· “βόσκει τὰ πρόβατά μου”.

Ιω. 21,18

ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσῃ, καὶ οἴσῃ ὅπου οὐ θέλεις.

Ιω. 21,18

Καὶ πληροφορῶν αὐτὸν ὁ Κυριος, ὅτι θὰ μείνῃ πλέον πιστὸς μέχρι θανάτου, τοῦ λέγει· “σε διαβεβαιῶν καὶ σε πληροφορῶ, ὅτι ὅταν ἦσῃς νεώτερος ἐζώνεις τὸν εαυτὸν σου καὶ ἐπήγαινες, ὅπου ἤθελες. Ὅταν ὁμως γηράσης θὰ ἀπλώσης τὰ χεῖρά σου καὶ ἄλλος θὰ σε ζώσῃ καὶ θὰ σε φέρῃ ἐκεῖ, ὅπου δὲν θέλεις· (θὰ σε ὁδηγήσῃ δηλαδὴ εἰς σκληρὸν μαρτύριον, τὸ ὁποῖον θὰ δεχθῇς, παρὰ τὴν φυσικὴν ἀποστροφήν πρὸς τὸν θάνατον)”.

Ιω. 21,19

τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· ἀκολουθεῖ μοι.

Ιω. 21,19

Εἶπε δὲ αὐτὰ τὰ λόγια ὁ Κυριος δηλώνων, με ποῖον θάνατον ἐμελλε νὰ δοξάσῃ ὁ Πέτρος τὸν Θεόν. Καὶ αφοῦ εἶπε τοῦτο ὁ Κυριος τοῦ λέγει· “ἀκολούθησε με”.

Ιω. 21,20

ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ

παραδιδούς σε;

Ιω. 21,20

Καθώς δε επροχωρούσαν, εγύρισε ο Πέτρος πίσω την κεφαλὴν και βλέπει τον μαθητήν, που αγαπούσε ο Ιησούς, να τους ακολουθή. Ο μαθητής αυτός ἦτο εκείνος, που είχε πέσει κατά τον μυστικόν δείπνον στο στήθος του Ιησού και εἶπε· “Κυριε, ποιός είναι αυτός που θα σε παραδώση;”

Ιω. 21,21

τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί;

Ιω. 21,21

Αὐτόν ὅταν τον εἶδε ο Πέτρος, λέγει στον Ιησούν· “Κυριε, αυτός τι θα γίνη; Τι θα του συμβῇ στο μέλλον;”

Ιω. 21,22

λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐάν αὐτόν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολουθεῖ μοι.

Ιω. 21,22

Λεγει ο Ιησούς στον Πέτρον· “ἐάν ἐγὼ θέλω να μένη αὐτός εις την ζωήν, ἕως ὅτου θα ἔλθω πάλιν κατά την δευτέραν παρουσίαν, τι σε ενδιαφέρει αὐτό; Τι ἔχεις να ωφεληθῇς ἀπὸ ἀπόψεως πνευματικῆς, ἐάν μάθης τι θα γίνη με τον μαθητήν αὐτόν; Συ ἀκολούθησέ με και φρόντισε δια τον εαυτόν σου, δι' αὐτά που σου λέγω ἐγὼ και που αφοροῦν ἐσέ”.

Ιω. 21,23

ἐξηλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητής ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ’ ἐάν αὐτόν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ;

Ιω. 21,23

Διαδόθηκε λοιπόν η φήμη αὐτή μεταξύ των ἀδελφών, ὅτι ο μαθητής ἐκεῖνος δεν πεθαίνει. Και δεν εἶπεν στον Πέτρον ο Ιησούς ὅτι ο μαθητής αὐτός δεν πεθαίνει, ἀλλὰ ἐάν υποθέσωμεν, ὅτι θέλω να μένη αὐτός εις την ζωήν, μέχρις ὅτου ἔλθω, αὐτό τι ενδιαφέρει ἐσένα;

Ιω. 21,24

Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητής ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ιω. 21,24

Αὐτός είναι ο μαθητής ἐκεῖνος, που δίδει την μαρτυρίαν δι’

όλα αυτά και που τα έγραψεν στο Ευγγέλιόν του. Και γνωρίζομεν καλά ότι είναι αληθινή η μαρτυρία του.

Ιω. 21,25

ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἃτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. ἀμήν.

Ιω. 21,25

Υπάρχουν δε και πολλά άλλα, όσα έκαμεν ο Ιησούς, τα οποία εάν ήθελαν γραφή ένα προς ένα, νομίζω ότι ολόκληρος ο κόσμος με τας βιβλιοθήκας του δε θα εχωρούσε τα βιβλία, που θα εγράφοντο. Πράγματι”.